

Notulen

van het verhandelde in de vergadering van Provinciale Staten van Utrecht

gehouden op 12 maart 2012

Notulen

***van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht***

gehouden op 12 maart 2012

ISBN 0920-3370

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht

Vergadering 12 maart 2012

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
BESTUUR, EUROPA en MIDDELEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 24 januari 2012, dienst/sector FIN, nummer PS2012BEMo2, inzake aanvullende wijziging van de tarieventabel behoren bij de precariobelasting- en legesverordening provincie Utrecht 2012 met ingang van 1 januari 2012.	47	
Daartoe besloten	67	PS2012BEMo2
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 13 december 2011, dienst/sector BJZ, nummer PS2012BEMo3, inzake Europastrategie 2012-2015.	47 - 65	
Daartoe besloten	67	PS2012BEMo3
Motie M6, ingediend door de fracties de PVV, SGP, 50Plus, SP PvdA, ChristenUnie en PvdD, inzake SMART-doelstelling Europastrategie.	52	
De motie is aanvaard.		
Daartoe besloten	67	
RUIMTE, GROEN EN WATER		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 12 maart 2012, dienst/sector VEH, nummer PS2012RGWo3, inzake besluit toepassing provinciaal belang en WRO-co voor het project Ruimte voor de rivier bij Elst.	18	
Daartoe besloten	67	PS2012RGWo3
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 24 januari 2012, dienst/sector PRO, nummer PS2012RGWo4, inzake vaststelling inpassingsplan verbindingsweg Houten A12.	18 - 47	
Daartoe besloten	67	PS2012RGWo4
Amendement A1, ingediend door de fractie van de PVV, inzake verbindingsweg Houten-A12.	27	
Het amendement is verworpen.		
Daartoe besloten	67	

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
Amendement A2, ingediend door de fractie van de SP, inzake de meerpaalvariant. Het amendement is verworpen. Daartoe besloten	31 - 32 67	
Motie M3, ingediend door de fractie van de PvdA, inzake fietsverbinding over de A12, Rijsbruggerwegtracé A12 Houten. De motie is verworpen. Daartoe besloten	22 67	
Motie M4, ingediend door de fractie van de PvdA, inzake 'social return' Rijsbruggerwegtracé A2 Houten. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	22 67	
Motie M5, ingediend door de fractie van de ChristenUnie, inzake RBW integraal. De motie is verworpen. Daartoe besloten	35 - 36 67	
STATEN (provinciale) Vaststellen agenda.	9	
Vragenhalfuurtje.	9 - 17	
Motie M1, ingediend door de fracties van het CDA, D66, VVD, GroenLinks, ChristenUnie en 50Plus, inzake samenwerking. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	11 - 12 67	
Motie M2, ingediend door de fractie van de SP, inzake provincie neem OV-aanbesteding over in BRU-gebied! De motie is ingetrokken. Daartoe besloten	15 67	
Vaststellen van de notulen van 12 december 2011, 30 januari 2012 en de besluitenlijst van 30 januari 2012.	17	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 27 februari 2012, dienst/sector Griffie, nummer PS2012PS01, inzake ad hoc commissie Evaluatie vergader- en werkwijze Provinciale Staten. Daartoe besloten	18 67	PS2012PS01
Stemverklaringen.	65 - 67	
Stemmingen.	67	
Ingekomen stukken.	9	

Presentielijst

vergadering 12 maart 2012

Voorzitter: R.C. Robbertsen, commissaris van de Koningin

Griffier: L.C.A.W. Graafhuis

VVD	<i>mevr. drs. F.M. Alsem, Harmelen E.R.M. Balemans, Utrecht dr. F.H. Barneveld Binkhuysen, Soest W.J. Joustra, Langbroek drs. A.H.L. Kocken, Utrecht drs. J.A.J. Konings, Vleuten mevr. Y. Smit, Maarssen mr. D.S.L. Tuijnman, Utrecht mevr. dr. A.J. Vlam, Nieuwegein G.H.J. Weierink, Maartensdijk Z. el Yassini, Utrecht</i>	GroenLink	<i>drs. F.H. Bekkers, Utrecht mevr. A.C. Boelhouwer, Wijk bij Duurstede J. Fastl, Utrecht drs. B. Nugteren, Utrecht ir. ing. Y.S. Lutfula, Utrecht A.M. Meijer, Amersfoort mevr. drs. A.M.C. Mineur, De Bilt mevr. drs. R.K. Dik-Faber, Veenendaal A.J. Schaddelee, Houten (tot 17.09 uur)</i>
PvdA	<i>mevr. drs. U.P. Blom, Driebergen (vanaf 15.02 uur) K.E. Driehuijs, De Meern A. Essousi, Utrecht ing. D. Kiliç, IJsselstein C. de Kruijf, Leusden mevr. P.J. van Viegen MSc, Utrecht mr. E. de Vries, Amersfoort mr. J.M. Buiting, Utrecht mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik ir. H. Graaff, Amersfoort G.A. de Kruijf RT, Woudenberg mevr. drs. M.W.J. Maasdam-Hoevers, Zeist mevr. H.Nap, Vleuten (vanaf 15.06 uur)</i>	ChristenUnie	<i>mevr. drs. S.N. van de Gein, Linschoten</i>
CDA		SGP 50Plus PvdD	<i>W. van Wikselaar, Driebergen mevr. W.M.M. Hoek, Vreeland W. van der Steeg, De Meern</i>
D66	<i>drs. J.G. Boerkamp, Utrecht ir. N.J.P. Hoefnagels, Bunnik ir. J.P.M. Peters, Bilthoven I.Thonon, Utrecht mevr. drs. J.C.M. Versteeg, Utrecht</i>	Afwezig: SP	<i>Leden van Gedeputeerde Staten J.W.R van Lunteren, Hoogland mevr. A.M.A. Pennarts-Pouw, Montfoort drs. R.E. de Vries, Hollandsche Rading</i>
PVV	<i>mevr. E.J. Broere, Soest R.G.J. Dercksen, Bosch en Duin drs. J.G. van Hal Scheffer, Soesterberg ir. H. Ijssennagger, Bilthoven ing. H.N. Scherer, Maartensdijk</i>	Afwezig:	<i>drs. R.W. Krol, Soest</i>

Opening.

De VOORZITTER: Staten van Utrecht, ik open uw vergadering. Ik heet u allen van harte welkom, met name de leden van Provinciale Staten, de leden van Gedeputeerde Staten, mensen uit de organisatie, pers, belangstellenden. Eenieder van harte welkom bij deze statenvergadering. Ik heb bericht van verhindering gekregen van mevrouw Van de Gein. Mevrouw Blom en mevrouw Nap, zo heb ik doorgekregen, komen wat later.

Vaststellen agenda.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij willen naar aanleiding van de vragen die de fractie van de SP in het Vragenhalfuurtje gaat stellen, ook een aantal vragen aan de orde stellen. Wij zullen dat wellicht ondersteunen door een motie. Mijn vraag is of wij, nadat de heer Meijer zijn vragen heeft gesteld en nadat deze vragen zijn beantwoord, de gelegenheid krijgen ons woordje daarover te doen.

De VOORZITTER: Ik kan mij voorstellen dat de gedeputeerde bij het Vragenhalfuurtje reageert op de vraagstelling, zoals deze door de heer Meijer verwoord wordt. Dan is het mijn gewoonte daarna terug te keren bij de heer Meijer met de vraag of hij nog een aanvullende opmerking of een motie heeft. Dat zien wij wel. Vervolgens kom ik altijd bij de Staten met de vraag of er van de zijde van de Staten nog aanvullende opmerkingen zijn. Ik denk dat dat het juiste moment is voor de Staten om daarop breder te reageren. Heeft dat uw instemming? Ja.

Zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de agenda ongewijzigd vast.

Ingekomen stukken.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijzen van afdoening.

Vragenhalfuurtje.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Meijer.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Deze regering heeft bij haar totstandkoming en ook bij de kabinetsformatie al aangegeven dat zij de WGR-plusregio's wilde beëindigen. Zij geeft ook uitvoering aan dat voornemen, hetgeen tot gevolg heeft dat de WGR-plusregio BRU (Bestuur Regio Utrecht) per 1 januari 2013 wordt opgeheven. Nu wil het geval dat het BRU middenin aanbestedingstrajecten zit wat betreft het openbaar vervoer (OV) en dat de voorgeschiedenis nu niet bepaald gelukkig genoemd kan worden. De situatie geeft uiteraard aanleiding tot de nodige onzekerheid. Wij hebben echter wel één zekerheid en dat is dat het BRU in elk geval de uitkomst van de aanbesteding niet meer zelf onder zijn verantwoordelijkheid gaat nemen. Dat betekent dat er een andere oplossing moet komen. Wij willen graag vanaf deze plek, en middels de vragen die wij schriftelijk al aan de gedeputeerde gesteld hebben en die iedereen al heeft kunnen inzien, helderheid krijgen over de rol die de provincie hierin wenst te spelen. Het is overduidelijk dat als het BRU die procedure in de aanbesteding mag voortzetten, zij uiteindelijk een aanbesteding voleindigt, die start elf maanden nadat het BRU is opgeheven. De provincie heeft zelf uitgebreide ervaring als OV-autoriteit en heeft in dat opzicht haar diensten bewezen. Een heel belangrijk element is ook dat, in tegenstelling tot het BRU, de provincie Utrecht een democratische bestuurslaag is. Dat betekent, al moet je er als statenlid wel wat moeite voor doen, dat in beginsel er sprake is van een democratische verantwoording en dat het college van GS dienaangaande verantwoording moet afleggen. De SP vindt de directe relatie tussen het openbaar vervoer en de democratische betrokkenheid van levensbelang. Vandaar dat wij zeer geïnteresseerd zijn in het antwoord van de gedeputeerde.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga met name in op de vragen die zijn gesteld. De eerste vraag die door de fractie van de SP is gesteld, is of het college het met haar eens is dat de aanbesteding zou moeten plaatsvinden door de provincie Utrecht, omdat zij de concessie moet gaan uitvoeren. Nu, daarin is een knip te maken vanwege het feit dat de ministers een voorgenomen besluit kenbaar hebben gemaakt aan de Kamer. Ook op het gebied van de Tweede Kamer, het Rijk, zijn wij een democra-

tie. Dat betekent dat de Tweede Kamer eerst een uitspraak zal moeten gaan doen in hoeverre er daadwerkelijk invulling gegeven gaat worden aan dat voorgenomen besluit. Dat betekent, zoals de ministers hebben aangegeven, dat als er voorstellen worden gedaan, zij denken daarvoor draagvlak te hebben in de Kamer. Dat realiseren wij ons heel goed en wij vinden het heel belangrijk om gezamenlijk met het BRU in gesprek te blijven om te kijken hoe wij de dingen samen zo goed mogelijk kunnen gaan organiseren. Als mij dus wordt gevraagd of ik in gesprek ben met het BRU en of ik ervoor zorg dat ik dat op een goede manier borg, dan zeg ik: ja, dat ben ik en dat wil ik zeker blijven doen. Als mij wordt gevraagd of ik dat ga overnemen en of ik, eigenlijk op basis van niets, powerplay daarop ga doen, dan zeg ik dat dat niet verstandig is voor de bestuurlijke verhoudingen en dat het gewoon niet kan en dat het geen pas geeft, omdat er eerst in de Kamer werk verricht moet worden, opdat dit überhaupt een wet wordt en er een basis komt waarop het gesprek aangegaan kan worden. Dan ligt het niet echt in mijn bestuursstijl om dat met powerplay te doen, want ik denk dat je juist op het gebied van verkeer en vervoer met elkaar dat gesprek moet blijven voeren, omdat het een heleboel afstemming met zich meebrengt. Er loopt een aantal dingen langs elkaar heen en ik denk dat wij met het BRU maar eens een keer in alle rust, totdat het besluit in de Tweede Kamer is genomen, open moeten bespreken hoe wij dat kunnen doen.

De vraag of dat kan voordat het BRU is opgeheven, heb ik hiermee beantwoord. Als de opheffing een feit is, dan pas treedt de provincie in de plaats. Dat kan niet eerder. Tot die tijd zullen wij er samen uit moeten komen. Ik denk niet dat het gepast is daarin heel scherp te gaan acteren, omdat wij juist de medewerking van het BRU nodig hebben om alle belangen daarin zo goed mogelijk kwijt te kunnen.

Dan de volgende vraag: Is het college voornemens zich inspanningen te getroosten die leiden tot een afhandeling door de provincie? Ja, dat heb ik gezegd: ik ben al in gesprek, maar ik heb geen wettelijke basis om daar meer te doen dan ik nu doe. Ik moet zeggen dat ik erg blij ben met het feit dat het BRU ervoor kiest gezamenlijk met ons die gesprekken aan te gaan. Als het een wet

wordt, zouden wij straks nog maar drie maanden tot een half jaar de tijd hebben. Dus die noodzaak, die urgentie, die de fractie van de SP benoemt, zit bij alle bestuurders goed tussen de oren. Dat betekent dat wij met elkaar in de komende maanden een behoorlijk karwei al klaar hebben.

Het is misschien niet helemaal het antwoord waarop de fractie van de SP gehoopt had, maar ik hoop dat zij ermee uit de voeten kan en weet wat de realiteit is op dit moment.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Uiteraard dank ik de gedeputeerde voor de beantwoording. Dat hij zich als een goed bestuurder inspant om in contact te blijven met het BRU over de problemen die hiermee gepaard gaan, spreekt vanzelf. Ik denk ook dat hij dat zal doen; dat hoort bij zijn positie. Het is duidelijk dat wij als SP in elk geval een pro-actievere rol verwachten van de gedeputeerde. Wij nemen aan dat het van betekenis is dat het BRU weet dat die verantwoordelijkheid op een gegeven moment anders wordt ingekleed en dat de provincie daarin een leidende rol gaat spelen. De gedeputeerde geeft aan dat hij de relatie met het BRU goed wil houden. Gegeven de lange termijn lijkt dat toch niet helemaal opportuun. Dat wil niet zeggen dat er met een verschrikkelijke ruzie afscheid genomen moet worden. Het is echter wel duidelijk dat er een verantwoordelijkheid over te nemen valt. Dat is evident.

Ik wil graag nog een reactie van de gedeputeerde op het element van de democratische controle. De gedeputeerde zal het in elk geval met mij eens zijn, dat hier in de provincie de statenleden het proces democratisch kunnen controleren. Dat was bij het BRU heel ingewikkeld vanwege de participatie van de gemeenten, waarbij men alleen vragen kon stellen en waarbij het BRU een heel eigen, vrije positie had. Er wordt op dit moment ook gesproken over andere samenwerkingsverbanden, bijvoorbeeld in Noordvleugelverband. Ook daar zal die democratische controle ver te zoeken zijn, want ook daar betekent het weer dat de democratie wel bij de losse bestanddelen van de samenwerking zit, maar niet bij het orgaan zelf. Is dat dan geen krachtig argument om hiermee toch in de slag te gaan?

De VOORZITTER: Zijn er aanvullende opmerkingen van de zijde van de Staten?

De heer BUITING (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In aansluiting op de vragen van de fractie van de SP zou ik ook een aantal overwegingen aan het college willen meegeven. Aan het einde van die overwegingen zal ik dat ondersteunen met een motie, die ik namens een aantal partijen zal indienen over het onderhavige punt.

Het is inderdaad zo dat recent de brief van de minister aan de Tweede Kamer is verschenen. De gedeputeerde ging er net al even op in. Dat moet in de Kamer natuurlijk allemaal nog aan de orde worden gesteld. Het is misschien bij ons allemaal ook bekend dat hierover afgelopen donderdag ook in de gemeenteraad van Utrecht heel uitgebreid is gesproken en dat er een motie met brede ondersteuning door de gemeenteraad is uitgebracht. Als ik zo een aantal van deze dingen op een rij zet, wil ik een paar overwegingen aan het college meegeven. Het eerste is dat de brief over de opheffing van het BRU in lijn is met de door Provinciale Staten ingenomen standpunten tot nu toe. Dat er een onderscheid in samenhang wordt gemaakt op het gebied van verkeer en vervoer tussen Amsterdam/Almere enerzijds en de provincie Utrecht anderzijds, is eigenlijk ook een lijn die wij vanuit onze Staten ondersteunen.

Er is een andere overweging, die ontstond naar aanleiding van de onrust die ontstond in de gemeente Utrecht: betekent dat ook iets voor de G4-status van de gemeente Utrecht? Hier zien wij eigenlijk dat het inwonertal, de stedelijke problematiek en de huidige en verwachte bijdrage van Utrecht aan de nationale economie de G4-positie van de stad Utrecht blijft rechtvaardigen. Wij zien overigens in de brief geen aanleiding dat dat 'im Frage' wordt gesteld.

Het is natuurlijk bijzonder voor de bijzondere positie van Utrecht in die Noordvleugel, dat de provincie haar positie binnen de Noordvleugel moet gebruiken als schakel richting Food Valley en Brainport Eindhoven. Dat is eigenlijk een beetje over die grenzen van de provincie heen.

Ook in aansluiting op wat wij net hoorden, zitten wij met het punt: hoe moet je dat de komende tijd gaan vormgeven? Wij zouden eigenlijk wil-

len hopen dat er een uitstraling ontstaat van een goede samenwerking tussen de provincie, stad Utrecht en de gemeenten die nu in het BRU vertegenwoordigd zijn en dat wij op die manier naar de toekomst toe proberen een zo goed mogelijke verkeersorganisatie in deze regio te vinden en een zo goed mogelijke stimulering van het economisch beleid. Wij dienen de volgende motie in, die wordt onderschreven door onze partij en door VVD, GroenLinks, D66, ChristenUnie en 50Plus.

Motie M1 (CDA, VVD, GroenLinks, D66, ChristenUnie en 50Plus): samenwerking

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 maart 2012;

constaterende:

de brief van de minister van BZK aan de Tweede Kamer, waarin taken en bevoegdheden van het BRU worden neergelegd bij de provincie Utrecht, hierna te noemen "de brief";

overwegende:

- dat de ministers van BZK en I&M zijn gekomen tot deze indeling in de Noordvleugel op basis van verkeers- en vervoersstromen;*
- de zorg van de gemeenteraad van Utrecht over de G4-status van de stad;*
- dat in de brief het initiatief tot economische samenwerking in de Noordvleugel wordt ondersteund en daarmee ook de positie van stad en provincie hierin;*
- dat de provincie Utrecht door de Europese Commissie wordt aangemerkt als de meest kansrijke regio in Europa op het gebied van economische groei en innovatie;*

spreken als hun mening uit:

- dat de brief op het punt van opheffing BRU in lijn is met eerder door PS ingenomen standpunten;*
- het onderscheid in samenhang op het gebied van verkeer en vervoer tussen Amsterdam-Almere enerzijds en de provincie Utrecht anderzijds te ondersteunen;*
- dat het inwoneraantal, de stedelijke problematiek en de huidige en verwachte bijdrage van Utrecht aan de nationale economie de G4-positie van de stad Utrecht blijft rechtvaardigen;*

- dat de provincie haar positie binnen de Noordvleugel ook moet gebruiken als schakel richting Foodvalley en Brainport Eindhoven;

dragen het college op:

- in goed gesprek te blijven met het dagelijks bestuur van het BRU om wederzijdse belangen zo goed mogelijk te borgen;
- een bijdrage te blijven leveren aan de totstandkoming van een economische agenda voor de Noordvleugel van de Randstad.

En gaan over tot de orde van de dag

De VOORZITTER: De motie is voldoende onderstekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Voor onze fractie is het duidelijk dat het BRU wordt afgeschaft. Wij zien het standpunt in de brief van minister Spies ten aanzien van het BRU als een mogelijkheid om het mobiliteitsvraagstuk, als wij het hebben over het OV en het vervoersnetwerk in Utrecht, totaal en integraal aan te pakken. Wat voor D66 erg belangrijk is, is de goede verstandhouding met het BRU, met de BRU-gemeenten. Als wij dan kijken naar de vragen van de SP aan het college om zo spoedig mogelijk de OV-aanbesteding en de concessieverlening van het BRU over te nemen, dan vinden wij dat dit op dit moment een onjuist politiek signaal afgeeft. Dat verstoort ons inziens het proces om zo goed mogelijk met elkaar in gesprek te blijven met het Dagelijks Bestuur van het BRU, omdat je de wederzijdse belangen eigenlijk een beetje op het spel gaat zetten als je die druk er enorm achter gaat zetten. Volgens D66 moeten wij in gezamenlijkheid deze opdracht – deze overdracht – aanpakken om totaal en integraal het complexe vraagstuk van de mobiliteit aan te pakken. Wij hebben elkaar daarvoor nodig. D66 wil graag bruggen bouwen en geen spierballen rollen. Daarom moeten wij inzetten op maximale betrokkenheid en denken in wederzijdse belangen. Centraal staan immers de gebruikers van het OV en van het vervoersnetwerk. Dat zijn de burgers van deze provincie. Zij zijn maximaal gediend bij een zo goed mogelijke overdracht, waarbij met alle belangen rekening wordt

gehouden. Om die reden hebben wij de motie van het CDA mede-ingediend.

Dan heb ik een vraag aan de gedeputeerde. In het BRU is een werkgroep van raadsleden opgezet, om de concessieverlening, de aanbestedingen, te volgen. Een vraag van D66 is of Gedeputeerde Staten daarvan weten en of het een idee is om vanuit de Staten daarbij aan te sluiten. Is het mogelijk dat er met het BRU overlegd wordt, dat er statenleden, met het oog op die taken die overkomen, daarbij kunnen aanhaken? Daarop zouden wij graag een antwoord willen hebben.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ook wat de fractie van GroenLinks betreft, is het altijd duidelijk geweest dat wij niet voor een WGR-plusconstructie waren in de regio om allerlei redenen, die ik kortheidshalve nu niet zal vermelden. Dat heeft altijd voor ons gegolden. Maar ja, nu deze constructie wordt opgeheven, althans dat is het voornemen, is het overleg en de kwaliteit van het overleg tussen het BRU, de gemeenten en de provincie uiterst belangrijk. Het is een zeer complexe materie. Ik hoef maar te wijzen op de ingewikkeldheid en de intensiteit die er zit rondom het stationsgebied. Anders dan met heel goed overleg komen wij er niet uit. Ik denk dat het erg goed is dat wij dat nu nog een keer met z'n allen uitspreken, nog voordat er inhoudelijk over de brief gesproken gaat worden in de commissie BEM en in de Staten. Wij zeggen dat de brief in lijn is met datgene wat wij in het verleden gevonden hebben. Dat benadrukken wij nog een keer. Een goed overleg begint met het helder markeren van je uitgangspositie. Dat is enerzijds zeggen: wij kunnen ons vinden in het feit dat het BRU wordt opgeheven. Daar hoort anderzijds bij, en ik vind dat het goed is dat wij dat hebben geformuleerd: wij vinden dat de stad Utrecht bij de G4 dient te blijven behoren en dat er geen aanleiding is daarvan af te wijken. Laat daarover geen onduidelijkheid ontstaan.

Het is goed in samenwerking verder te blijven werken aan het ontwikkelen van die economische agenda voor de Randstad, die voor stad en regio zo gigantisch van belang is. Om die reden hebben wij de motie mede-ondertekend. Mijn vraag aan de gedeputeerde is of hij iets zou kunnen zeggen over het tijdstraject, waarmee een en ander in de

Tweede en Eerste Kamer behandeld zou kunnen zijn en dat dát het moment zal zijn, waarop het overleg werkelijk handen en voeten moet gaan krijgen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Laat ik beginnen met te zeggen dat ik de zorgen van de SP, zoals verwoord door de heer Meijer, snap. Er is een situatie, waarin in een keer allerlei dingen samenkomen. Dat maakt het inderdaad complexer dan dat, bij wijze van spreken, de aanbesteding over bijvoorbeeld twee jaar aan de orde zou zijn. Dat is iets, waarmee wij als college ook zelf worstelen. Het maakt het ongelooflijk complex. Wij zien met elkaar dan ook de noodzaak dit goed op te pakken. Men kan wel stellen dat de samenwerking met het BRU niet belangrijk is, maar in het BRU zitten wel alle bestuurders uit de regio. De goede ervaring die wij hier in het gebied hebben en waarbij wij met alle partijen samen optrekken in het Utrechts Verkeers- en Vervoersberaad, is zo dat wij altijd die lijnen kort houden naar de gemeenten toe. Naar de toekomst toe heb je die relatie dus erg nodig om goede input te krijgen om op basis daarvan, wij als bestuurders en u als volksvertegenwoordiging, een goede afweging te kunnen maken op datgene wat hier komt te liggen. Om die reden moet je daaraan op dit punt voldoende zorg geven.

Dan de vraag hoe het college aankijkt tegen die democratische legitimiteit en dergelijke. Dat is nu exact het punt waarom de Staten, statenbreed, het college altijd de opdracht hebben meegegeven om ervoor te zorgen dat die WGR-plus wordt afgeschaft en dat de provincie die taken en bevoegdheden gaat overnemen. In dat opzicht is het college dan ook blij met de uitspraak die in de brief zit. Wij hopen dat de Tweede Kamer uiteindelijk instemt met dat voornemen, opdat wij daarmee dat deel kunnen gaan borgen. Op dat punt onderschrijven wij dus wat in de brief staat. Alles moet echter wel in de juiste volgorde gebeuren. Zolang er geen besluit is genomen in de Tweede Kamer, kunnen wij daarin niet meer doen. Ook met het oog op de toekomst moet je dit op een goede en zorgvuldige manier doen. Ik ben ook blij dat wij bij het BRU in elk geval zien, dat die openheid naar elkaar toe er wel is.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Even ter verduidelijking. Ik hoor de gedeputeerde zeggen dat het element van die democratische verantwoording het college wel aanspreekt. Betekent het dat in principe het streven van de provincie erop gericht is om de OV-autoriteit van het BRU over te nemen vanwege die democratische besluitvorming en dat men vanuit het college niet streeft naar samenwerkingsverbanden in Noordvleugelverband, waar eigenlijk de democratische verantwoordingsplicht niet bestaat?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wat wij te allen tijde hebben gedaan, ook in opdracht van de Staten, is dat wij hebben aangegeven dat wij vinden dat de verkeers- en vervoerstaken in principe bij de provincie zouden moeten komen te liggen. Dat geldt dus eigenlijk breed, want dat is ook het IPO-standpunt. Het IPO, het Inter Provinciaal Overleg, heeft zich altijd op dat standpunt gesteld. De provincie ziet het dus vanuit de inhoud. Ik denk ook dat dat de manier is, waarop wij zoveel mogelijk bestuurlijk naar dit dossier hebben willen kijken. Dus vanuit de inhoud bezien: die vervoersstromen zijn niet erg duidelijk aanwezig tussen het Utrechtse en Almere/Amsterdam. Je ziet dat het Utrechtse als geheel veel meer een vervoerssamenhang heeft en dat het ook een schakel is naar andere gebieden toe. Dat maakt dat wij blij zijn met de uitkomst, zoals die er nu ligt. Dat betekent niet dat er vanuit het college actie zal worden ondernomen om dat anders te gaan maken dan het nu is. Ik denk dat de zorg die er nu moet zijn, als de Staten het belangrijk vinden dat het college op deze wijze invulling blijft geven aan het standpunt dat zij eerder hebben ingenomen, is dat de Staten daarop een bevestiging blijven geven, zodat het ook bij de Kamer duidelijk is hoe de Staten van Utrecht op dit punt erin zitten. Als de heer Meijer dat wil bereiken met zijn opmerkingen, dan snap ik dat. Ik denk echter dat het bestuurlijk proces er niet bij gebaat is om nu gewoon te gaan lopen handelen en powerplay gaan lopen spelen, terwijl je elkaar in de toekomst nodig hebt om op een goede manier invulling te gaan geven aan die concessie.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb begrip voor het feit dat de gedeputeerde het democratische proces zijn gang laat

gaan in de Eerste en Tweede Kamer. Zo hoort het. Wij zien echter wel dat het BRU de aanbesteding al een aantal keren in de soep heeft laten lopen. Zou het niet aardig zijn om dat niet in de vorm van het rollen van spierballen te doen, maar iets vriendelijker: de invloed aanwenden in het belang van het OV en de reizigers om te komen tot een belangrijke aanbesteding op korte termijn.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een terechte opmerking. Dat doen wij dus op dit moment al. Dat heb ik net ook tegen de heer Meijer gezegd. Wij zijn die gesprekken direct gestart. Er is altijd de vraag: wanneer pak je zo'n moment nu? Wij hebben ervoor gekozen direct aan te geven dat wij het gesprek willen opstarten. Totnogtoe merken wij dat dat gesprek mogelijk is met het BRU. Daarom zeg ik dat het niet verstandig is om op dit moment als Staten in spierballentaal daartegenover te zetten: neem het over.

In aanvulling op de vraag van mevrouw Versteeg om ook statenleden op te nemen in de begeleidingscommissie, vind ik dat allemaal erg ver gaan en dat het vooruitloopt op een wetgevingstraject, dat nog door de Kamer heen moet. Dus ik stel voor, zoals door een aantal statenleden gevraagd is, dat wij met elkaar eerst het gesprek aangaan met het BRU en dat wij in beeld brengen wat er allemaal op stapel staat. Dan kunnen wij de mind opmaken hoe wij dat gaan doen, want wij hebben daaraan bestuurlijk met elkaar nog niet echt een duiding aan gegeven. Ambtelijk wordt er wel aan gewerkt, maar bestuurlijk zullen wij er ook duiding aan moeten geven. Ik stel voor dat wij eerst eens gaan kijken hoe het BRU daarin zit en dat wij dan met een plan van aanpak naar de Staten komen en duidelijk maken hoe wij dat met elkaar wensen te gaan doen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Natuurlijk heeft de gedeputeerde gelijk als hij zegt dat het besluitvormingsproces ten aanzien van de overgang van het BRU nog helemaal door de Eerste en Tweede Kamer heen moet. Dat geldt natuurlijk ook, als wij kijken naar de jeugdzorg, voor de overdracht van de jeugdzorg en ook daar zijn wij al heel druk met elkaar in gesprek en worden raadsleden al geïnformeerd over wat hen te

wachten staat. Met die vergelijking was mijn vraag bedoeld. Dus zeker niet om het door te drukken, maar om gewoon eens een balletje op te gooien om in dit complexe proces statenleden al te laten meelopen in de veronderstelling dát. Er hoeft helemaal geen druk achter te zitten, maar het gaat gewoon puur om een goede verstandhouding.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Laat ik dat dan gewoon meenemen als een van de vele punten die op de agenda zullen moeten komen te staan. Dit is dan een van de punten die wij in dat gesprek kunnen meegeven. Ik blijf er wel waarde aan hechten hier nogmaals aan te geven dat zolang er geen wetgeving is er twee gescheiden trajecten zijn. Ik snap dat het een wens is die hier naar voren wordt gebracht en ik wil die wens ook wel op die manier overbrengen. Alleen denk ik dat wij een pas op de plaats moeten maken. Dit dossier ligt kennelijk bij de betrokken BRU-gemeenten erg gevoelig. Ik wil voorkomen dat wij dit proces verder verstoren en uiteindelijk nog verder weg komen van iets wat wij met elkaar proberen op te lossen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Laat helder zijn dat dat bij ons ook voorop staat. Die goede verstandhouding moet absoluut - en dat staat buiten kijf - bovenaan staan. Mocht de gedeputeerde in de gesprekken voelen dat er ruimte is om het te vragen, dan zouden wij graag willen dat het als vraag geopperd wordt, los van wat de uitkomst daarvan is.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat zeg ik toe. Met betrekking tot de samenwerking heb ik voldoende gezegd. Wat betreft de vervoersstromen ben ik al heel even ingegaan op de inhoud. Ik denk dat hierover terecht een opmerking is gemaakt. Waar vanuit het provinciehuis en waar vanuit het ministerie van I&M telkens naar is gekeken, is: hoe zitten die stromen in elkaar en wat zit er in de toekomst nog aan te komen? Als je dan kijkt naar de stromen waarover je het hebt, dan betreft dat met name de A2. Volgens mij is dat op dit moment, als de landtunnel eenmaal geopend is, voorlopig geregeld. Dan hebben wij het over de A27. Er liggen al allerlei overeenstemmingen met verschillende partijen in het kader van

de verbreding. Dan hebben wij het over de AGU. Dan hebben wij het over de verbinding Almere-Utrecht-Breda. Dat zijn allemaal processen die in beeld zijn. Daarover worden ruimtelijke afspraken gemaakt. Waar dus de stromen nog zitten, zijn deze in kaart. Dat zijn verbindingen, zoals wij die hebben naar het Gelderse, het Brabantse en andere regio's in het land. De samenhang is daarmee niet unieker dan de samenhang naar andere regio's toe. Dat is de reden dat het college dit, telkens als dit punt in alle bestuurlijke gesprekken die wij totnogtoe hebben gevoerd, vanuit de hoek van de mobiliteitsgedachte heeft aangevlogen, juist om een beetje weg te blijven van alleen maar de discussie over de lijntjes die op de kaart getrokken worden.

Dan het tijdspad. De ministers hebben aangegeven bij voorkeur nog voor de zomer in de Kamer het wetsvoorstel te willen behandelen. Op het moment dat dat traject helder is, komen de vragen van de heer Meijer meer aan bod. Als ik er zicht op krijg wanneer dat traject gelopen is, zal ik zorgen dat er ook hier een duidelijk traject ligt en, als dat lukt in samenspraak met het BRU, hoop ik dat dat wat eerder zal zijn. Ik vind het namelijk belangrijk dat de Staten aangesloten blijven op het geheel, want als de provincie uiteindelijk de verantwoordelijkheid heeft, is het goed dat de Staten op enige manier goed aangehaakt zijn. Ik neem de suggestie van de fractie van D66, om te kijken of wij op die manier daaraan een invulling kunnen verzorgen, van harte mee.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Allereerst stel ik vast dat de gedeputeerde onder woorden heeft gebracht dat het college geen zin heeft in vage samenwerkingsverbanden in Noordvleugelverband vanwege het element van die democratische controle. Daar ben ik blij mee. Dat wil ik toch graag gezegd hebben vanaf deze plek. Daarnaast zien wij als fractie dat het van belang is dat er een positieve impuls wordt gegeven aan de overdracht op een zo kort mogelijke termijn van alles wat met die aanbestedingen en het OV te maken heeft van het BRU naar de provincie. Ik hoorde hier een paar keer het woord "spierballentaal" noemen. Het dictum van onze motie luidt echter: "dragen het college op datgene te doen wat in zijn vermogen ligt" - dus niet wat níét in zijn vermogen ligt - "om op een zo kort mogelijk

termijn" - niemand is gehouden tot het onredelijke - "de OV-aanbesteding en concessieverlening van het Bestuur Regio Utrecht over te nemen". Dit is een uitermate coöperatieve motie. Ik kan mij niet voorstellen dat de gedeputeerde, en zeker niet deze gedeputeerde, in de positie komt dat het bestuur van het BRU zal zeggen: wat maak je mij nou, dit is toch wel een erg grote inbreuk op de verhoudingen. In het uiterste geval kan de gedeputeerde altijd nog zeggen: de SP heeft mij ertoe gedwongen.

Motie M2 (SP): provincie neem OV-aanbesteding over in BRU-gebied!

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 maart 2012;

constaterende dat de WGR+Regio Bestuur Regio Utrecht per 1 januari 2013 wordt opgeheven;

overwegende

- *dat de nieuwe OV-concessieperiode 11 maanden na de opheffing van het BRU start;*
- *dat de Provincie Utrecht afdoende ervaring heeft met aanbestedingen in het OV;*
- *dat de provinciale schaalgrootte een verantwoorde tariefstelling mogelijk maakt;*
- *dat de provincie Utrecht een democratisch gecontroleerd bestuursorgaan is, dit in tegenstelling tot andersoortige bestuurlijke samenwerkingsverbanden;*

dragen het college op:

datgene te doen wat in zijn vermogen ligt om op een zo kort mogelijke termijn de OV-aanbesteding en concessieverlening van het Bestuur Regio Utrecht over te nemen.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De VOORZITTER: Wil de gedeputeerde wellicht nog iets zeggen over de vriendelijke oproep van de heer Meijer?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik snap de heer Meijer wel en de opmerkingen die hij maakt. Het probleem zit 'em echter in het ene woord "overnemen". Die mogelijkheid is er echter niet, zeker niet gezien het feit dat er gewoon nog geen wet is. Ik ben op dit moment veel meer gebaat – en de Staten ook – bij het feit dat er een duidelijk signaal komt vanuit de Staten, dat dit in elk geval de weg is die wij op willen. Dat maakt namelijk dat de Kamer haar rol kan uitvoeren en ervoor kan zorgen dat dit zo snel mogelijk in wetgeving wordt omgezet. Dat is de fase waarin wij nu met elkaar zitten. Daarna komt de vraag aan bod: hoe ga je dat andere traject in? Daarop doe ik de keiharde toezegging dat ik daarop aangesloten wil zijn. Ik vind dat wij dat in de huidige situatie ook moeten zijn. Dat deel ik met de Staten. Op die manier ga ik het gesprek met het BRU aan. Ik zeg toe dat ik de Staten aangesloten houd op wat wij in dat kader doen en wat wij met elkaar afspreken en waar wij eventueel tegenaan lopen. De Staten kunnen zodoende tijdig zien als het niet bevalt of als er een stapje harder gelopen moet worden. Het probleem zit 'em nu even in het punt "overnemen". Gezien de gevoeligheid die er op dit moment heerst, ontraad ik de motie ten zeerste. Wij zijn op dit moment meer gebaat bij een ondersteuning van het ingezette beleid.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Misschien kunnen wij zoeken naar een ander woord. Is de gedeputeerde bereid te trachten de regie over te nemen van de concessie? Ik heb sterk het vermoeden dat het hier in de provincie gewoon beter gaat dan bij het BRU. Is dat wellicht een compromis?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het probleem zit erin dat je voortijdig dingen aan het doen bent, waarop je geen positie hebt. Die positie is er dus gewoon niet. Door dan op die manier er toch op in te steken – horende wat er landelijk speelt op dit dossier en horende hoe het beleefd wordt in de verschillende gemeenten - denk ik niet dat wij erbij gebaat zijn het op die manier te doen. Met de opmerking dat ik op dit moment gewoon met het BRU in gesprek ben, maak ik volgens mij voldoende duidelijk dat wij kijken hoe wij de dingen

samen kunnen oppakken. Laat de Staten mij even de ruimte geven om te zien wat daar uitkomt. Daarna, als wij wat verder zijn in het wetgevings-traject, kan de afweging gemaakt worden of dat een stap harder moet. Als dat een stap harder moet, geef ik eigenlijk op voorhand al aan dat wij geen enkele wettelijke basis hebben – ook niet als er straks wetgeving gemaakt is – om dat te doen. Ik denk niet dat de verhoudingen in de provincie, zoals wij op dit moment met onze gemeenten omgaan, er een is van: regie nemen, overnemen. Het is meer: kijken hoe je, gegeven de omstandigheden, er zo goed mogelijk uitkomt. Ook de stad Utrecht zelf en de omliggende steden zijn er namelijk op geen enkele manier bij gebaat dat die aanbesteding mislukt of dat er vervoersstromen niet goed op gang komen. Ik denk dat ook daar de noodzaak wel gezien wordt om dit zo goed mogelijk op te pakken met elkaar.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil mijn oproep doen om toch wat proactiever op te treden in dit dossier, net als in het dossier wat mevrouw Versteeg aanhaalde. Nogmaals, het openbaar vervoer in de BRU-gemeenten heeft gewoon een probleem. Dat moet alleen al genoeg reden zijn om wat proactiever op te treden dan de gedeputeerde nu doet.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij zullen de komende uren nadenken over de opmerking van de gedeputeerde.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag aan de heer Dercksen van de fractie van de PVV en ook, zij het in wat mindere mate, aan de heer Meijer van de fractie van de SP. Wat betreft het opvoeren van de druk op de ketel, zette ik net al zo sterk in op: laten wij vanuit die belangen blijven denken en niet het mes op de keel zetten. Zijn die beide partijen zich ervan bewust dat er een mogelijkheid is als wij de verhoudingen verzieken, dat het BRU zegt: ik gooi het straks allemaal over de schutting, bekijk het maar? Wij zijn dus ook afhankelijk van een goede samenwerking om die overdracht zo goed mogelijk te doen. De vraag is of deze partijen dat hebben meegenomen in hun overwegingen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik schat het niveau van de bestuurders van het BRU wat hoger in dat mijn zeer gewaardeerde collega van D66. Ik denk dat zij er wel tegen kunnen als de provincie hen benaderd vanuit de optiek, zoals net onder woorden is gebracht. Men zal niet zeggen: wat doen jullie onvriendelijk tegen ons, wij gooien de kont tegen de krib. Ik denk dat dat wel zal meevallen, omdat er sprake is van rationele argumenten.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb het gevoel dat hier een karikatuur wordt gemaakt van mijn punt. Ik heb er natuurlijk vertrouwen in, zoals Gedeputeerde Staten het verwoordden. Ik snap ook wel dat de partijen de druk willen opvoeren, maar het is niet zo dat ik het BRU laag inschat. Wat ik wel laag inschat, is dat als je weinig respect hebt voor elkaars belangen en als je spierballenrollen gaat werken, dat een mogelijke optie is.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Geen spierballen, geen onaanvaardbare drukopvoering, maar rationele afweging. Dat is waar wij voor staan.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb al gezegd dat wij niet van de spierballen zijn in dit geval, maar dat ik het belang van het openbaar vervoer en de gebruikers van het openbaar vervoer groter acht dan het belang van het BRU.

De heer BUITING (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Een laatste opmerking. Ik denk dat een pro-actieve houding het belangrijkste is. Die houding merk ik heel duidelijk bij de gedeputeerde. Over hoe je die pro-actieve houding invult, kunnen wij natuurlijk van mening verschillen. Ik denk dat wij er allemaal zo in zitten, dat die pro-actieve doorgezet moet worden.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat er inderdaad behoefte is aan een constructieve opstelling. Die opstelling zal ik hebben. De heer Dercksen zei juist, dat wij met elkaar bezig zijn in het belang van het openbaar vervoer. Als je vanuit die belangen redeneert, snap ik de oproep tot een

pro-actieve houding. Volgens mij probeerde ik hier omstandig uit te leggen dat ik die pro-actieve houding zoek en dat ik die houding inmiddels al aangenomen heb. Het enige wat ik nu aangeef, is dat wat de Staten vragen – het nemen van die ene stap meer en het ondernemen van actie om zaken te gaan overnemen of echt de regie te gaan nemen – een stap te ver is in het proces waarin wij nu staan. Waaraan het college nu behoefte heeft, is meer in de vorm van de motie die is ingediend door de fractie van het CDA, dus om ondersteuning te krijgen voor de lijn die wij inzetten om daarmee een duidelijk en krachtig signaal naar Den Haag toe te laten horen, dat dit de weg is die wij willen gaan en dat wij dit nu met elkaar willen gaan oppakken. Ik vind het minstens zo belangrijk het signaal wel naar alle betrokken partners te laten gaan. Daar is namelijk de angst de afgelopen anderhalf jaar geweest: als het bij de provincie komt, dan kunnen wij nooit meer de belangen van onze inwoners over het voetlicht brengen. Ik denk dat het stomste wat wij nu kunnen doen, is nu meteen te gaan roepen dat wij dingen gaan overnemen en de regie gaan nemen. Dan voed je het argument dat wij als provincie niet in staat zijn om dat op een goede manier met onze inwoners te doen. Het is dus in het proces gewoon een stap te vroeg. Ik ga er gewoon van uit dat met de houding waar de Staten mij toe oproepen, het mij gaat lukken op een goede manier er uit te komen met het BRU en dat ik op afzienbare termijn gewoon het proces kan schetsen, dat wij ingaan naar 1 januari 2013 toe.

De VOORZITTER: Dan sluit ik de beraadslagingen over dit onderwerp. Bij de stemverklaringen en de stemmingen kom ik bij de heer Meijer nog even terug hoe hij naar de redactie van de motie kijkt.

Vaststellen van de notulen van 12 december 2011, 30 januari 2012 en de besluitenlijst van 30 januari 2012.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de notulen van 12 december 2011, 30 januari 2012 en de besluitenlijst van 30 januari 2012 ongewijzigd vast.

Statenvoorstel ad hoc commissie Evaluatie vergader- en werkwijze Provinciale Staten.

Statenvoorstel besluit toepassing provinciaal belang en WRO-co voor het project Ruimte voor de rivier bij Elst.

De VOORZITTER: Deze voorstellen hebben een ster en houden een ster.

Statenvoorstel vaststelling inpassingsplan verbindingsweg Houten A12.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het dossier ontsluiting gemeente Houten is een dossier van twee snelheden: de snelheid van het BRU, dat in zeven jaar tot niets geleid heeft, en de snelheid van de provincie, die in anderhalf jaar tijd leidt tot een inpassingsplan, waardoor de schop in de grond kan. Tel uit je winst, zou ik zeggen, als ik even terugdenk aan de discussie van net.

Het doel van dit hele plan is de ontsluiting van Houten op het rijkswegennet. In 2010 lagen er vier varianten op tafel. Daarover is veel gediscussieerd, ook in deze Staten, en dat is ook goed geweest. Er waren er twee die er in feite uitsprongen: dat was het Rijsbruggerwegtracé en dat was De Meerpaal. In 2010, in datzelfde jaar, kozen deze Staten na goede overwegingen, na een goede discussie en na alles afgewogen te hebben, voor het Rijsbruggerwegtracé. Ik heb vandaag de dag, na alles wat ik gehoord heb, geen reden om af te wijken van die keuze. Die keuze staat hier vandaag echter feitelijk niet ter discussie. Wij praten vandaag over het inpassingsplan: hoe wij uitvoering gaan geven aan wat wij met z'n allen besproken hebben en beloofd hebben. Bij de hele discussie, ook recentelijk nog in de commissie, was het in de eerste plaats goed de betrokkenheid van het bestuur te zien, maar veel meer nog de betrokkenheid van de burger, van de inwoner. Ik wil, hoewel dat misschien op het eind van dit debat wat wrang zou kunnen overkomen, in elk geval zeggen dat ik dat zeer gewaardeerd heb en dat ik vind dat ook de burgers, ook met name vanuit Bunnik, alle gelegenheid hebben gehad en goed hebben uitgenut hun zienswijze en hun oordeel aan de Staten mee te geven. Ik moet u, voorzitter, wel zeggen dat het niet heeft geleid tot een ander oordeel van de

fractie van de VVD, want ook de andere cijfers die gepresenteerd werden in sommige opzichten en die misschien een ander inzicht hadden kunnen opleveren, zijn ook als je kijkt naar wat gedeputeerde Van Lunteren daarover gezegd heeft, nog steeds in overeenstemming met wat wij als VVD zagen. Maar, nogmaals, lof voor die bewoners.

Een keuze maken is nooit gemakkelijk. Soms moet je zelfs met alle cijfers en technische verhalen, zoals de bewoners van Bunnik zelf zeggen, gewoon je boerenverstand gaan gebruiken. Wat is nu het beste, als je in het hele perspectief kijkt naar het gebied, in het Kromme-Rijngedebied gelegen, om te zorgen dat die ontsluiting en die verkeersstromen op een goede manier geregeld worden?

Bij het inpassingsplan zijn in de commissie in zijn algemeenheid twee zorgpunten blijven liggen. Het eerste punt had te maken met de geluidsoverlast rondom een aantal woningen van het traject. De gedeputeerde heeft daarin gezegd: als je kijkt naar de plannen, naar onze berekeningen en onze aandnames, dan zou een extra verhoging van het geluidsscherm met een meter weinig effect hebben. Ik proef daaruit een beetje dat het wel effect zou kunnen hebben. Mijn vraag aan de gedeputeerde is hoe hij daarmee omgaat. Is dat een kwestie van in de aanbesteding met de aannemer aangeven van: houd er rekening mee - dat zou ik in elk geval zeer waarderen - en als je gaandeweg dat proces tegen onvoorziene omstandigheden aanloopt, dan kun je inderdaad die maatregelen nemen.

Het tweede punt was de fietsroute. De gedeputeerde heeft daarvan in de commissie tijdens de behandeling gezegd dat het een project is van het BRU. Daar is het BRU weer. Het BRU wordt natuurlijk per 1 januari 2013 opgeheven, als het aan de minister ligt. Ik vraag niet aan de gedeputeerde wat hij gaat doen en hoe hij het gaat overnemen. Ik vraag wel aan de gedeputeerde of hij ons zo snel mogelijk als dat besluit over de wetgeving er gekomen is en het onvermijdelijke voor het BRU zal geschieden, de Staten daarover nader te informeren. Datzelfde geldt als het gaat over die informatievoorziening naar de Staten toe met betrekking tot de uitvoeringsovereenkomst, want ook bij de uitvoeringsovereenkomst is het BRU nog steeds partij. Op het moment dat het bestaan van het BRU zou eindigen, zou ik graag van de gede-

puteerde willen horen hoe hij verder ziet of daarin iets verandert, ook in de rol van de provincie op dat punt.

Daar wil ik het voor dit moment bij laten.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer Balemans had het even over geluidsoverlast in Bunnik voor een aantal woningen. Is de heer Balemans met ons van mening dat de inwoners van Bunnik al erg veel overlast hebben van onder andere de A12?

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik woon daar zelf niet, maar als men zegt dat men overlast heeft, dan vind ik dat je daar als bestuur goed naar moet kijken en alles in het werk moet stellen wat maar mogelijk is om die geluidsoverlast zoveel mogelijk te beperken.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer Balemans geeft dus aan dat wij alles zouden moeten doen om verdere overlast te beperken.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Alles waar dat mogelijk is, zouden wij moeten doen.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De heer Balemans nam als een van de pijnpunten onmiddellijk de geluidsproblematiek mee. Kan hij het met mij eens zijn, dat het verstandig is zes maanden na het gereed komen van die weg gewoon eens te gaan meten, zodat wij weten of een meter meer of minder zin heeft?

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat klinkt heel sympathiek. Nu woon ik in een deel van deze provincie, de binnenstad van Utrecht, waar wij ook al eens te maken hebben gehad met geluidsoverlast op Koninginnedag. Dat is een heel ander fenomeen. Dan krijg je echter een jarenlang gesteggel over welke rekenmethode en over welke meetmethode je wilt hebben. Ik hoop dus niet dat wij gaan verzanden in dat soort dingen, los van het feit dat zes maanden meten een heel korte termijn is. Ik zou veel eerder tegen de gedeputeerde willen zeggen: gelet op het feit dat die geluidsoverlast aangegeven is en dat het dus een probleem kan zijn, dat diegene die de

uitvoering doet, dit gewoon goed gaat bekijken.

Neem dat mee in het proces, want voordat je het weet, zit je weer met geluidsmetingen en met allerlei dure bureaus die daarop gaan zitten en dan krijgen wij weer discussies over cijfers en over metingen en methodieken. Daarin zou ik niet willen verzanden. Ik zou veeleer zeggen: laat die aannemer, als de schop in de grond gaat, zijn werk doen en rekening houden met alle mogelijkheden. Als er iets gebeurt wat wij niet wenselijk vinden in het licht van wat wij hier besproken hebben, laat de gedeputeerde hetzij dat dan oppikken en tegen die aannemer zeggen dat hij het anders moet gaan doen, hetzij bij ons terugkomen met de mededeling dat wij hier een probleem hebben en dat hij wat nodig heeft van de Staten.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De heer Balemans stelt erg veel vertrouwen in aannemers voor wat betreft hun kennis van geluidshinder.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Nee, ik heb veel vertrouwen in de gedeputeerde dat hij het proces op een adequate en goede manier zal kunnen begeleiden en de vinger aan de pols houdt.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat zal niet leiden tot een goede oplossing voor de hinder die zich misschien gaat voordoen. Ik zou ervoor pleiten - zoveel kost dat niet; de normen en de regels zijn best door onze ambtenaren vast te stellen - gewoon te meten. Dat weet je wat er aan de hand is.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou die verantwoordelijkheid bij de gedeputeerde willen laten liggen. De aanname van de heer Scherer is dat het op voorhand wel eens slechter zou kunnen uitpakken. Mijn aanname is dat ik tot het moment dat er een ander geluid komt of er andere bewijzen komen, vertrouwen in deze gedeputeerde in dit college heb, om te zorgen dat de wensen van Provinciale Staten worden uitgevoerd en dat de belangen van bewoners, als het gaat om onder andere de geluidshinder, zo goed mogelijk worden gediend in dat hele traject.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb mij toch een beetje verbaasd over de positie van de heer Balemans. Ik bedoel: ik ken hem als een weldenkend man, die vaak verstandige dingen naar voren brengt. Nu lijkt het alsof hij in het geheel niet zelfstandig tot een oordeel kan komen, maar dat hij zich in enige mate verschuilt achter de positie van de gedeputeerde. Daarom is mijn vraag aan hem de volgende: Er zijn toch wel wat nieuwe inzichten doorgebroken de afgelopen tijd over de effectiviteit van de oplossing of bijvoorbeeld over de kosten? Dat zijn toch elementen die bij de VVD meestal een belangrijke rol spelen. Doet hem dat helemaal niets? Is het: eens gekozen, altijd gekozen? Hoe werkt dat?

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het doet mij heel veel. Het doet mij ook veel dat de heer Meijer mij weldenkendheid toedicht, maar het doet mij ook veel dat hij mij dat in dit dossier niét toedicht. Ik zal hem echter antwoorden. Ik verschuil mij niet achter de gedeputeerde. De heer Meijer zal zich ongetwijfeld herinneren uit de laatste commissievergadering dat wij van insprekers vanuit Bunnik gegevens kregen: deze cijfers zien er anders uit, dit ziet er anders uit, dat ziet er anders uit. Ik heb hier alleen maar gezegd dat ik wel van de cijfers houd, maar dat ik niet kan beoordelen hoe dat precies in elkaar zit. Daarvoor heb je ingenieurs en allerlei deskundigen. Ik heb de gedeputeerde wel horen zeggen, en dat staat ook in zijn nagestuurde memo dat wij het vorige weekend hebben gekregen, dat de cijfers die aangeleverd zijn door de bewoners van Bunnik niet kloppen, en dat er wel een kleine aanpassing is geweest op één cijfer, maar als je in principe kijkt naar de autobewegingen en alles wat daar is, dat dan de cijfers grosso modo kloppen van wat hij eerder heeft gepresenteerd. Wie ben ik dan om dat in twijfel te trekken?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Als de heer Balemans zegt dat hij niet weet of die informatie klopt, zou het dan niet een voor de hand liggende reactie zijn om dat te gaan uitzoeken en er toch een klein beetje tijd in stoppen?

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn in 1994 met de eerste gedachte begonnen over de A12 Salto. In 2003 heeft het BRU

de leiding genomen. Eind 2009 heeft de provincie de leiding genomen. Daar zijn zoveel onderzoeken geweest en wij kunnen nog wel twintig onderzoeken doen, maar wat levert het aan informatie op, wat levert het op aan extra diffusiteit? Volgens mij zijn wij nu echt op het punt aangekomen dat wij weloverwogen, weldenkend, de beslissing kunnen nemen of wij dit inpassingsplan kunnen steunen of niet.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Volkomen uiteenlopende trajecten. De provincie, zoals de heer Balemans zelf aangeeft, is nog relatief kort bezig met het probleem. Nu worden wij vanuit deze invalshoek met deze problematiek geconfronteerd. De heer Balemans erkent dat er nieuw materiaal ligt, waarvan hij niet kan beoordelen of het juist is. Is het dan niet juist, omdat het al een tijd geduurd heeft, van belang te zeggen: laten wij dat omwille van de belangen van de bewoners in Bunnik – daar gaat het met name om – nog eens tegen het licht houden om te bezien of daar misschien toch een ratio is om een andere oplossing te overwegen?

De VOORZITTER: Uw standpunten lijken mij duidelijk.

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Een vraag aan de heer Balemans. Hij zei iets over de fietsroute. Wat verwacht hij de komende tijd na de overname van het BRU? Wil hij die fietsroute veranderen? Hoe ziet hij dat? Ik hoor alleen maar dat het naar de provincie komt vanuit het BRU. Wat verwacht hij dat Gedeputeerde Staten daaraan moeten doen? Gaat hij die route koppelen met het Rijsbruggerwegtracé, zodat daar een goede verbinding is voor de fietsroute?

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb niet gezegd wat ik verwacht van Gedeputeerde Staten. De gedeputeerde heeft in de commissievergadering gezegd dat die fietsroute een project van het BRU was. Tussen de commissievergadering en dit moment is de brief van het Kabinet gekomen, waarin staat dat het BRU opgeheven wordt. Mijn vraag aan de gedeputeerde was, op dit punt en ook als het gaat om de uitvoeringsovereenkomst: als het wetgevingstraject volbracht is en afgerond is, kunt u ons dan informe-

ren over hoe u in dat voorkomende geval omgaat met uw verantwoordelijkheid in dat project? Meer heb ik niet gevraagd. Ik begreep dat de heer Kiliç een motie heeft ingediend. Die heb ik nog niet gezien, maar dat kan een omissie van mijn kant zijn.

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mijn vraag aan de heer Balemans is: bent u van mening dat daar een goede fietsverbinding moet komen?

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ja, ik ben zeker voor goede fietsverbindingen. Het zou raar zijn als ik voor slechte fietsverbindingen zou zijn. Toch?

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ook voor iedereen die er gebruik van maakt? Ouderen en gehandicapten kunnen op dit moment die fietsroute niet gebruiken. Er is een trap – ik ben er zelf geweest – en je moet met de fiets aan de hand naar boven. Ik zou daar graag een normale fietsverbinding, een brug, willen hebben.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb het gevoel dat ik nu ergens in een tekst van een motie wordt gezogen, die ik nog niet gezien heb. Mag ik dit punt even parkeren totdat ik de motie gezien heb? Dan kom ik er wel op terug.

De VOORZITTER: Akkoord. Dan geef ik nu het woord aan de heer Kiliç.

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Na een lang besluitvormingstraject en op basis van een besluit van december 2010 over de tracékeuze heeft een meerderheid van de Staten met steun van de fractie van de PvdA, gekozen voor het Rijsbruggerwegtracé. Vandaag vragen Gedeputeerde Staten ons een besluit te nemen over het inpasingsplan verbindingsweg Houten A12. De variantendiscussie heeft in 2010 plaatsgevonden. Die discussie wil ik hier niet weer voeren.

Op voorhand wil ik mijn complimenten geven aan Gedeputeerde Staten over de procesgang. Er zijn veel overleg- en informatiebijeenkomsten gehouden, waar iedere belanghebbende, raadsleden en wethouders van de gemeenten Bunnik en Houten, bewoners, burgers en bedrijven hun inbreng konden geven. Bij de besluitvorming over het tracé

heeft onze fractie vooral de nadruk gelegd om zoveel mogelijk tegemoet te komen aan de wensen en eisen van de gemeenten, omwonenden en bedrijven. Zij moeten er geen last van hebben, zoals overlast van geluid, sluipverkeer en milieu. Wij zijn blij dat in plaats van een rotonde, de kruising met de Achterdijk ongelijkvloers wordt uitgevoerd, conform de wens van de belanghebbenden.

De fractie van de PvdA wil graag een bevestiging van Gedeputeerde Staten of dit onderwerp voldoet aan alle geluids- en milieu-eisen die hiervoor wettelijk gelden, gezien de zorgen van de omwonenden en de wijkvereniging in Bunnik. Kunnen Gedeputeerde Staten ons garanderen dat er geen claim gelegd kan worden bij de provincie?

In de commissie RGW hebben meerdere fracties en heeft ook onze fractie gepleit voor het verhogen van een geluidsscherm van één meter naar twee meter. Ik ben zelf ter plekke geweest en heb gezien dat er drie woningen zijn, die er mogelijk last van kunnen hebben. Ik wil Gedeputeerde Staten oproepen in gesprek te gaan met de eigenaren van deze woningen en tegemoet te komen aan de eisen van geluidsisolatie voor deze woningen. Kan de gedeputeerde dit toezeggen?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! De heer Kiliç vraagt een bevestiging van Gedeputeerde Staten of datgene wat zij zeggen, wel klopt. Dat begrijp ik goed?

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Over welk punt heeft de heer Meijer het?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! De heer Kiliç vroeg of Gedeputeerde Staten willen bevestigen of een en ander in overeenstemming is met de regelgeving. Houdt hij serieus rekening met de mogelijkheid dat Gedeputeerde Staten zouden zeggen: nee, mijnheer Kiliç, bij nader inzien is dat niet het geval.

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat heb ik absoluut niet zo bedoeld. Ik wil een bevestiging die in het verslag komt, dat er geen claim gelegd kan worden.

De fractie van de PvdA heeft gepleit voor een goede fietsverbinding over de A12. De huidige fietsbrug is niet geschikt voor gehandicapten of ouderen. Gedeputeerde Staten hebben aange-

geven dat dit de verantwoordelijkheid is van het BRU. Nu het BRU per 1 januari 2013 opgeheven wordt, willen wij daarover een motie indienen, om de fietsbrug toch geschikt te maken voor gehandicapten en ouderen.

Motie M3 (PvdA): fietsverbinding over de A12, Rijsbruggerwegtracé A12 Houten

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 maart 2012,

constaterende:

dat het Bestuur Regio Utrecht per 1 januari 2013 wordt opgeheven;

overwegende:

- dat de uitvoering van het Rijsbruggerwegtracé A12-Houten 2013/2014 uitgevoerd zal worden;*
- dat de provincie Utrecht hiervoor een inpassingsplan heeft gemaakt;*
- dat de taken en financiën van het BRU bij de provincie komen te liggen;*

dragen het college op:

om ten behoeve van de fietsverbinding over de A12 naast het Rijsbruggerwegtracé datgene te doen om ervoor te zorgen dat gehandicapten en ouderen hiervan gebruik kunnen maken.

En gaan over tot de orde van de dag.

De PvdA heeft vorig jaar gepleit voor social return of contractvoorwaarden toe te passen bij inkopen en aanbestedingen. De rijksoverheid heeft met ingang van 1 juli 2011 bij inkopen en aanbestedingen social return als contractvoorwaarde opgenomen. Deze maatregel houdt in dat het Rijk bij aanbestedingen boven € 250.000 in het contract opneemt dat er bij de uitvoering van de opdracht ook mensen moeten worden ingezet met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. In gemeenten zoals Amsterdam en Utrecht wordt dit al een langere tijd toegepast. Naar aanleiding van onze vragen aan Gedeputeerde Staten hebben Gedeputeerde Staten aangegeven om de evaluatie af te wachten van de gemeenten. Gedeputeerde Staten zouden begin dit jaar met een voorstel komen. Ik wil hiermee Gedeputeerde Staten ondersteunen: wij zouden graag zien dat bij aanbestedingen in

2013/2014 voor dit project social return als contractvoorwaarde wordt opgenomen. Wij willen hiervoor een motie indienen.

Motie M4 (PvdA): 'social return' toepassen, Rijsbruggerwegtracé A2 Houten

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 maart 2012,

constaterende:

dat Gedeputeerde Staten overwegen om 'social return' toe te passen bij inkoop en aanbestedingen;

overwegende:

- dat de rijksoverheid per 1 juli 2011 'social return' toepast;*
- dat er veel mensen zijn in de arbeidsmarkt met een grote(re) afstand tot de arbeidsmarkt;*
- dat het project Rijsbruggerwegtracé een geschikt project is;*

dragen het college op:

om in de contractvoorwaarden bij de aanbesteding 'social return' op te nemen.

En gaan over tot de orde van de dag.

In dit hele rapport, inclusief de bijlagen, heb ik geen risicoparagraaf kunnen vinden. Misschien heb ik het niet goed gelezen. De vraag aan Gedeputeerde Staten is of ik hieruit kan concluderen dat er geen financiële risico's te verwachten zijn voor de provincie?

Na beantwoording van de vragen zullen wij ons standpunt kenbaar maken.

De VOORZITTER: De moties die de heer Kiliç heeft ingediend zijn voldoende ondertekend en maken derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De moties kunnen worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb voor de heer Kiliç dezelfde vraag als voor de fractie van de VVD. Is de heer Kiliç van mening dat de inwoners van Bunnik al erg veel overlast hebben van de A12?

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Of zij overlast hebben van de A12? Dat geloof ik best.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Vindt de heer Kiliç dat wij alles wat binnen onze mogelijkheden ligt, zouden moeten doen om die overlast te beperken en die overlast niet verder te laten toenemen?

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Een van de uitspraken die Gedeputeerde Staten hebben gedaan, is dat Rijkswaterstaat, zo begreep ik, geluidlozer asfalt zou toepassen voor dit tracé om het geluid te beperken.

De heer GRAAFF (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Vandaag spreken wij over het inpassingsplan voor het Rijsbruggerwegtracé. Aan deze vergadering is een lang traject vooraf gegaan, waarin diverse alternatieven zijn afgewogen en waarin op een zorgvuldige wijze het traject van inspraak en besluitvorming is doorlopen. Met het vaststellen van dit inpassingsplan wordt invulling gegeven aan een reeds lang bestaande afspraak om Houten te voorzien van een extra aansluiting op het snelwegennet.

Bij eerdere besluitvorming in deze Staten zijn keuzes gemaakt voor de aanpak van het traject en het voorgestelde tracé. In het najaar van 2010 – daaraan is door de fracties van de VVD en de PvdA ook al gerefereerd – heeft de herijking plaatsgevonden van de alternatieven toen duidelijk was dat de Planstudie voor de Ring Utrecht invloed had op de verkeerseffecten van het tracé. Bij deze herijking is opnieuw door de toenmalige Staten gekozen voor het Rijsbruggerwegtracé. Voor onze fractie is daarmee duidelijk dat deze lijn nu met het inpassingsplan moet worden voortgezet. Voor onze fractie is in het verleden altijd duidelijk geweest dat de komst van deze weg, met name in Bunnik, weerstand oproept. Het is duidelijk dat de inwoners van Bunnik geen profijt hebben van deze weg, maar dat zij wel geconfronteerd worden met hinder die deze weg oplevert. Wij zijn ons ervan bewust dat de overlast van onder andere geluid in het dorp al fors is met de aanwezige snelweg en spoorverbinding. Daarmee ben ik gelijk ingegaan op de vraag van de heer Hoefnagels. Het inpassingsplan lijkt op een goede wijze in-

vulling te geven aan de wettelijke eisen rondom geluidshinder. Toch is onze fractie van mening dat een extra impuls ertoe kan leiden dat met beperkte middelen een gunstig effect kan worden bereikt voor de geluidshinder die de weg oplevert voor dat dorp. Daarbij is voor ons duidelijk geworden dat een simpele verhoging van het geluidsschermbelasting mogelijk niet optimaal is, omdat dit niet aansluit bij de wensen van de direct omwonenden.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer Graaff heeft mijn eerste vraag al beantwoord. Ik heb nog een tweede vraag aan de fractie van het CDA: bent u met de fractie van D66 van mening dat wij alles zouden moeten doen om die overlast verder te voorkomen en er niet meer overlast komt?

De heer GRAAFF (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn inderdaad van mening dat het goed zou zijn als wij met een beperkte extra inspanning toch die geluidseffecten zouden kunnen beperken. Op voorhand hebben wij hierover al gesproken, dat een beetje creativiteit hierbij van belang is om ervoor te zorgen dat de maatregelen zo effectief mogelijk zijn.

Wij willen het college in elk geval vragen of het de bereidheid heeft om hiervoor een goede oplossing te vinden.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil mij om te beginnen aansluiten bij de lof die de fractie van de VVD toezwaaide aan de bewoners van Houten. Inderdaad, zij hebben erg veel werk verzet.

Om de verkeersdruk in het Kromme-Rijngebied te beperken, is in 2003 het project A12 Salto gestart. Vanaf het moment dat het BRU in 2009 aangaf zonder hulp van de provincie A12 Salto niet te kunnen afronden, hebben wij er in de Staten en in de commissie vaak over gesproken. De fractie van D66 heeft dit altijd met een kritische blik gevolgd.

Even de geschiedenis. Binnen het BRU was overeenstemming bereikt over de beste oplossing voor de ontsluiting van Houten, namelijk het Rijsbruggerwegtracé, maar omdat Bunnik niet tevreden was met de wijze waarop werd omgegaan met de problemen van Bunnik, die ook binnen A12 Salto moesten worden opgelost – ik heb het dan met

name over het sluiptraject tussen Zeist en Bunnik -, besloot Bunnik niet verder mee te werken aan het Rijsbruggerwegtracé. De provincie werd door Houten gevraagd een inpassingsplan op te stellen voor de nieuwe ontsluitingsweg. Op het moment dat begin 2010 door Gedeputeerde Staten werd voorgesteld de ontsluiting van Houten als provinciaal belang te bestempelen en een inpassingsplan op te stellen, heeft de fractie van D66 gevraagd om nader onderzoek. Inmiddels was immers duidelijk geworden dat het besluit van het BRU uit 2007 achterhaald was. De cijfers lieten zien dat er minder verkeer gebruik zou gaan maken van het Rijsbruggerwegtracé en de kosten van De Meerpaal bleken sterk overschat te zijn. De plannen voor de Ring Utrecht waren juist gepresenteerd en dit zou ook invloed kunnen hebben op de gekozen variant. Uit een nieuwe analyse bleek dat beide varianten, Rijsbruggerweg en Meerpaal, voldoende oplossend vermogen hebben voor het verkeersprobleem van Houten, dat de overige varianten die niet hebben en dat onder voorwaarden de Rijsbruggerweg beter zou zijn voor het rustiger maken van het buitengebied tussen Bunnik en Houten. Een van die voorwaarden was het ongelijkvloers kruisen van de Achterdijk: ook een wens van D66 en inmiddels in het plan opgenomen.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik vragen aan de heer Hoefnagels of hij het verkeersprobleem van Houten ook zou kunnen definiëren in relatie tot het buitengebied van Houten en Bunnik?

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat is de mate van overlast: veel verkeer, onveilig voor fietsers. Ik kan mij herinneren dat de fractie van de heer Schaddelee op dat moment heeft gezegd in de Staten dat zij zelf ter plekke is geweest en dat zij zag hoe onveilig het was en dat dat een van de redenen was om een nieuwe weg te laten aanleggen.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dat was inderdaad een van de overwegingen, maar is dat nu niet precies het probleem met het inpassingsplan? Hoe ziet de heer Hoefnagels dat? Er wordt natuurlijk niets gedaan met het gebied als zodanig.

Er wordt een asfaltbaan gelegd van Houten naar de A12, maar dat is geen integrale oplossing voor het buitengebied. Hoe ziet hij dat dan?

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het inpassingsplan is uitgewerkt aan de hand van besluitvorming van anderhalf jaar geleden. Daar hangen maatregelen rond omheen die natuurlijk niet in het inpassingsplan zitten. Ik noem maar even het voorbeeld van de spitsafsluiting op de Achterdijk. Dat is om te voorkomen dat er nog steeds verkeer van de sluiproute gebruik zal maken door dat gebied heen. Wat er bijvoorbeeld niet in zit, maar wat nog wel kan gebeuren, is het voorkomen van een toename van het sluiptraject vanuit Wijk bij Duurstede. Dat is eigenlijk het belangrijkste nadeel van de Rijsbruggerweg. Er is dus een mogelijkheid dat dat sluiptraject gaat toenemen. Ik zou er voorstander van zijn als wij daar ook wat aan zouden doen. Dat zal dan in samenspraak met de gemeenten moeten zijn, want dat zijn natuurlijk geen provinciale wegen.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Mooi, laten wij dat gevoel even vasthouden.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van D66 heeft destijds ter plaatse de ruimtelijke impact van de verschillende varianten beoordeeld en op basis daarvan gekozen voor de Rijsbruggerwegvariant boven de Meerpaalvariant. Tijdens de bespreking eind 2010 in de Staten hebben wij toezeggingen gekregen op onze twee voorwaarden. De eerste was: de ontsluiting naar het oosten zal niet via de bestaande provinciale weg plaatsvinden om het karakter van die weg en daarmee van het buitengebied te kunnen behouden. De tweede was: extra aandacht voor de leefbaarheid voor de inwoners van Bunnik. Bunnik heeft immers niet de lusten, maar wel de lasten van de Rijsbruggerweg. Over die leefbaarheid wil ik het hebben.

Bunnik kent veel overlast. Als inwoner kan ik daarover meepraten. Een snelweg langs het dorp, een provinciale weg en een spoorlijn er dwars doorheen. Als inwoner van Bunnik kan ik mij goed voorstellen dat iedereen in het dorp tegen de aanleg van weer een nieuwe weg is. Ik sta hier

echter als lid van Provinciale Staten en weeg provinciale belangen af. Dat betekent niet dat ik niet zoveel mogelijk tegemoet wil komen aan de wensen vanuit Bunnik. Vandaar ook de al genoemde toezegging uit 2010, waarvan de fractie van D66 van mening is dat die goed is uitgewerkt door Gedeputeerde Staten, gezien het langer dan wettelijk verplichte geluidsscherm. Nu is de vraag of wij nog meer kunnen en willen doen voor de inwoners van Bunnik, bij voorkeur een verhoging van het geluidsscherm met een extra meter. Daarbij komen wij in een dilemma terecht.

Om te laten zien aan de inwoners van Bunnik dat wij zoveel mogelijk willen doen om de overlast te beperken, gaf een meerderheid van de Staten twee weken geleden in de commissie aan hierin misschien wel mee te willen gaan. Aan de andere kant weten wij dat een extra meter geluidsscherm het geluid met slechts één decibel beperkt. Opgeteld bij de overlast die er al is van de A12 en de provinciale weg is dat een bijna verwaarloosbaar verschil. Is de bouw van een hoger geluidsscherm dan wel de juiste keuze?

De heer Kiliç is ter plekke gaan kijken. Ik heb dat ook gedaan. Als je dan de woningen bekijkt die het meest worden getroffen door de Rijsbruggerweg en je spreekt de mensen die daar wonen, dan begrijp je en dan hoor je dat zij niet vragen om een hoger geluidsscherm. Het zijn mensen die al dicht bij de snelweg wonen. Zij zitten daar voor het uitzicht. Het geluid boeit hen niet zo erg. Een nog hoger geluidsscherm zal er echter voor zorgen dat hun uitzicht maximaal wordt belemmerd en dat zoninstraal zeer sterk wordt beperkt. Dat willen wij ook voorkomen, juist voor de mensen die het meest worden benadeeld. De belangenvereniging uit Bunnik hadden zij overigens nog nooit gesproken. Uiteindelijk komen wij als D66 tot de volgende twee vragen aan Gedeputeerde Staten. Bent u bereid in overleg met Bunnik, de inwoners dan wel het college van burgemeester en wethouders, te bekijken wat de provincie nog zoveel mogelijk kan betekenen om de geluidsoverlast in Bunnik te verminderen? Wellicht zijn de goede contacten die u heeft met Rijkswaterstaat nuttig om iets aan de grootste bron van overlast, de A12, te kunnen doen.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Een heel simpele vraag aan de heer Hoefnagels. Hij heeft ongetwijfeld mijn voorstel tot amendering gezien via de griffie. Hij stelt nu een vraag aan Gedeputeerde Staten. Waarom steunt hij niet gewoon simpelweg mijn amendement? Over een half jaar, na ingebruikname van de weg, kennen wij de problematiek en dan kunnen wij adequate maatregelen nemen voor de bewoners in Bunnik.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil eerst graag de beargumentering van de heer Scherer daarvan horen. Over het algemeen willen wij zoveel mogelijk maatregelen. De PVV staat vaak bekend om zo min mogelijk maatregelen op dit terrein. Ik wil dus straks graag de beargumentering horen om te kijken wat het verhaal exact inhoudt.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat de heer Scherer zo eerst het amendement indient. Dan kunnen wij er als Staten over spreken.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Onze laatste vraag komt enigszins overeen met wat de fractie van de VVD heeft gevraagd. Bent u bereid bij de aanbesteding een voorkeur op te nemen voor die aannemer, die bovenop de gestelde eisen uit het inpassingsplan een voorstel indient, waarmee je extra geluidsreducerende maatregelen realiseert voor de kern Bunnik, waarbij de ruimtelijke impact beperkt blijft? Het kan zijn dat deze ervoor kiest een klein stukje glazen geluidsscherm te plaatsen of dat hij zegt dat hij geluidswerend asfalt aanbrengt. Een aannemer kan dat op een bepaalde manier in zijn aanbesteding opnemen. Het wordt mij niet gevraagd door de PVV, maar ik heb wel degelijk het vertrouwen in de aannemer, dat die dat kan, want zo werken aanbestedingen tegenwoordig. Het kan bijvoorbeeld ook gebeuren door het opnemen van een dialoof fase met de omgeving tijdens de aanbesteding, dus dat de aannemers weten wat de wens is vanuit de omgeving, voordat zij een definitieve aanbieding indienen.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De laatste keer dat ik hier stond, wees u mij erop dat wij gekozen zijn om de belangen te behartigen van onze burgers in onze provincie en van onze

bedrijven en instellingen. U had gelijk, maar uw interruptie, of die wel of niet terecht was, hadden wij niet nodig om onze taakstelling te kennen. Vanuit dat perspectief van belangenbehartiging hebben wij namelijk steeds naar dit voorstel gekeken. Toen wij in de Staten kwamen, was eigenlijk al besloten het Rijsbruggerwegtracé te kiezen. Telkens wanneer daartegen bezwaren werden ingediend, en het waren er best wel wat, hebben wij opnieuw onze mening onder de loep gelegd en ons ook de vraag gesteld: kun je zomaar een eeuwenoud landschap doorsnijden met een nieuwe weg? De behartiging van economische en mobiliteitsbelangen van onze Utrechtse gemeenschap. Het antwoord daarop moest wat ons betreft vooral afhangen van de legitimiteit en de rechtvaardigheid van het voorstel. Ten aanzien van de legitimiteit vinden wij dat dat in dit inpassingsplan volledig is geborgd door de gevolgde procedures. Ik heb daarover al diverse complimenten gehoord richting Gedeputeerde Staten. Daarin zit wat ons betreft geen enkele belemmering voor instemming en eventueel straks misschien wel door de Raad van State mijns inziens ook niet. Is het plan gerechtvaardigd? Hier kijken wij eigenlijk niet naar wat er her en der gewenst wordt, want sommigen wensen helemaal geen weg. Hier hebben wij vooral gewogen wat wenselijk is met het oog op het algemeen belang. Zo beziend, stemmen wij met dit statenvoorstel in.

Dan naar de fractie van D66 toe in verband met het amendement, die ik zo meteen aan de voorzitter overhandig. Wij willen ook zo maximaal mogelijk de hinder van deze nieuwe weg beperken. Hoe doe je dat dan? Je kunt aannemers vragen leuke plannen te bedenken. Geluidwerend asfalt. Prima. Wij willen eigenlijk, om dat te bereiken, een artikel 4-besluit toegevoegd zien worden.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoor de heer Scherer zeggen dat de PVV kan instemmen met het statenvoorstel met betrekking tot het inpassingsplan. Voor de fracties die hier het woord gevoerd hebben, valt te begrijpen – te begrijpen, niet te rechtvaardigen – dat zij een standpunt innemen in het verlengde van dat van het college, omdat zij daartoe verantwoordelijkheid hebben gedragen in het verleden of op dit moment.

De fractie van de PVV doet dat op dit moment niet en zou dus eigenlijk frank en vrij en fris vanuit het algemeen belang, dat de heer Scherer net probeerde te benadrukken, kunnen kiezen voor eventuele alternatieven, omdat er sinds het moment dat die voorkeur is uitgesproken nogal wat gebeurd is. Is hij dat niet met mij van mening?

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Nee, ik ben helemaal met de heer Meijer van mening dat wij dat zouden kunnen, maar dat doen wij niet. Wij kiezen voor dit plan, want wij hebben wel degelijk studie gemaakt van de voorgeschiedenis. Een cruciale brief daarbij was, meen ik, de brief van Rijkswaterstaat. Rijkswaterstaat werd gevraagd de voorliggende varianten te bekijken en te beoordelen. Ook daarin komt naar onze mening toch aardig eensluidend naar voren dat dit inpassingsplan, het Rijsbruggerwegtracé, het meest voor de hand liggend alternatief is.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! De heer Scherer heeft ook kennis kunnen nemen van informatie die een iets ander beeld geeft van de situatie, bijvoorbeeld dat de effectiviteit van De Meerpaalvariant aanmerkelijk groter is dan die van het Rijsbruggerwegtracé en dat de kosten zich op een andere manier zullen aftekenen en vooral dat De Meerpaalvariant niet ten nadele is van de gemeente van de heer Hoefnagels en dat dat eigenlijk een oplossing is, waarvan veel meer gemeenten een positief resultaat zouden kunnen ondervinden.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De heer Meijer vraagt mij eigenlijk voor een andere oplossing te kiezen. Het is echter duidelijk: dat doen wij niet. Wij vinden de meest logische oplossing, ook voor Houten, dat je in noordelijke richting een ontsluiting aanbiedt. Ik begrijp dat de heer Meijer ook voor een extra ontsluiting is. Daar is hij niet tegen. Hij wil alleen een andere oplossing dan wat het college voorstelt en waar wij het mee eens zijn.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag een oplossing die werkt. Verder ben ik voor een ontsluiting met Houten.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Een vraag aan de heer Meijer. Hij heeft het over betere varianten dan De Meerpaal. De Meerpaal blijkt een betere variant te zijn sinds het vorige besluit. Dat blijkt waarschijnlijk uit stukken die na 2010 zijn gekomen. Welke stukken zijn dat?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Er zijn diverse informatiebronnen. Ik wil zeker niet verhelen dat buitengewoon geloofwaardige informatie van bewonersorganisaties vanuit Bunnik zeker serieus genomen moet worden en het verdient in alle opzichten te worden onderzocht en tegen het licht gehouden te worden.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Heeft de heer Meijer gesproken met bewonersorganisaties in Bunnik? Ja? Dan heeft hij waarschijnlijk ook begrepen dat zij die informatie gewoon hebben gehaald uit de stukken die zijn gebruikt ten behoeve van de besluitvorming begin 2010. Het is geen andere informatie. Het is alleen een andere insteek van de informatie.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij kunnen dit gesprek heel lang blijven voeren, want de kwestie is ook: hoe zijn op dat moment de feiten gepresenteerd, in welk licht zijn die geplaatst en op basis van welke voor de hand liggende beleidslijn hebben de Staten in eerste instantie de keuze gemaakt die zij toen gemaakt hebben? Ik ben van mening dat het toen wezenlijk anders was dan op dit moment.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga terug naar ons amendement. In de ad hoc commissie Pakketstudies hebben wij gedeputeerde Van Lunteren hierover positief horen spreken. Hij gaf er blijk van wel te voelen voor zo'n aanpak. Mijn verwachting is dan ook dat het college dit zal gaan steunen. Weliswaar ligt er een zorgplicht hieromtrent bij de provincie. Die kennen wij heel goed; die zit verankerd in het Strategisch Mobiliteitsplan. Dat is echter in zijn algemeenheid. Wij willen graag deze plicht tot meten in het bijzonder opgenomen zien in dit besluit. Ik roep dan ook de collega's op dit amendement te steunen. Ook de partijen die niet instemmen met het inpassingsplan, kunnen toch dit amendement steunen.

Amendement A1 (PVV): verbindingsweg Houten-A12

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 maart 2012, ter behandeling van het statenvoorstel 2012RGS05 inzake de vaststelling Inpassingsplan Verbindingsweg Houten-A12;

besluiten:

aan het statenvoorstel toe te voegen bij de besluiten, een artikel 4, inhoudende:

"6 maanden na ingebruikneming van de verbindingsweg, geluidmetingen te laten uitvoeren rondom de aansluiting op de A12 en de resultaten daarvan leidend te laten zijn voor eventuele aanvullende geluidbeperkende maatregelen.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog twee vragen aan de heer Scherer. Is hij van mening dat de inwoners van Bunnik erg veel overlast hebben van onder andere de A12?

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De A12 is een rijksaangelegenheid. Natuurlijk zullen die mensen daarvan ongetwijfeld overlast hebben, maar ik vind het niet in het kader van dit statenvoorstel zinvol daarover te praten.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dan ga ik de heer Scherer een andere vraag stellen, die hiermee enigszins een relatie heeft. Vindt de heer Scherer dat wij als Staten in het algemeen of als statenfracties zoveel mogelijk zouden moeten doen om die overlast in het vervolg niet verder te laten toenemen?

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Zeker. Dat ben ik helemaal met de heer Meijer van mening. Dat willen wij juist onderbouwd zien met cijfers wanneer die weg flink gebruikt wordt. Er zijn deskundigen genoeg, die kunnen bepalen hoe je dat meet; niet 's nachts om drie uur. Dan kunnen wij aan de hand van resultaten nader met elkaar spreken over hoe wij dat gaan aanpakken.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik had het eigenlijk over de A12.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De A12, nogmaals, is een rijksaangelegenheid. Als je daar woont, zul je daarvan ongetwijfeld met enige regelmaat overlast hebben. Ik denk niet dat wij als Provinciale Staten op dit moment daarover iets moeten zeggen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Als de PVV-fractie als statenfractie daaraan iets zou kunnen doen, zou zij daartoe bereid zijn?

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ja, dan kan men op steun van ons rekenen om ons daarin te verdiepen. Zeker.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag voor de heer Hoefnagels. Is hij van mening dat de inwoners van Bunnik ernstig te lijden hebben onder de A12?

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ja.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Is de heer Hoefnagels dan niet van mening dat alles, en dan bedoel ik álles, gedaan moet worden om te zorgen dat er voor alternatieven gekozen wordt, zodat die inwoners van Bunnik niet extra belast worden?

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ja.

De VOORZITTER: U bent eruit? Wilt u het woord?

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Aansluitend aan de vragen die ik zojuist aan de PVV en aan andere partijen heb gesteld, met name aan het CDA en de VVD: er wordt op dit moment in Den Haag een voorstel gedaan om de snelheid op de snelwegen in de Randstad, onder andere op de A12 bij Bunnik, in de avond en in de nacht te verhogen naar 130km/uur. De statenfracties hebben nu allemaal aangegeven dat zij de inwoners van Bunnik zoveel mogelijk tegemoet zouden willen komen.

Zouden zij als statenfractie met hun landelijke fractie contact op willen nemen om deze plannen tegen te gaan om in elk geval te voorkomen dat de snelheden omhoog gaan op die locatie?

De VOORZITTER: De oproep is aan de heer Scherer.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk niet dat ik voor de VVD kan antwoorden op deze vraag, maar wij hebben van het begin af aan positief gestaan tegen het verhogen van de maximum snelheid op snelwegen. Natuurlijk, ik dacht dat er zelfs al recent een terughoudendheid is geweest bij de minister om dit besluit erg breed in te voeren. Wij zijn altijd bereid naar argumenten te luisteren als het gaat om hinder van de bevolking die dicht bij snelwegen woont. Of daarvoor gepleit moet worden in Den Haag? Laten wij dat eerst maar eens in onze Staten bespreken. Wij zullen daar echter nooit afwijzend tegenover staan.

De VOORZITTER: Dan kijk ik nu naar de heer Kiliç,

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! In de commissie hebben wij de vraag gesteld of er een meting gedaan zou kunnen worden. Gedeputeerde Staten hebben daarover de uitspraak gedaan dat er over een jaar of over anderhalf jaar een meting gedaan zou worden. Ik zou de vraag willen stellen: wat is die termijn? Is een jaar ook voldoende voor de heer Scherer?

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat is natuurlijk arbitrair. Ik heb gekozen voor zes maanden. In zes maanden zal zo'n weg wel intens gebruikt worden. Je moet niet te lang wachten je bevolking tegemoet te komen als er hinder is. Hoe eerder je dat doet, des te sneller je de resultaten met elkaar kunt bespreken en maatregelen kunt nemen.

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou hierop ook graag nog het antwoord van Gedeputeerde Staten willen horen.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou bijna willen zeggen: daar staan wij weer. Het

is een lang traject geweest en wij zijn uiteindelijk bij het inpassingsplan gekomen. Je zou daar sec naar kunnen kijken: hoe is dat traject gepland van puntje A naar puntje B en is dat traject dan goed uitgevoerd? Nu, er is een rotonde vervangen door een ongelijkvloerse kruising. Die wens was er en ik denk dat dat een goede verandering is. Eigenlijk kun je zeggen: binnen het gestelde budget is dit plan, van dat puntje A naar dat puntje B, goed ingepast. Zo simpel is het echter natuurlijk niet, want: moet je deze weg wel van dat puntje A naar dat puntje B laten lopen? Wij zijn er als GroenLinks altijd heel duidelijk in geweest. Nee, er zijn alternatieven. Die zijn overigens in eerdere rapporten ook aan bod gekomen en ook de insprekers vanuit Bunnik hebben er elke keer weer op gewezen dat er andere maatregelen en andere mogelijkheden zijn. Een daarvan, die door de insprekers werd genoemd, is De Meerpaalvariant. Dat is niet een alternatief dat wij als GroenLinks altijd hebben willen zien. Wij hadden liever gezien dat de bestaande aansluitingen bij De Staart en bij Bunnik opgewaardeerd zouden worden en dat de rest zou worden geïnvesteerd in fiets en openbaar vervoer. Helaas, het lijkt niet zo te gaan worden vandaag, dus voor de fractie van GroenLinks is dit niet een heel heuglijke dag.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag aan de heer Fastl. Hoe ziet hij de oostelijke ontsluiting in dat geval?

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Nu, daar hebben wij ook niet voorgestemd.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Hoe ziet de heer Fastl de oostelijke ontsluiting in dat geval? Bestaande wegen opwaarderen, et cetera?

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Nee, wij zijn ervan overtuigd dat als je voldoende investeert in fiets en in openbaar vervoer, dat dat niet noodzakelijk is.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dus met de fiets naar Arnhem?

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Nee, je hoeft niet met de fiets naar Arnhem. De meeste

mensen gaan overigens niet vanuit Houten naar Arnhem.

Onze visie was dus: meer fiets en meer openbaar vervoer en het opwaarderen van de bestaande aansluitingen. Wij willen die wensen wel inleveren en het Kabinet iets helpen met zijn bezuinigingen. Dat zou misschien ook een oplossing zijn, want het gaat hier wel om een investering van ruim € 36 miljoen en er zullen ook nog vele miljoen aangegevoerd worden tegen de oostelijke aansluiting die er nog komt. Dit is niet een beleid wat wij als GroenLinks voorstaan. Ik verwacht overigens wel dat er alles aan wordt gedaan om het zo stil mogelijk in te passen. Er zijn al genoeg oproepen geweest. Ik ga er ook van uit dat er gemeten wordt, overigens niet alleen bij deze weg, want er is altijd al veel onduidelijkheid geweest over wat de berekeningen zijn rond de geluidshinder en de luchtkwaliteit en wat de metingen zijn. Ik zou zeggen: meten is weten.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil zeker niet de discussie overdoen, die wij al een tijd terug hebben gevoerd. Ik weet dat GroenLinks tegen het traject was. Betekent dit wel dat wij ervan uit kunnen gaan dat GroenLinks toch positief naar dit inpassingsplan gaat kijken, gegeven het feit dat het er gewoon ligt?

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! De heer Balemans kent mij. Ik kijk altijd positief naar welk plan dan ook, maar wij beoordelen niet elk plan positief. Ik heb er dus positief naar gekeken en wij zullen uiteindelijk tegen het inpassingsplan stemmen. Is dat wat de heer Balemans wilde horen?

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik had liever een geluid gehoord van: ik accepteer het besluit dat genomen is en dit plan beoordelen wij positief. Het is echter aan GroenLinks.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! De heer Balemans weet dondersgoed dat, gezien de geschiedenis die er is, wij deze weg niet hebben gewild en dat het voor ons onmogelijk is hiermee in te stemmen.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Nee, maar inpassingsplannen worden er al sinds de Romeinse tijd gemaakt.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Het hoge woord bij de heer Fastl is er uit: de fractie van GroenLinks stemt niet in met dit inpassingsplan. Dat verbaast mij in zoverre, nu zij in het college een prachtige gedeputeerde heeft zitten, dat het college altijd met één mond praat. Als het college met een voorstel komt, dan is dat een voorstel van het college. De gedeputeerde van GroenLinks wordt dus, als het voorstel wordt aangenomen, geacht voor dit voorstel te zijn. Hoe moet ik dat plaatsen?

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het college praat met één mond. Dat kan de heer Van Lunteren heel goed zelf.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Laat de fractie van GroenLinks haar gedeputeerde dan een beetje bungelen? Ziet de heer Fastl dit als een gerechtvaardigd besluit?

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil de heer Scherer herinneren aan andere discussies die wij hebben gehad en die overigens wel over onderwerpen gingen die onze gedeputeerde direct aangaan. De heer Scherer heeft toen waarschijnlijk niet het gevoel gehad dat wij onze gedeputeerde laten bungelen.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Vindt de heer Fastl dit een gerechtvaardigd besluit, als het wordt aangenomen?

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb al gezegd: als je vindt dat deze € 36 miljoen besteed moet worden aan een verbinding van dat betreffende puntje A naar dat betreffende puntje B, dat je kunt stellen dat dit een gedegen onderbouwd inpassingsplan is. Gezien het feit dat wij deze A-B verbinding niet willen, kunnen wij niet instemmen met het inpassingsplan. Daar zal men het mee moeten doen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag een goed woord doen voor onze collega's van GroenLinks, want als je kijkt met welk

een hondentrouw zij dit college volgen en begeleiden en dat zij op de meest onwaarschijnlijke momenten instemmen met de plannen waarmee dit college komt, en dan nu: dit ene kleine puntje waarbij zij hun gezicht laten zien, waarvoor dank en waarvoor alle waardering, dan moeten zij meteen vanuit alle posities antwoorden. Ik vind het goed dat zij deze keus maken en ik zou willen dat meer partijen die keus zouden maken. Wie namelijk kijkt naar het hele traject, dan wordt er gesproken over de lange duur alsof het een aaneengesloten geheel is, waarbij logischerwijs altijd de ene stap op de andere is gevolgd. Dat is echter niet het geval. Allereerst zijn er de voortrajecten geweest voordat de provincie zich ermee ging bemoeien. Daar zijn bepaalde belangen tegen elkaar afgewogen en dat was heel ingewikkeld. Het is nog maar relatief kort dat de provincie zich ermee is gaan bemoeien en klaarblijkelijk, zo mogen wij toch concluderen op grond van diverse stukken en discussies, met een vooropgezet standpunt, want als een ding duidelijk was, ging het erom dat dat Rijsbruggerwegtracé er moest komen. Als dat een logische waarheid als een koe was, waarbij ook de lasten op een evenredige manier verdeeld waren en je kunt zeggen dat hier met een maximale inspanning voor het milieu en respect voor alle betrokken burgers en gemeenten een oplossing wordt gekozen waarmee wij uit de voeten kunnen, dan viel daar wat voor te zeggen. In de ogen van de fractie van de SP is dat echter niet zo. In de ogen van de fractie van de SP was dat ook al niet zo bij de vorige optie die gekozen werd. Het heeft mij wat verbaasd dat ik hier en daar heb moeten lezen dat bijvoorbeeld het college zegt: de tegenstanders van het Rijsbruggerwegtracé hebben dat nooit zo laten blijken met een tegenvoorstel, enzovoort. De gedeputeerde weet echter heel goed waar de SP stond, toen de vorige keer deze keuze gemaakt werd en dat de SP toen nadrukkelijk voor De Meerpaal gekozen heeft en geprobeerd heeft de rest van de Staten te overtuigen op basis van argumenten, die eigenlijk in de tijd die daarop gevolgd is alleen maar sterker geworden zijn. Het is immers een feit dat de kwestie met de doorsnijding in het voordeel pleit van De Meerpaal? Het is toch een feit dat die korte aansluiting op industrieterrein 't Klooster een wenselijke oplossing met zich brengt?

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoor dat het een feit is dat de doorsnijding van De Meerpaal – en ik weet niet meer precies hoe de heer Meijer dat zei – beter of minder is dan de Rijsbruggerweg. Hij vindt de doorsnijding van De Meerpaal ruimtelijk minder problematisch?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Als er voor de goede variant gekozen wordt, dan is er sprake van mogelijkwerijs één doorsnijding. In het geval van de Rijsbruggerweg is er sprake van twee doorsnijdingen. Dat heb ik begrepen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Bij mij is dat net andersom. Bij de keuze voor De Meerpaalvariant zul je voor de oostelijke verbinding ook nog de N410 moeten opwaarderen. Dat is een tweede doorsnijding, terwijl je als je kiest voor de Rijsbruggerweg, die oostelijke ontsluiting via een parallelwegstructuur langs de A12 kunt laten afwikkelen. Dat is een veel beperktere doorsnijding.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een suggestie voor de heer Meijer, namelijk om de feiten van de SP niet te verheffen tot feiten voor de hele wereld.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag voor de heer Meijer. Hij verengt de discussie nu een beetje tot een keuze tussen De Meerpaal of de Rijsbruggerweg. Is hij van mening dat er een derde ontsluiting nodig is voor Houten?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Eigenlijk moet ik eerst op de opmerking van de heer Hoefnagels ingaan. De heer Hoefnagels heeft het over ontsluitingsmogelijkheden en de doorsnijdingssituatie. Het is duidelijk dat aan de betreffende provinciale weg, de N410, een en ander zal moeten gebeuren, ook als er voor De Meerpaal gekozen wordt. Dat is op zich geen noemenswaardig probleem. Wij verwachten wel dat De Meerpaalvariant ook voor de mensen uit Wijk bij Duurstede uiteindelijk een groter voordeel met zich mee zal brengen. Dan de vragen van de heer Schaddelee. Het is duidelijk dat de belofte gedaan is aan de gemeente

Houten, dat er voor een ontsluiting zorggedragen zou worden. Ik vind dat een overheid zichzelf dan in die mate serieus moet nemen, dat wij moeten proberen die belofte gestand te doen. Vandaar dat wij pleiten voor een ontsluiting, zij het een andere dan waarvoor het college pleit.

Ik heb aangegeven dat er geen sprake is van een logische opbouw in het verhaal, maar dat er sprake is van steeds nieuwe trajecten, nieuwe argumenten en nieuwe belangen. De bewoners in Bunnik, en ik geef dat ronduit toe, hebben zeer goed werk gedaan en zij hebben de politiek op een overtuigende wijze voorzien van informatie, die naar het oordeel van de SP zijn eigen plek verdient. Dat betekent dat het minste wat gedaan kan worden, is dat op het moment waarop wij nu zijn aangeland, wij niet zeggen 'eens gekozen, altijd gekozen', maar dat wij kijken naar de feiten die zijn aangedragen en de mate waarin wij die opnieuw zullen moeten wegen. In het belang van die bewoners zullen de Staten hier moeten zeggen: wij gaan opnieuw kijken, in aanmerking nemend al die belangen die er spelen, welke keuze nu gerechtvaardigd is. Daarom komt de fractie van de SP met een amendement, dat nadrukkelijk in de afweging ruimte laat voor de variant van De Meerpaal en dat de Staten verzoekt daarmee in te stemmen.

Amendement A2 (SP): Meerpaal

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 maart 2012,

overwegende:

- *dat een goede inpassing van de Meerpaalvariant minder doorsnijdingen van het landschap behoeft;*
- *dat een korte aansluiting van woonstad Houten op nieuw industrieterrein Het Klooster wenselijk is;*
- *dat de Meerpaalvariant een volledige aansluiting op het wegennet mogelijk maakt en niet slechts in beperkte richting;*
- *dat de Meerpaalvariant tevens een bijdrage kan leveren aan een betere ontsluiting van Wijk bij Duurstede;*
- *dat de Meerpaalvariant zowel recht doet aan de belangen van de inwoners van Houten als aan de belangen van de inwoners van Bunnik;*

besluiten ten aanzien van het statenvoorstel Vaststelling Inpassingsplan Verbindingsweg Houten-A12:

- *beslispunt 1 te laten vervallen en te vervangen door: "voor de aansluiting van Houten(zuid) op het rijkswegennet de verbindingsweg bij de Meerpaal in haar variëteiten te onderzoeken en aan de Staten een voorstel ter keuze van een dezer varianten voor te leggen"*
- *beslispunt 2 t/m 4 te laten vervallen.*

De VOORZITTER: Dient u een amendement in op een besluit dat al genomen is of dient u een motie in met een verzoek aan het college?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Nee, wij gaan echt voor een amendement, omdat wij van mening zijn dat er in zekere zin teruggekomen moet worden op een standpunt dat in eerste instantie is ingenomen. Een amendement is in die zin aanmerkelijk dwingender dan een motie.

De VOORZITTER: Wij zullen zodadelijk beoordelen of het kan.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik snap iets niet. Het statenvoorstel is eventueel amendeerbaar. Dat gaat echter over het inpassingsplan wat van toepassing is op het Rijsbruggerwegtracé. Het gaat dus niet meer over de varianten. De heer Meijer kan de varianten niet meer amenderen. Dat wat betreft de tekst, dat gaat niet over hoe wij inhoudelijk ...

De VOORZITTER: Laten wij elkaar in elk geval even laten uitspreken. Ik probeer daarmee in elk geval de notulist in staat te stellen op te merken wie wat zegt.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Mijn punt is dat hier een statenvoorstel voorligt, dat gaat over het inpassingsplan. Ik snap dat de heer Meijer moeite heeft met de variant Rijsbruggerwegtracé. Dát fenomeen is echter niet amendeerbaar op dit moment.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een verrassing voor de heer Balemans. Dat is nu net wat wij gaan amenderen.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat weet ik wel, maar de SP kan wel willen wat niet kan, maar wat niet kan, kan niet.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Er kan een heleboel, als wij maar willen. Waar het om gaat, is of wij bereid zijn die discussie met elkaar aan te gaan. Ik dacht nu juist in de heer Balemans een mede-statenlid te vinden, dat alles wil doen om een goede discussie te bevorderen.

De VOORZITTER: U bent de indiener van het amendement. Wij zullen dat als zodanig noteren. Wij zien straks hoe wij ermee omgaan.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer Meijer sprak zojuist over een hulp van De Meerpaalvariant voor de inwoners van Wijk bij Duurstede. Hoe komen de mensen vanuit Wijk bij Duurstede bij die Meerpaalvariant? Is dat een nieuwe doorsnijding? Hoe ziet de heer Meijer dat?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ja, inderdaad, er komt een doorsnijding met een aanpassing aan die kant, plus een herstel van de N410 met betrekking tot een aantal bochten.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik hecht eraan mijn bijdrage te beginnen met een compliment aan gedeputeerde Van Lunteren. Voortvarend en met bestuurlijke daadkracht heeft hij een slepend traject gebracht tot waar het nu is.

Bij eerdere beslismomenten heeft de ChristenUnie steeds gekozen voor het Rijsbruggerwegtracé. Precies om die reden was dit inpassingsplan voor onze fractie een worsteling. Onze kritische houding bij de commissiebespreking zorgde voor gefronste wenkbrauwen. Wij hebben daarom goed geluisterd naar de antwoorden van de gedeputeerde en naar argumenten vóór dit voorstel. Om extra inzicht te krijgen en feiten te checken hebben wij ook gesproken met betrokken ambtenaren. En, laat ik u ook iets persoonlijks verklappen; als inwoner van Houten kán ik eigenlijk niet tegen die nieuwe Rijsbruggerweg zijn. Het is immers een oplossing voor de problemen van Houten over het grondgebied van Bunnik.

Terug naar de basis. Wat was onze droom? Waarom was de ChristenUnie bijvoorbeeld ooit voor dit tracé? De eerste reden was bestuurlijke betrouwbaarheid. Dat was een goede reden. Ooit werd Houten die tweede ontsluiting beloofd, en dus moest deze er komen. Dit is een goede reden, maar direct is er de waaromvraag. De belofte werd in 1994 toen Houten de opdracht kreeg om Houten-Zuid te ontwikkelen. Onduidelijk was toen nog wat de impact daarvan zou zijn op de ontsluiting. Anno 2012 zien wij echter dat recente maatregelen bij de A27 hun vruchten hebben afgeworpen. De ontsluiting van Houten is nauwelijks een probleem en zal dit ook niet worden. Dit blijkt ook uit de schatting die nu gemaakt wordt omtrent het aantal voertuigbewegingen op de Rijsbruggerweg. In een optimale variant, waarbij er sprake zou zijn van een westelijke én een oostelijke ontsluiting op de A12, werd ooit rekening gehouden met 20.000 voertuigen. In de variant die nu voorligt, komen we uit op 9100 voertuigen per dag. Dit is relatief een gering aantal.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! In hoeverre is dit een afwijking ten opzichte van de besluitvorming eind 2010?

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! In 2010 was dat aantal van 9100 ook al in beeld. Ja, absoluut. Gaan we werkelijk voor dit aantal van 9100 een nieuwe doorsnijding maken door een open en groen landschap? Een doorsnijding, die bovendien een slordige € 30 tot € 50 miljoen kost?

Een andere reden in 2010 bij de keuze voor dit tracé was de wens om tot een totaaloplossing te komen voor het buitengebied tussen Bunnik, Odijk en Houten. Een gebied waar zich nu levensgevaarlijke situaties voordoen door het vele verkeer over te smalle wegen.

Juist op dit punt zijn wij teleurgesteld. Met dit plan blijven er te veel onbetaalde rekeningen liggen. Niet voor niets noemt de SP dit een 'halve weg'. Het is een oplossing voor Houtenaren die naast de

oprit op de A27 en naast de oprit op de A12 bij Nieuwegein een derde optie willen. Het is geen oplossing voor het drukke verkeer in het buitenge-

bied. Het is geen oplossing voor Houtenaren die naar het oosten willen. En het is ook geen oplossing voor sluipverkeer vanuit Wijk bij Duurstede richting Utrecht.

Voor auto's heeft het plan dus weinig te bieden en voor fietsers evenmin. Volgens de gedeputeerde ligt die fietsoplossing bij het BRU. Uit de vele reacties uit het gebied blijkt dat ook de fruittellers, boeren, ondernemers en inwoners van Bunnik niet blij zijn.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer Schaddelee zegt dat het geen oplossing biedt voor de ontsluiting naar het oosten. Zijn partij heeft ingestemd met het VERDER-pakket. In het VERDER-pakket zit € 13 miljoen voor de ontsluiting naar het oosten, die via een parallelweg langs de A12 zal worden uitgevoerd, zo is in de vorige periode al afgesproken. In hoeverre heeft de fractie van de ChristenUnie daarmee nu rekening gehouden in haar besluitvorming?

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben daarmee wel rekening gehouden, maar het is nog helemaal niet uitgekristalliseerd hoe dat eruit komt te zien. Er wordt gesproken over die parallelweg, maar iedereen heeft ook gezegd dat dat juist niet zou gebeuren en dat wij toch die N410 daarvoor zouden gebruiken. Dat is ook precies de oproep die ik wil doen: laten wij nu eens een pas op de plaats maken en wachten tot alles in beeld is wat wij in beeld willen hebben om tot een totaaloplossing te komen.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik snap werkelijk niet waarvoor de heer Schaddelee nog een pas op de plaats nodig heeft. De situatie van een aantal jaren geleden, toen wij het besluit namen over het Rijsbruggerwegtracé, is niet anders dan nu. Wij hebben net in de discussie tussen de heren Hoefnagels en Meijer gehoord dat zelfs de rapporten waarop de bewoners van Bunnik zich baseren, weer gebaseerd zijn op de rapporten die Gedeputeerde Staten verstrekt heeft en de onderzoeken die daaruit voortkomen. Of is het zo, vraag ik de heer Schaddelee, dat hij als inwoner van Houten straks moeite heeft om het aan de raadsleden van de ChristenUnie en de andere raadsleden van Houten uit te leggen wat hij hier gaat doen? Waar komt deze draai vandaan?

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de heer Balemans voor zijn vragen, want dat geeft mij gelegenheid het uit te leggen. Ik hoef aan de raadsleden in Houten formeel niks uit te leggen en informeel is het zelfs andersom. Onze raadsfractie in Houten is altijd voor die extra ontsluiting geweest, dus dat initiatief komt helemaal bij ons als provinciale fractie vandaan. Die draai? Ik heb er in commissieverband iets over gezegd: ik zie het niet als een draai. Wij hebben in het verleden gezegd: oké, dat is dan ongeveer de plek waar de extra aansluiting zou moeten komen op de A12. Nu wij dat inpassingsplan zien en zien dat eigenlijk alle problemen in het buitengebied van Houten worden genegeerd, zeggen wij dat dit dus niet het inpassingsplan is, dat wij twee jaar geleden voor ogen hadden.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Waarom noemde ik de raadsfractie van de ChristenUnie in Houten? Niet omdat ik daarover zou willen beginnen, maar de heer Schaddelee noemde zichzelf inwoner van Houten en zegt: ik kies voor de Bunnikse side. Hij zegt terecht dat hij hier als Statenlid een provinciaal weloverwogen beslissing neemt. Ik vraag hem nogmaals: laat hij mij eens uitleggen waarom hij nu die draai wel maakt en, zoals ik dat nu proef, tegen het inpassingsplan gaat stemmen, als je alle trajecten, zowel bij het Rijsbruggerwegtracé als de ontsluiting van Houten als alle plannen die over VERDER worden genoemd en waar over dit traject nog staat dat de ontsluiting van het buitengebied erkend wordt dat het gemakkelijker op te lossen is als je dit traject eenmaal hebt aangelegd en niet met de andere trajecten, omdat dat dan veel moeilijker wordt, waarom draait de heer Schaddelee dan nu als een blad aan een boom om? Er is geen argumentatie.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Het is fijn dat de heer Balemans inschat dat er geen argumentatie is.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Nee, voor de heer Schaddelee niet. Voor mij wel. Ik ben consistent in mijn lijn.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Fijn. Ik laat mij hier in elk geval niet in de mond leggen dat ik draai. Die indruk heb ik totaal niet.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Nou, wij wel.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben ooit gekozen voor die plek voor een tracé. Nu ligt er een inpassingsplan voor en nu zeggen wij: dit is een gebied, waar heel veel knopen liggen en waar heel veel problemen zijn die wij moeten oplossen. Wij pakken nu een ding op, namelijk die toezegging uit 1994 en daar gaan wij nu een asfaltlink voor aanleggen. Dan denk ik: waarom doen wij alleen maar dit en kijken wij niet naar wat er nog meer aan de hand is in dat gebied? Er zijn heel veel varianten voor die Rijsbruggerweg in beeld geweest. Er wordt nu deze variant gekozen als inpassing. Dat is een inpassing waar wij niet achter kunnen staan.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat getuigt van een beperkte visie. Het hele plan van het Rijsbruggerwegtracé maakt deel uit van de hele ontsluiting van het Kromme-Rijngebied, de hele A12 Salto. Daarin zijn al die aspecten meegenomen. Dit is één concreet plan dat daaraan nadere invulling geeft. De heer Schaddelee kan niet zeggen dat er niet wordt gekeken naar dat andere. Dat gebeurt wel degelijk, maar alles op zijn tijd. Wat de heer Schaddelee doet, is hier de boel stop willen zetten. Dan staan wij over tien jaar nog stil en dan staan wij over twintig jaar nog stil. Dan komen wij in Laagraven, dat moet de heer Schaddelee toch kennen als inwoner van Houten, geen stap verder.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Alles op z'n tijd: dat ben ik helemaal met de heer Balemans eens. De gedeputeerde heeft zelf in de commissie gezegd, dat hij dit najaar gaat kijken welke oplossing er mogelijk is voor het buitengebied en voor de oostelijke ontsluiting. Dan denk ik, en dat is een vraag voor Gedeputeerde Staten: waarom moeten wij dan nu die beslissing nemen? Waar liggen bijvoorbeeld de deadlines om de BOR-gelden (Bereikbaarheidsoffensief Randstad) binnen te halen? Moeten wij nu

per se voor de zomer het besluit nemen of kunnen wij zeggen: wij gaan in het najaar nog even kijken wat er allemaal nog meer speelt en wij gaan die knopen op een nette manier ontwarren en daar logische lijnen van maken.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag aan de heer Schaddelee met betrekking tot het verkeer in het buitengebied. Ik heb de herijking alternatievennotitie van de ontsluiting Houten er nog eens bijgepakt; zie effecten afname van verkeer door het buitengebied. Ook de Rijsbruggerweg zorgt voor een afname van het verkeer door het buitengebied met uitzondering van het aspect, waarover wij eerder een discussie voerden. Op het moment dat voor de heer Schaddelee het verkeer in het buitengebied zo ontzettend belangrijk is en de Rijsbruggerweg volgens deze plannen daaraan een goede bijdrage levert, zou het dan niet veel beter zijn als hij toch instemt met het plan van de Rijsbruggerweg en oproept om een oplossing te verzinnen voor het probleem van het sluipverkeer tijdens de ochtendspits vanuit Wijk bij Duurstede via Werkhoven naar de Rijsbruggerweg?

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De heer Hoefnagels legt de bal geweldig op de stip, want ik heb een motie bij mij, die heeft de heer Hoefnagels misschien ook al per mail gezien. Die wil ik voorleggen aan de Staten en die zoomt precies in op dit aspect. Laten wij een pas op de plaats maken, tijd nemen en wellicht kunnen wij dan alsnog hiermee instemmen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dan hoeven wij toch geen pas op de plaats te maken? Wij zijn toch geen Staten die alles achter elkaar aan moeten doen? Wij kunnen toch wel een paar ballen tegelijkertijd in de lucht houden?

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Zeker. Ik stel voor dat wij er nog een bal bij nemen om in de lucht te houden.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan de overwegingen van de ChristenUnie begrijpen. Die accepteer ik. Ik heb nog een heel praktische vraag, die ik stiekem ook stel aan de heer Van Lunteren. De heer Schaddelee haalde zelf

de BOR-gelden aan. Stel nu het geval dat hij zijn zienswijze uitgevoerd krijgt en dat door de vertraging die er dan optreedt die BOR-gelden verloren zouden kunnen gaan. Neemt hij dan zijn oorspronkelijke zienswijze in, dat de Rijsbruggerweg er toch maar wel moet komen?

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een heel interessante vraag. Ik ben ook benieuwd naar het antwoord van het college daarop. Dan nog blijven er voor mij aspecten spelen, zoals de SP die noemt: een halve weg, een halve oplossing. Ik zou toch een totale, integrale oplossing willen.

Kortom, de ChristenUnie roept met klem op om een pas op de plaats te maken, niet om te vertragen, niet om Bunnik te sussen. Een pas op de plaats om bestuurlijk het goede te doen en te zoeken naar een totaaloplossing. Een pas op de plaats om de blik te verbreden en misschien zelfs een tunnelvisie te voorkomen. Daarom dienen wij een motie in om hiertoe op te roepen.

Motie M5 (ChristenUnie): RBW integraal

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 maart 2012;

constaterende dat:

- *er nog geen integraal mobiliteitsplan is voor het buitengebied tussen Bunnik, Odijk en Houten;*
- *het voorliggende Inpassingsplan Rijsbruggerwegtracé geen ruimte laat voor deze integrale benadering;*

overwegende dat:

- *een totaaloplossing voor dit gebied zeer wenselijk is, onder meer gelet op de weginrichting, de verkeersintensiteit en de risico's die dit met zich meebrengen;*
- *door Gedeputeerde Staten is aangegeven dat, later dit jaar, de oostelijke ontsluiting wordt bekeken en er dan een totale integrale afweging komt;*
- *het zeer wenselijk is deze integrale afweging te betrekken bij het voorliggende Inpassingsplan Rijsbruggerwegtracé;*

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten: in het najaar Provinciale Staten een integrale oplos-sing, inclusief het Inpassingsplan Rijsbruggerwegtracé, ter besluitvorming voor te leggen.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende onder-tekend en maakt derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De motie kan worden vermenig-vuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Op zich is het voorstel dat voorligt een uitwerkingsplan vóór. Er is ooit een besluit genomen in 2010 om de stap te maken en nu ligt er een inpassingsplan voor om te kijken of dit de goede inpassing is. Op zich is de fractie van de SGP niet op het plan tegen. Alleen heeft de motie die inmiddels is ingediend door de fractie van de ChristenUnie ons even aan het denken gezet. Dat betekent dat voor ons nog een paar vragen open liggen.

De ene vraag is al even naar voren gekomen bij de fractie van de PVV en bij de heer Schaddelee: welke deadline zit er aan de BOR-gelden? Op het moment dat de BOR-gelden weg zijn als wij hier nu niet het besluit nemen, dan is het voor ons duidelijk: dan gaan wij door op de ingeslagen weg. Als daar een half jaar ruimte in zit, zou het col-lege de toezegging kunnen doen dat wij kunnen kijken naar het achtergebied. Dan hebben wij het met name over de aansluiting vanuit de oostelijke variant en het achtergebied vanuit Wijk bij Duur-stede. Als er over een half jaar een uitwerking daarvan ligt, waardoor deze twee kunnen matchen en waarbij wij nog een keer kunnen kijken of wij op de goede weg zitten, dan heeft dat onze voor-keur. Het moet echter geen boycot betekenen voor BOR-gelden en dergelijke zaken.

Dan heb ik nog een vraag. Wij hebben het gehad over de meetmethodes en over geluidsoverlast. Is er een meetmethode, die wij nu in dit traject mee kunnen vaststellen, waardoor de onduidelijkheid over de uitkomst daarvan per definitie niet meer bespreekbaar is? Je kiest dan één bepaalde metho-diek, die wij nu met elkaar afspreken. Dan kan het een half jaar zijn of driekwart jaar, maar dan kun je de methode toepassen en kijken wat de effecten

daarvan zijn. Is er een methodiek waarvoor wij hier eensluidend een keuze kunnen maken? Als het gaat om de motie van de fractie van de PvdA over social return, heb ik een vraag aan de gedeputeerde, want dat heeft mede te maken met het inkoopbeleid. De discussie in de vorige Staten staat mij nog goed op het netvlies: in hoeverre loopt het vooruit op het inkoopbeleid of kunnen wij op het moment dat wij in het tweede of derde kwartaal dit jaar hier het inkoopbeleid op de agen-da hebben staan, dat alsnog inpassen? Dat is de afweging die daarin zit.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voor-zitter! Een vraag aan de heer Van Wikselaar. Ik kan niet helemaal vatten wat hij vindt van dit inpas-singsplan. Wat is zijn mening? Is het een goed inpassingsplan en kan het doorgaan of wil hij inderdaad even helemaal niets doen?

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik dacht dat ik duidelijk was geweest. Op zich heeft het plan onze steun. Echter, is er een 'maar' opgeroepen door de motie van de ChristenUnie, die zegt: is dat achtergebied nu wel goed genoeg meegenomen? Daarom de vraag aan het college: kunnen wij elkaar de tijd nog gunnen om een integrale afweging neer te zetten of heb-ben wij die tijd niet meer en dan is het BOR-geld een van de items daarin. Als dat dus een boycot is, dan gaat de fractie van de SGP vandaag stem-men voor dit plan. Als die ruimte in tijd nog even gemaakt kan worden, dan willen wij daarin nog graag een afweging meepakken. Dat betekent niet dat er voor ons weer andere varianten in beeld zijn, als de heer Hoefnagels dat wilde weten. Als de heer Hoefnagels de vraag wil stellen of er ge-luidsoverlast is voor Bunnik, dan zeg ik: ja, ik weet van de geluidsoverlast van een A12. Ik ben er er-naast geboren en getogen in Maarsbergen. Dus ik weet redelijk goed wat geluidsoverlast van de A12 betekent, ook in de groei vanaf 1964. Dus ja, dat heeft geluidsoverlast. Moet je daar heel veel aan gaan doen? Daar mag je heel veel aan doen, mits dat binnen de randvoorwaarden van financiële haalbaarheid et cetera past.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voor-zitter! Die vraag had ik eigenlijk niet willen stellen, al moet ik mij natuurlijk realiseren dat ik die vraag

wel degelijk aan de fractie van de heer Van Wikselaar moet stellen, omdat de SGP in de Eerste Kamer ook nog moet instemmen met het plan om de snelheid te verhogen naar 130km/uur. Ik weet niet precies wat de afspraken zijn. Dat horen wij morgen, op verzoek van de heer Pechtold, heb ik begrepen.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb begrepen dat als partijen aardig tegen elkaar doen, er in een keer allerlei kritische vragen gesteld moeten worden. Dan heb je afspraken. Wonderlijk.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Los daarvan heb ik toch nog een vraag. Heeft de heer Van Wikselaar enige inhoudelijke redenen om de motie van de ChristenUnie te steunen anders dan: ik weet het eigenlijk even niet. Heeft de heer Van Wikselaar ook de rapporten uit 2010 gelezen?

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! In de notulen van de commissie RGW staat, dat de gedeputeerde aangegeven heeft dat hij in het najaar komt met een verdere uitwerking van het achtergebied. Dat roept bij mij de logische vraag op: in hoeverre hebben die twee nog invloed op elkaar en snijden zij elkaar?

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! 50Plus blijft het eeuwig jammer vinden dat een prachtige, open, historische ruimte wordt doorsneden door een nieuw aan te leggen weg. Wederom een mooi stuk natuur opgeofferd aan de auto. De oorzaak: eerst ongebreideld bouwen in Houten zonder dat er gedacht is aan een ruimtelijk-mobiele visie voor de in- en uitstroom van het toegenomen autoverkeer. De omgekeerde wereld. Als men de ontsluitingsplannen direct had meegenomen in de uitbreidingsplannen van Houten, was de nieuwe weg waarschijnlijk niet nodig geweest of was men tot een logischer oplossing gekomen. Op dit moment lijkt het alsof Bunnik hiervan de dupe gaat worden. Bunnik, dat al ingeklemd ligt tussen wegen en spoorlijnen, waar al te veel geluidsoverlast is, die waarschijnlijk al maar zal toenemen; waar veel inwoners nu al chronische problemen hebben met letterlijk slapeloze nachten.

Er is veel onderzoek gedaan; allemaal volgens rekenmodellen en enkele metingsmodellen. Daarop zijn prognoses gemaakt, maar men weet pas alles zeker als het tracé is gerealiseerd. De bewoners die het dichtste bij de aansluiting van de A12 wonen, worden gecompenseerd met dubbelglas et cetera. Zo is mijn informatie, althans. Wat wordt er echter gedaan voor de inwoners verder weg, die nu al een overbelasting hebben? Dubbel zoab, geluidsreducerend asfalt: de vraag is of dit voldoende is. Dat weten wij pas als het tracé is gerealiseerd en er opnieuw metingen worden gedaan. Dat zou 50Plus willen voorstellen. Mijn oproep aan de gedeputeerde is dan ook om alles in het werk te stellen en de daarvoor bestemde middelen in te zetten om nu maar ook straks na de realisatie van het tracé de toegenomen geluidsoverlast tot het minimum terug te brengen, ook als 100km/uur daarbij een realistische optie is. Onze zorg voor de inwoners stopt niet na de realisatie van de weg. Wij hebben ook onze verplichting als nazorg. Graag zou 50Plus deze toezegging van de gedeputeerde als een beantwoording op mijn verzoek vernemen.

Verder wil ik nog zeggen dat wij de motie van de PvdA zullen ondersteunen, om het fietspad zo in te richten dat ook gebruikers met fysieke beperkingen hiervan optimaal gebruik kunnen maken. Het amendement van de PVV steunen wij. Wij zouden dat alleen niet willen doen na een half jaar, maar na een jaar. Dan is het zoab beter ingereken. Men veronderstelt nu dat het effect van zoab na een aantal jaren weer is verminderd door het dichtslibben ervan. Als je dus iets later een meting laat doen, dan heb je een realistisch beeld. Daarom steunen wij dit amendement van de PVV.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Ik ging er gemakshalve van uit dat de heer Hoefnagels voor de tiende keer naar de microfoon zou lopen met zijn vraag over Bunnik. Ik heb er daarom goed over nagedacht. Het is dan ook zonde de vrucht van deze gedachten niet aan hem mee te geven. Mijn antwoord zou twee keer volmondig ja geweest zijn.

Ik wil gebruik maken van de gelegenheid nogmaals onze teleurstelling te uiten over het feit dat er een nieuwe weg dwars door groen gebied wordt aangelegd en dat er bij de ligging boven-

dien grote vraagtekens gezet kunnen worden. Het kleven namelijk tal van bezwaren aan deze weg. De vele zienswijzen laten wat dat betreft een goed overzicht zien. Een bloemlezing: nadelige geluidseffecten en luchtvervuiling voor omwonenden, ecologische consequenties en aantasting van hoge aardkundige waarde. Het gevoel dat bij ons is blijven hangen aan het eind van dit proces, is dan ook in hoeverre alternatieve varianten wel echt een kans hebben gekregen. De PvdD is nooit enthousiast geweest over het Rijsbruggerwegtracé en is dat nu nog steeds niet. Wij zien dit plan daarom als 'fruit of a poisoned tree' en zullen tegen dit plan stemmen. Daarmee zijn wij consistent in onze lijn, iets waar ook de heer Balemans van de VVD kennelijk waarde aan hecht.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

Schorsing van 16.06 uur tot 16.14 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wij spreken hier met elkaar over een onderwerp dat al enige tijd langs Provinciale Staten is geweest en waarbij ook de betrokkenen uit het Bunnikse, inclusief haar burgemeester, met enige regelmaat hier de vergadering hebben bezocht. Ik wil in elk geval zeggen dat de contacten gedurende het hele traject toch elke keer een stuk beter zijn geworden. Daar ben ik op zich ook blij mee. Er is dan misschien nog steeds een plan, waarmee de gemeente Bunnik niet al te blij is, maar waarbij wij zoveel mogelijk hebben kunnen doen om de pijn te verzachten. Daarmee komen nu wij aan het eind van een traject, waarin nu een inpassingsplan voorligt en waaraan een heleboel vooraf is gegaan.

Een aantal statenleden heeft het een en ander gezegd over de tracékeuzes en dergelijke. Ik wil daar eigenlijk niet te lang meer op ingaan, omdat het een besluit is geweest dat wij enige tijd geleden met elkaar hebben genomen. Ik wil wel even herinneren aan het feit hóe wij dat besluit toen met elkaar hebben genomen. Op verzoek van een overweldigende meerderheid – ik geloof zelfs unaniem – is aan het college opgedragen: zorg dat als u dit traject overneemt, u inzichtelijk maakt

wat elk van die varianten doet, weeg die tegen elkaar weg en leg dan een voorstel aan ons voor op basis waarvan wij eerst een keuze maken voor het tracé en op basis daarvan met elkaar verder gaan en een inpassingsplan gaan maken. Dat betekent ook dat wij een aantal studies opnieuw hebben gedaan. Dat betekent ook dat vanuit die studies, omdat wij die opnieuw hebben gedaan, er nieuwe inzichten zijn gekomen. De aantallen zijn daarop aangepast. Dat heeft ertoe geleid dat ook de kosten anders werden en dat betekent dus ook dat op dat moment de variant van De Meerpaal een variant was die in een keer opkwam, omdat die meer binnen het financiële kader paste dan wij voorheen dachten en omdat het ook verkeerskundig een oplossing was. De reden om nog maar even terug te halen waarom de Staten hebben gekozen voor die variant en waarom het college dat heeft voorgelegd, was ten eerste vanuit ruimtelijke overwegingen en voorts de meer robuustheid van de oplossing én er was een heel belangrijke reden voor een aantal fracties: met name D66 en de ChristenUnie hebben erg gehamerd op het feit dat wij de provinciale weg, de N410, niet verder zouden opwaarderen. Dat waren allemaal toezeggingen die het voor de Staten belangrijk maakten, althans dat waren belangrijke toezeggingen voor de Staten op basis waarvan dit ontwerp kon worden gestart. Dat hebben wij altijd meegenomen. Dat zijn wij op die manier blijven doen. Zo is het inpassingsplan dan ook tot uitvoering gekomen. Een ander belangrijk punt dat de Staten aan het college daarin hebben meegegeven, was: zorg dat u het overleg met het gemeentebestuur van Bunnik aangaat en zorg dat de verhoudingen beter worden. Daaraan is volgens mij tegemoet gekomen. Voorts is gezegd: betrek de inwoners erbij. Dat hebben wij gedaan, alleen blijven er natuurlijk altijd punten in dat hele traject, waarbij de ene inwoner iets wil wat de andere inwoner misschien liever niet wil. Ik denk dat een goed voorbeeld de rotonde is, die uiteindelijk verworden is tot een onderdoorgang en waardoor een aantal punten, zoals door de ChristenUnie is verwoord, in een keer boven is komen drijven. Daarmee is, zeg maar, de hele oostelijke ontsluiting van het geheel daarna wat meer onderwerp van gesprek geworden.

Na dit verhaal zou ik niet uitgebreid meer willen stilstaan bij de tracékeuze. Ik wil wel een aantal punten langsgaan, die de Staten aan mij gevraagd hebben.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp dat de gedeputeerde graag van die discussie over de tracékeuze af wil, maar hij kan toch niet ontkennen dat er een aantal elementen is, dat gemaakt heeft dat die Meerpaalvariant meer in beeld is gekomen dan het Rijsbruggerwegtracé – dat geeft hij zelf ook aan – en dat de robuustheid van het Rijsbruggerwegtracé en het opwaarderen van de N410 nu net die argumenten waren die de doorslag gaven om te kiezen voor het Rijsbruggerwegtracé? Er is toch een reeks van argumenten dat daartegen pleit? Dat wordt toch niet met het argument van robuustheid, wat het ook mag voorstellen, overtuigend weerlegt?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb zojuist het proces geschetst en hoe wij hier gekomen zijn. Voor zover ik weet, al was het in een iets andere samenstelling, zat de fractie van de SP ook toen hier in de banken. Deze argumenten zijn toen allemaal over tafel geweest. Deze argumenten hebben wij neergelegd en uit en te na besproken. Op basis daarvan heeft de fractie van de SP tegen de tracékeuze gestemd, maar het besluit van de Staten is een andere geweest, althans de Staten hebben aan deze punten een waarde toegekend, waarbij zij hebben gezegd: gaat u vooral verder met het uitwerken van dit tracé. Er is nu een amendement neergelegd. Het presidium en de voorzitter moeten kijken hoe zij daarmee omgaan. De reactie die ik er een beetje bij heb, is dat het wat bijzonder is om het amendement in deze fase te gaan indienen. Althans, in een eerder debat heb ik al aangegeven dat de fractie van de SP wat vroeg in het proces was. Zij is nu laat in het proces. Wij zijn met elkaar namelijk een heel traject ingegaan, dat ik heb uitgewerkt op basis van de variant die de Staten hier hebben neergelegd. Daar was de fractie van de SP geen voorstander van, maar ik heb die fractie op dat moment niet gehoord. Ik vind het, los van wat het presidium hierover besluit, een bijzondere gang van zaken, om nu alsnog helemaal terug naar het begin van de besluitvorming te gaan.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het is een beetje flauw dat de gedeputeerde zegt dat hij van de SP niet heeft gehoord wat de argumenten op dat moment waren. Hij weet heel goed waar wij met kracht voor gepleit hebben en dat wij ons hier overduidelijk, bijna met een profetische blik, hebben uitgelaten over de problematiek. Een detailvraag aan de gedeputeerde. Vanaf welk moment wist hij dat de kosten voor De Meerpaal twee maal te hoog waren geraamd?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat wisten wij vlak voor de collegevergadering; de collegevergadering waarin wij dat stuk vaststelden. Dat was aanleiding daar nog eens een keer goed naar te kijken. Althans, dit punt was eerder bekend; ik geloof twee weken daarvoor. Wij hebben toen wat aanvullend onderzoek gedaan en wij hebben vlak voor de collegevergadering het besluit genomen van: hoe wegen wij nu alle verschillende punten? Er was natuurlijk ambtelijk voorwerk geweest. Op basis daarvan hebben wij toen een besluit gemaakt: als college bevelen wij aan het Rijsbruggerwegtracé.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Robuústheid.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ja, en ruimtelijke kwaliteit.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Vanwege de een of twee doorsnijdingen?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Vanwege het feit dat als wij een robuust systeem zouden willen hebben ... Wij doen nu het debat opnieuw, dat ik anderhalf jaar geleden gevoerd heb. Als het echter nodig is, dan doen wij dat. Wij hebben toen gezien dat op het moment dat wij De Meerpaalvariant zouden gaan doen, wij de N410 zouden moeten gaan opwaarderen en dat er daarmee een aanvullende doorsnijding zou komen, omdat het wegprofiel het niet toestond dat zomaar te doen, want er zit een rare knik in die weg. Dat zou betekenen dat je zowel bij het Eiland van Schalkwijk een ingreep zou krijgen als bij de N410. Dat is de argumentatie geweest voor het college en daarvoor hebben wij een meerderheid in de Staten gevonden.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het college kan ook gewoon in de N410 die knik eruit halen en daar aanpassingen doen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! In een tekening kun je dat inderdaad heel makkelijk doen met een gummetje en een pennetje. In werkelijkheid was de impact daarvan echter groter, althans, dat is onze inschatting geweest. Dat hebben wij voorgelegd aan de Staten en de Staten hebben dat kunnen beoordelen. Wij hebben alle cijfers eronder gelegd. Wij hebben daarin niets achtergehouden. Wij hebben het allemaal open neergelegd, zodat de Staten in staat waren daarin een afweging te maken en de Staten hebben daarover een besluit genomen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat wij nu geruime tijd over dit onderwerp spreken. Ik kan mij heel goed voorstellen dat de Staten wel of niet voor het inpassingsplan stemmen, maar wij hebben hier met elkaar de discussie gevoerd over welke keuze en over welk tracé. Dat is een democratisch besluit van de Staten en als iemand het daarmee niet eens is, kan men zeggen met een stemverklaring: ik ben het er alsnog niet mee eens en ik stem tegen. Ik denk dat wij nu even pas op de plaats moeten maken, om de woorden van de heer Schaddelee maar even te gebruiken, over het wel of niet hebben genomen van het besluit. Het besluit is genomen. De tracékeuze is gemaakt. Wij praten hier vanmiddag over het inpassingsplan. Ik zal daaraan ook de woordvoering toetsen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! U kent vast de uitdrukking: beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald.

De VOORZITTER: Ik ken de uitspraak dat democratische besluiten gelden en dat democratie een groot goed is in deze Staten.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Zeker, maar dat betekent niet dat als je eenmaal iets vindt, je dat altijd moet vinden, ongeacht de feiten en de nieuwe ontwikkelingen.

De VOORZITTER: Ik heb net aangegeven dat u bij nader inzien heel goed kunt verklaren dat u het niet eens bent met de keuze, maar wij gaan niet de discussie overdoen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Mocht het nu zo zijn dat er echt nieuwe ontwikkelingen zijn, laat men dat bij mij melden, zodat wij daarover met elkaar het gesprek kunnen voeren. Ik denk dat wij dan het juiste gesprek voeren.

Een aantal fracties heeft nadrukkelijk in een eerder stadium aangegeven, naar aanleiding van een motie van de fracties van D66 en de PvdA, dat de Staten het college op pad sturen om te zorgen dat het college niet alleen op de wettelijke maatregelen gaat zitten. De heer Kiliç vroeg mij of ik daaraan gehouden ben. Ja, wij zijn gehouden om de wet uit te voeren, dus wij hebben dit gebaseerd op de wet. Wij hebben het onze juristen laten toetsen en het voldoet aan de wet, zelfs iets meer dan dat. Wij hebben iets meer willen doen, want met die opdracht hebben de Staten ons op pad gestuurd. Dat hebben wij gedaan: wij hebben goed geluisterd naar wat ons is aangereikt. Wij hebben daarop aanpassingen gemaakt in het plan. Het plan voorziet nu ook in de mogelijkheid om nog steeds te kunnen spelen met de hoogte van de tracéligging. Dat maakt dat wij met elkaar hebben gewerkt om dat plan beter te krijgen: beter, ook met de opmerkingen die er vanuit de inwoners zijn gekomen en die in elk geval een aantal aanvullingen hebben kunnen geven, waarbij wij zorgen dat wij meer invulling geven aan die wens.

Gevraagd is of ik een aantal extra dingen kan doen. Ik hoor dat breed, door alle fracties heen. De fractie van de PVV gaat het verst en dient daarop een amendement in. Laat ik het volgende hierover zeggen. Ik ben van mening, zoals ik in de commissievergadering ook heb aangegeven, dat je altijd een plicht hebt om op een goede manier met je wegen om te gaan, ook met betrekking tot de overlast die de wegen opleveren. Of dat nu een half jaar is, een jaar of twee jaar ... Ik heb al het voorbeeld gegeven dat wij bij Woudenberg, bij Woerden en bij Veenendaal heel nadrukkelijk laten zien dat wij, als wij samen met de inwoners constateren dat er een probleem is, op basis daarvan actie ondernemen. Ik denk niet dat het verstandig

is nu aan de voorkant die actie te gaan bepalen. Ik heb het gevoel dat wij echt het uiterste hebben gegeven, maar wellicht is er nog meer te bedenken wat wij nog zouden kunnen doen. Ik wil toezeggen dat wij onze eigen mensen, dus niet de aannemer, daar nog een keer goed langs laten gaan en dat zij specifiek gaan praten met die drie bewoners, althans de bewoners van die woonhuizen die nu gedefinieerd zijn, om te horen: wat wilt u nu echt, geeft u de voorkeur aan een geluidsscherm, geeft u de voorkeur aan binnenisolatie, kunnen wij misschien nog andere dingen met elkaar bedenken? Ik heb de bereidheid dat te doen. Het inpassingsplan staat dat toe. Het inpassingsplan geeft nog steeds de mogelijkheid het geluidsscherm op te trekken naar twee meter. De kaders daarvoor zijn er dus. Ik denk alleen, gezien het hele traject en hoe wij dat hebben ingestoken, dat wij dit gezamenlijk met de inwoners zouden moeten oppakken.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoor eigenlijk de gedeputeerde zeggen dat hij instemt met mijn amendement. Hij vindt alleen dat dat niet lekker zit als dat aan de voorkant gebeurt. Dat begrijp ik niet helemaal. Kan hij dat toelichten?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het punt dat ik heb met het amendement, is dat het in de besluitvorming wordt gezet. De fractie van de PVV creëert daarmee een daadwerkelijke norm. Dan zou je eigenlijk ook specifiek moeten maken wat je exact wilt meten, hoe je wilt gaan meten, waar je precies gaat meten, wanneer je gaat meten. Willen wij op een goede manier uitvoering kunnen geven aan het besluit, dan zit daar een behoorlijke lastigheid in. Dat maakt het juridisch lastig voor ons. Dus ik zeg dat ik in de geest van het amendement kan handelen, maar dat ik het erg moeilijk vind op basis van de wijze waarop het amendement is geformuleerd, dat positief te adviseren.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde somt een heleboel dingen op, die van toepassing zijn als je gaat meten. Hij zei een paar minuten geleden dat het eigenlijk al ingepakt zit bij het inpassingsplan. Die bezwaren die hij nu noemt, zijn dan over een of over twee jaar precies dezelfde.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat is echt anders. Ik zeg namelijk niet dat ik per definitie ga meten. Wat wij doen, zoals wij altijd werken in dit soort trajecten, is dat wij overgaan tot de aanleg. Wij leggen een weg aan en wij blijven gedurende dat hele traject in contact met de inwoners. Op het moment dat er vanuit de inwoners berichten binnenkomen over geluidsoverlast en dat soort dingen, ongeacht de tijd die er tussen het aanleggen van de weg of wegaanpassingen zit – het hoeft natuurlijk niet altijd een nieuwe weg te zijn; het kan ook gaan om herstelwerkzaamheden – dan pakken wij dat altijd vanuit het kanton op. Als het nodig is, meten wij dat en maken wij daar maatwerk op. Ik vind het lastig om hier in een besluit, niet heel duidelijk gedefinieerd, daarvoor nieuwe regelgeving te gaan ontwerpen.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Het is juist zo, dat als je meet, het resultaten oplevert. Op basis van die resultaten kun je verdere besluiten nemen. De gedeputeerde weet nu niet wat de situatie, als de weg klaar is, werkelijk zal zijn. Op papier wordt het berekend en ingeschat, zoals het hoort, maar dat neemt bij mij nog steeds niet de belemmeringen weg om te zeggen: laten wij het amendement maar intrekken.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is de algemene systematiek, die gewoon wettelijk bepaald is. Wij doen dat aan de hand van een model en op basis daarvan is dat een gegeven, zoals je het uitwerkt. Wat wij hierin de provincie Utrecht extra daaraan toevoegen, is dat als er klachten komen vanuit de omgeving, wij daar serieus naar kijken en maatregelen nemen. Wij hebben daarvoor een heel programma lopen. Om dat nu in een besluit te gaan vastleggen wordt wat wonderlijk. Dan ga je in een besluit vastleggen dat je over zes maanden meet. Wat vraagt de heer Scherer mij dan om te meten? Dan moet hij een specifiek amendement maken en eigenlijk moet hij dan een stap verdergaan en moet hij zeggen: oké, dan gaan wij dat breed inzetten, want hoe gaan wij hiermee om bij een volgende weg? Gaan wij dan weer na zes maanden meten of gaan wij dat over een jaar doen? Daar zit het probleem. Ik heb geen probleem die toezegging te doen. Die staat. Dat staat in de notulen. Dus,

wij voeren het op die manier uit. Ik zeg alleen: dat doen wij bij elk project, dus ook op het moment dat wij gewoon een reparatie aan een weg doen en als er daarna klachten komen over nieuwe geluids-overlast.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Er is nogal wat discussie over dat meten. Er zijn eigenlijk drie methodes om te meten:

- De methode van het RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu). Dat is een dure methode, maar die is wel Europees erkend. Dat wil zeggen: wat er uitkomt, is onomstreden.
- De buisjesmethode, die nogal eens wordt toegepast door veel gemeenten. Die methode is niet Europees erkend, maar daar wordt toch een zekere realiteitswaarde aan toegekend.
- De rekenmethodes, waar men doorgaans gebruik van maakt. Naar mijn idee doelt de gedeputeerde hierop.

In achtnemend die verschillen, is de gedeputeerde bereid een echte meetmethode, de RIVM-methode of de buisjesmethode, in te zetten in de omgeving van Bunnik op door de bewoners aangegeven plaatsen, om vast te stellen wat de feitelijke, reële meetwaarden zijn in plaats van af te gaan op de rekenmethodes?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het wordt erg technisch voor een statenvergadering, maar ik zal het nog een keer uitleggen. Wat de wettelijke bepalingen zijn om te meten, is op basis van wat de weg aan het geheel toevoegt. Daarin hebben de Staten mij de opdracht gegeven meer te doen. Op het moment dat wij daadwerkelijk gaan meten, dan gaan wij dus cumulatief ook meten. Daar zit vaak het probleem. Zo is nu eenmaal de wetgeving, dus dat je met betrekking tot de maatregel werkt. Als de Staten meer dan dat willen, dan stel ik voor dat wij dat regelen in een algemene beleidsdiscussie en niet aan de hand van één voorbeeld. Ik wil daarbij aangeven dat hangende de discussie, wij de praktijk in het Utrechtse hebben dat wij een los programma Leefbaarheid hebben langs de provinciale wegen. Op die manier, wanneer er klachten komen uit de omgeving, gaan wij daar gewoon adequaat mee om.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat wij teruggaan naar het onderwerp. Als het over metingen gaat, verwijs ik u naar de commissie of welke inhoudelijke bijeenkomst ook, maar niet meer hier in de Staten.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb toch nog een vraag. De gedeputeerde zegt steeds: áls er klachten komen. Er zijn echter al klachten. Het is nu al boven de 50dB. De klachten zijn er dus al en de angst onder de bewoners van Bunnik is dat de overlast zal toenemen. Vandaar dat wij benadrukken: probeer nu een soort nulmeting te doen en straks, na een jaar of als de gedeputeerde denkt dat het moment daar is, nog een meting om te kunnen vergelijken.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wij erkennen met mevrouw Hoek dat er klachten zijn. Om die reden worden er maatregelen genomen. De vraag is echter of er straks voldoende maatregelen worden genomen. Als mocht blijken dat er meer maatregelen gewenst zijn, dan wil ik daarover het gesprek met de bewoners – aan de voorkant - van de drie woningen aangaan om te kijken of er nog wat mogelijkheden zijn. Het budget laat dat in principe toe. Het is misschien goed voor de notulen om dat nog maar een keer aan te geven. Er was immers alleen een commissievergadering, waarin is aangegeven dat als dat tot budgetoverschrijdingen leidt: dat moet u dan in elk geval vooral maar wel doen. Dat zullen wij dus doen, als dat kan. Het inpassingsplan biedt die ruimte. Wij kunnen dat doen. Dus ik stel voor dat wij het zoveel mogelijk aan de voorkant regelen en als er daarna nog steeds klachten resteren, dan zeg ik toe dat wij daarmee op een fatsoenlijke manier om blijven gaan, zoals wij dat met alle inwoners langs provinciale wegen doen.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat u verder gaat met de beantwoording. Wij hebben de tijd nog hard nodig.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de PvdA heeft een vraag gesteld over de risicoparagraaf. Wij maken nu een inpassingsplan. Wij hebben het op dit moment over de ruimte, over het ruimtelijk aspect

van het geheel. Daar zit de financiële kant niet in. Dat zit in de bestuursovereenkomst. Daar hebben de Staten kennis van kunnen nemen. Daarin hebben wij een rekenpost opgenomen en veel van de maatregelen die wij in de tussentijd hebben genomen met elkaar, hebben onze post onvoorzien onder druk gezet. Ik heb duidelijk gemaakt dat ik er nog steeds voor wil gaan om binnen het budget dat beschikbaar is het werk te gaan uitvoeren, dus niet aan de voorkant aan de Staten te vragen om extra geld voor de aanvullende maatregelen. Ik wil gewoon de opdracht geven om binnen dat kader te blijven. Ik heb gehoord dat de Staten hebben gezegd: oké, wij hechten hier erg aan. Als dat inderdaad op die punten tot overschrijding leidt, dan is dat een gesprek dat ik op dat moment met de Staten moet willen aangaan. Ik denk niet dat wij de markt op deze manier al blij moeten maken aan de voorkant door het hier al over extra geld te hebben. Wij gaan gewoon de maatregelen uitvoeren. Ik heb daarvoor in principe een taakstellend budget, maar alles wat er zo ongeveer aan risicogeld inzakt, is inmiddels wel belegd.

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde sprak over onvoorzien. Ik heb gevraagd naar de risico's.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben de post onvoorzien daarop gemaakt. Dat is beargumenteerd: welke onvoorzien maatregelen zijn er? Die maken geen deel uit van het inpassingsplan. Het inpassingsplan kent geen direct budgettair kader. In het bestuursakkoord hebben wij met elkaar afgesproken hoe wij het geld met elkaar verdelen en hoe wij de risico's inschatten en hoe daarmee de post onvoorzien is opgebouwd.

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat betreft niet de vraag die ik stel. Stel nu voor dat er een planschade ingediend wordt door een bewoner. Dan zal toch in de documenten een risicoparagraaf zitten, waarin alle kosten worden berekend: welke maximale schade zou de provincie kunnen hebben?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat zit er allemaal in. Dat is ook wel naar de commissie toegekomen. Als

de heer Kiliç de behoefte heeft dat nog een keer te ontvangen, dan kunnen wij daarvoor zorgen. Dus, als het goed is, hebben de Staten het bestuursakkoord gekregen, waarin dat allemaal is omschreven. Wat op dit moment ook relevant is, is dat op het moment dat de aanbesteding heeft plaatsgevonden, wij de Staten berichten waar wij dan staan. Het betreft hier namelijk een project dat zodanig veel aan bod is geweest, dat de Staten waarschijnlijk graag willen weten hoe wij daar precies in staan.

Er is gesproken over het punt van de fietsbrug en het geschikt maken daarvan voor gehandicapten en ouderen. Inderdaad heb ik in een eerder traject aangegeven dat dit bij het BRU ligt. Nu kunnen wij hier een besluit nemen hoe wij daarmee omgaan, maar ik heb in anderhalve week tijd nog geen overzicht van de projecten die er bij het BRU leven en waarom men ervoor gekozen heeft dit project geen voorrang te geven. Ik snap dus wel wat de fractie van de PvdA hierover heeft gezegd. Ik wil het punt meenemen, want het is mij bekend dat het speelt. Ik vind het alleen wat lastig hier een heel vergaande uitspraak te doen. Ik weet niet in welk afwegingskader dit bij het BRU ertoe geleid heeft om op dit punt niets te doen. Ik moet het antwoord dus nog even schuldig blijven. De anderhalve week tijd was daarvoor net iets te kort.

De fractie van het CDA sprak over het geluid en de fractie van de VVD had het over de hoogte van het geluidsscherp. Ik heb aangegeven dat het inpassingsplan ruimte biedt.

De fractie van D66 en een aantal andere fracties vroegen hoe wij met aanbesteding omgaan en of wij kunnen kijken naar aanvullende mogelijkheden, onder andere de dialoofase. Ik neem aan dat dit een beetje is ingegeven door de bijeenkomst die wij vorige week in Hoevelaken hadden. Ik kan mij voorstellen dat dat hier inderdaad nog wat mogelijkheden zal geven. Ik zou dat punt eigenlijk samen met het punt van de PvdA met betrekking tot de social return willen meenemen. Bij social return wil ik opmerken dat wij met elkaar nu een pilot hebben gestart. Ik zeg toe in hoeverre dit daarin past. Ik weet nog niet wat wel en wat niet kan. Ik wil het dus gaan doen, maar ik stel voor dat wij op deze twee punten de commissie informeren op het moment dat wij echt naar een aan-

besteding toewerken, zodat de Staten weten hoe dat z'n plek heeft gekregen in de aanbesteding. Ik neem het dus in elk geval ter harte en ik denk dat het goede aanvullingen kunnen zijn op het provinciaal beleid.

De fractie van D66 vroeg ook naar de bereidheid om met Bunnik te spreken. Ik hoop dat de burgemeester het begrijpt, maar ik geef er de voorkeur aan even te gaan spreken met de bewoners aan deze weg te gaan spreken in plaats van met het gemeentebestuur daarover te spreken, omdat er drie aanwijsbare plekken zijn, waarnaar wij nog een keer nadrukkelijk moeten kijken. Primair zal ik mij dus richten op die drie betreffende bewoners. Daarnaast is er natuurlijk ook steeds het regulier contact dat wij met deze gemeente hebben over dit project.

Naar aanleiding van de inbreng van de fractie van de ChristenUnie heb ik net al het een en ander gezegd. De vraag, die ook kwam vanuit de fractie van de SP, was hoe het zit met de BOR-gelden. Wij hadden daarbij de afspraak dat wij voor 31 december 2011 een besluit moesten hebben. Uiteindelijk heeft men het voldoende geacht dat wij een ontwerp-inpassingsplan hadden, maar wel met de randvoorwaarde: wij gaan ervan uit dat er heel snel een besluit ligt. Nu, dat besluit ligt nu voor, wetende dat er op dit moment her en der gezocht wordt naar geld, zou ik willen voorstellen de besluitvorming toch maar te laten zoals wij die nu hebben vormgegeven. Ik wil een klemmend beroep doen op de fractie van de ChristenUnie. De punten die allemaal zijn aangegeven, zijn volgens mij allemaal heel duidelijk weerlegd. Althans, wij hebben die oostelijke ontsluiting altijd op deze manier voor ogen gehad. Wij hebben met elkaar altijd gesproken over die N410. Die toezegging doe ik hier nogmaals. Wij zullen in referentie natuurlijk altijd moeten kijken hoe die N410 scoort ten opzichte van parallelstructuren. Ik geef de Staten bij dezen nogmaals aan, dat de voorkeur van het college nadrukkelijk uitgaat om daar parallel te gaan lopen.

De problematiek wordt wel weer een klein beetje teruggelegd op mijn bordje. Het moet mij wel van het hart dat de fractie van de ChristenUnie al in de Staten zat toen wij met elkaar over het ontwerp-

inpassingsplan spraken. Ja, ik vind het wat jammer dat die discussie op dit moment hier komt, want al die bedenkingen raken met name een deel van de inpassing. Dat raakt mij. Aangegeven werd, als gekeken wordt naar de inpassing, dat dat niet goed geborgd is. Juist daarop heb ik juist zeer willen inzetten, mede op verzoek van de Staten. Als daarvan nu gezegd wordt dat men er niets van terugziet en dat men op basis daarvan niet kan instemmen, dan bevreesd mij dat enigszins en, dat wil ik uitgesproken hebben, dan vind ik dat jammer.

Dan het punt van 50Plus, de nazorg met betrekking tot geluid. Volgens mij heb ik dat al heel omstandig uitgelegd. Die nazorg is er altijd. Wij zijn eigenaar van de verschillende provinciale wegen en wij gaan als eigenaar goed om met de omwonenden langs die provinciale wegen. Op het moment dat daaruit klachten voortkomen, nemen wij die ter harte en kijken wij wat er binnen onze mogelijkheden ligt om daar wat aan te doen.

De VOORZITTER: Misschien is het goed dat u ook even advies geeft over de moties en amendementen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Motie M3 is van de fractie van de PvdA over de fietsbrug. De motie is wat voorbarig. De fractie van de PvdA kan veel moeite stoppen in het herformuleren van de motie, zodat mij wordt gevraagd met het BRU in gesprek te gaan. Ik wil echter bij deze ook toezeggen dat ik dat wil doen, maar dat ik dat wil meewegen in het brede kader. Ik wil eerst weten wat voor projecten leven er nog meer bij het BRU, waarom men deze eruit heeft laten vallen en of deze opweegt tegen iets anders. Dus, stel dat daarmee de OV-terminal Utrecht in gevaar komt, dan lijkt het mij niet verstandig hier in een keer de prioriteit te leggen. Maar goed, ik weet het niet. Dat is de lastigheid. Ik neem het punt dus op die manier mee, maar dan graag in goed overleg met het BRU.

Dan social return. Als ik dit mag opnemen om te kijken in hoeverre wij dit project kunnen meenemen in het kader van social return, dan kan ik daarmee uit de voeten. Dus misschien kan daarop een kleine aanpassing gedaan worden. Dan kan

ik bekijken of ik de motie kan meenemen. Ik snap dat het een belangrijk punt is voor de fractie van der PvdA en ik snap ook dat zij daarover graag een statenuitspraak wil hebben. Als de motie op dat punt dus iets wordt aangepast, geeft het mij wat vrijheid. Anders zou ik de motie naast mij neer moeten gaan leggen op het moment dat het niet kan. Dat vind ik wat minder sympathiek klinken dan dat mij de opdracht wordt gegeven om te kijken wat mogelijk is. Dan zou ik daarmee uit de voeten kunnen.

Motie M4 van de fractie van de ChristenUnie. Volgens mij heb ik net al omstandig uitgelegd hoe ik daarin sta. Dat is voor het college geen mogelijkheid.

Amendement A1 van de fractie van de PVV. Ik hoop uitgelegd te hebben waar het probleem in zit. Ik heb moeite met het feit dat er echt nieuw beleid wordt geïntroduceerd door dat zo hard vast te leggen. Ik zou het punt willen inpassen in het algemeen beleidskader van de leefbaarheid. Ik zal het amendement negatief adviseren, maar ik kom de fractie van de PVV wel tegemoet door de vraag in dat beleidskader actief mee te nemen.

Dan het amendement A2, Meerpaal, van de fractie van de SP. Ik wacht even af hoe hierop wordt gereageerd vanuit het presidium. De Staten kunnen zich echter voorstellen dat het college zich in elk geval op het standpunt stelt dat dit amendement negatief wordt geadviseerd.

De VOORZITTER: Ten aanzien van amendement A2 kunnen wij wel een heel formele discussie met elkaar gaan voeren over de vraag of het amendement buiten de orde is of niet. Ik bedoel: de Staten hebben Gedeputeerde Staten opgedragen een inpassingsplan te maken inzake een tracé, waartoe de Staten kiezen. Dan is het wat raar een amendement in te dienen, waarin je een andere variant een plek gaat geven. Ik kan mij voorstellen dat er een oproep komt voor het college: heroverweeg het hele verhaal. In feite is dat echter buiten de orde. Dat is de technische kant. Je kunt ook zeggen dat dit een amendement is dat het verstrekkendst is om het niet te doen.

Het amendement kan straks in stemming worden gebracht, maar de gedeputeerde heeft klip en klaar gezegd hoe het college hierover gepreadviseerd heeft.

Is er behoefte aan een tweede termijn?

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als ik kijk naar de discussie die wij gehad hebben en het antwoord van de gedeputeerde, waarvoor dank, dan heb ik niet lang meer nodig in deze tweede termijn. Ik wil nog even terugkomen op mijn suggestie in de richting van de heer Meijer. Als het anders geformuleerd moet worden, dat het een afwijzing is, dan zal hij inderdaad de motie moeten aannemen. Alleen de lezing daarvan, de interpretatie daarvan, is onvoldoende. Dat wachten wij dan maar af.

De heer KILIÇ (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de gedeputeerde voor de beantwoording van de vragen.

Motie M3 blijft staan. Ik wil de Staten vragen daarover een besluit te nemen.

In motie M4 wil ik de laatste zin wijzigen. Er staat: "dragen het college op om in de contractvoorwaarden bij de aanbesteding 'social return' op te nemen". Daaraan wil ik toevoegen: "waar mogelijk".

De VOORZITTER: Motie M4 is gewijzigd met de toevoeging: "waar mogelijk". Wij gaan de motie niet opnieuw kopiëren. Iedereen heeft dat wel kunnen noteren.

De heer GRAAFF (CDA): Mijnheer de voorzitter. Ook onze fractie wil het college danken voor de beantwoording. Ook dank voor de reactie op de vraag over het geluid. Het is mooi dat het college in elk geval bereid is opnieuw te kijken of er nog mogelijkheden zijn om daar gepaste maatregelen voor te treffen.

Wat betreft de moties van de PvdA en het amendement van de PVV vindt onze fractie de beantwoording van het college afdoende. Wij zijn blij dat het college bereid is een aantal punten hiervan de komende tijd mee te nemen. Daarmee kunnen wij instemmen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik schijn in eerste termijn gezegd te hebben dat de bewoners van Houten zo goed hadden ingesproken. Dat was uiteraard Bunnik. Dat wil ik

even rechtzetten. De enige inwoner van Houten die hier heeft ingesproken, is de heer Schaddelee. Nee, hoor, dat zijn er meer. Daarmee zou ik de inwoners van Houten weer tekort doen.

Een van de overwegingen van de fractie van de SP was dat de Meerpaalvariant zowel recht doet aan de belangen van Houten als aan de belangen van de inwoners van Bunnik. Ik wil de Staten een kort onderdeel van een ingezonden brief, die vorige week in de nieuwsbode van Bunnik stond, niet onthouden. Dat betrof de N410. De inwoners van Bunnik zijn meer dan alleen de inwoners van de wijken in Bunnik die hebben ingesproken. De brief eindigt met: "Ik snap dat mensen uit het dorp Bunnik niet blij zijn met het Rijsbruggerwegtracé, maar doe dat niet met argumenten over behoud van het buitengebied en het voorkomen van doorsnijdingen. Opwaarderen van de N410 zou het buitengebied van de gemeente Bunnik over een veel grotere lengte gaan doorsnijden en bovendien in het hart van dit gebied." Dat is een opmerking van een bewoner aan de N410. Dat kan ik mij voorstellen. Het is echter ook een punt dat wij als D66 altijd hebben aangegeven en ook blijven aangeven. Dat is dus een van de redenen om te kiezen voor het Rijsbruggerwegtracé.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij kunnen ook heel kort zijn. Ik dank de gedeputeerde voor zijn uitgebreide beantwoording. Toch ook enige teleurstelling, want wij hadden juist aan de voorkant willen regelen dat er onderzoek gedaan zou worden in het belang van de klachten uit Bunnik. De gedeputeerde heeft eigenlijk toegezegd dat wat in het amendement verwoord werd, te zullen gaan doen. Ik dank hem daarvoor. Als hij straks in zo'n prachtige vliegtuig over die weg heen vliegt als die weg klaar is, dan moet hij toch wel het gevoel hebben dat hij het maximale eraan gedaan heeft om de hinder te beperken voor de bewoners.

De VOORZITTER: Wat betekent uw opmerking over het amendement. Trekt u het amendement in?

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil daarover nog even overleg plegen met mijn fractiegenoten.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp de gedachte steeds beter dat, als men tot nieuwe inzichten kan komen en daardoor een andere richting inslaat in een besluitvormingstraject, omdat men tot een andere afweging komt, kennelijk wat bevreemding wekt. Ik begrijp in dat verband de kritiek niet helemaal op ons amendement. Bij mijn weten ligt er voor ons een statenvoorstel en komen wij met een voorstel om dat te amenderen. Wij zouden daarin ook hebben kunnen zetten "boer, daar ligt een kip in het water" en het amendement ter stemming kunnen voorleggen. De kans dat dat amendement zou worden aangenomen, is niet heel groot. Het is echter de vrijheid van een fractie om haar zienswijze in een dergelijk amendement neer te leggen. Wij vinden dat amenderen iets anders is dan het indienen van een motie. Een motie betreft een algemene uitspraak. Een amendement is absoluut minder vrijblijvend en in die zin was ik niet van plan daaraan iets te veranderen. Ik heb niet het idee dat ik daarmee tegen welke woorden dan ook inging. Dus ik ben voornemens het amendement te handhaven.

De VOORZITTER: Wij kunnen hierover een hele exegetische discussie beginnen, maar waar het om gaat, is dat een amendement een wijziging voorstelt van het besluit dat voorligt, namelijk om een ander tracé te kiezen. Dat besluit ligt hier vanmiddag echter niet voor. Daarop kunt u geen amendement toepassen. Wij kunnen er lang over discussiëren, maar zo ligt het feitelijk. Als u met dit amendement bedoelt dit Inpassingsplan niet vast te stellen en vervolgens opnieuw de discussie te beginnen over het tracé, dan moet u een ander amendement indienen. Ik denk dat het technisch is om dat nu te doen. Laten wij uw weg volgen. U handhaaft het amendement en u kent het standpunt van de Staten en het advies van het college. Zij zullen hun oordeel daarover gaan geven.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil gedeputeerde Van Lunteren bedanken voor zijn beantwoording en voor een stukje uitleg over de tracékeuze, de studies en de nieuwe inzichten die zijn verworven. Aan al die overwegingen wil ik natuurlijk niet tornen; die wil ik niet onderuit halen. Dat is niet onze insteek.

Vandaar ook dat wij niet instemmen met het amendement van de SP. Dat heeft vanuit Bunnik bekeken een vrij hoog 'not-in-my-bankyard-idee' en het gaat ook om een nieuwe doorsnijding.

Aangehaald werd dat wij eerder hebben gezegd dat de N410 ontzien moest worden. Onze angst is nu juist dat dat niet gebeurt. Ik verwijs maar even naar de MER van 2010, waarin wordt uitgelegd dat juist het Rijsbruggerwegtracé een aanzuigende werking kan hebben op die N410 vanwege sluisverkeer vanuit Wijk bij Duurstede, dat over de N229 de N410 opgaat.

Wij kregen een heldere beantwoording. De gedeputeerde maakt het voor ons heel moeilijk tegen te stemmen. Toch moeten wij dat doen. De fractie van de ChristenUnie houdt vrij grote vragen bij de oplossing, bij de probleemstelling, die in dit Inpassingsplan wordt gekozen en zij zal daarom tegenstemmen.

Ik heb al iets gezegd over het amendement van de fractie van de SP.

Wat betreft de motie van de fractie van de PvdA, motie M3, is voor de fractie van de ChristenUnie die toegankelijkheid voor gehandicapten en voor ouderen heel belangrijk. Hierin willen wij toch de gedeputeerde volgen, waarbij hij pleit voor een integrale benadering. Daarom zullen wij niet voorstemmen.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer der Voorzitter! Wij hebben de argumentatie vanuit het college gehoord op de vragen die wij hadden, met name betreffende de BOR-gelden en de aanzuigende werking van het achtergebied, komend vanuit Wijk bij Duurstede. Dat levert voor ons voldoende argumentatie op om voor het voorstel te stemmen.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Wij willen gedeputeerde Van Lunteren hartelijk bedanken voor zijn duidelijke beantwoording. Wij hebben er het volste vertrouwen in dat er aan de voorkant het nodige gedaan zal worden om het eventueel te verwachten effect tot een minimum te beperken.

Eén korte vraag. Ik dacht dat de vliegroute bedoeld was voor dieren. Nu blijkt het dus voor vliegtuigen te zijn? Voor wie is die vliegroute bestemd, waardoor er niet te veel gaten tussen de bomen mogen komen?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij ligt er slechts één vraag voor mij. Ik vlieg, alleen boven Bunnik zal ik mij zo min mogelijk bewegen. Laten wij in elk geval op een dusdanige hoogte doen, dat de geluidsoverlast niet verder toeneemt. Dus, daar komt de opmerking vandaan.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! In het stuk stond dat er niet te veel gaten tussen de bomen mogen vallen vanwege de vliegroute. Toen dacht: dat is dan voor kerkuilen of bosuilen of vleermuizen. Daar kan ik mij iets bij voorstellen. Nu hoor ik toch dat het om vliegtuigen gaat.

De VOORZITTER: Ik kan u verzekeren dat het niet om het vliegtuig gaat, waarin de heer Van Lunteren eventueel zou kunnen vliegen. Om dat toestel gaat het niet.

Ik sluit de beraadslagingen over dit onderwerp.

Statenvoorstel aanvullende wijziging van de tarientabel behoren bij de precariobelasting- en le- gesverordening provincie Utrecht 2012 met ingang van 1 januari 2012.

De VOORZITTER: Het stuk heeft een ster en houdt een ster.

Statenvoorstel Europastrategie 2012-2015.

Mevrouw VLAM (VVD): Mijnheer de voorzitter. Na al dat vliegen, weer terug op aarde met de Europastrategie. Alhoewel, terug op aarde? Het is toch wel een heel algemeen stuk, deze strategie die nu voorligt. Tijdens het lezen moesten wij onszelf af en toe een beetje in de arm knijpen om op aarde te blijven. In de commissie is de strategie besproken en ook in de werkgroep Europa is de strategie al aan de orde gekomen. Het was jammer dat bij de uitwerking van de strategie, zoals die er lag, er eigenlijk niet echt een inbreng vanuit de Provinciale Staten van Utrecht mogelijk was. Ook in de eerste bijeenkomst, waarin wij als vier provincies

bij elkaar waren en dachten dat er een mogelijkheid was om nog te kunnen inspreken, bleek daarvoor eigenlijk niet meer zoveel ruimte te zijn.

Er ligt nu dus de strategie voor 2012 tot 2015 en graag willen wij de gedeputeerde verzoeken of hij er in elk geval op kan toezien en ervoor kan zorgdragen dat bij de voorbereiding van de volgende strategie er wél inbreng vanuit Provinciale Staten vanuit Utrecht mogelijk is.

Gelukkig is er niet alleen een strategie, maar zijn er ook werkplannen. Die staan nu niet bij dit agendapunt, maar die zijn wel besproken in de commissie BEM. In de werkplannen kan er een wat concretere invulling voor de provincie Utrecht mogelijk zijn. Wij willen alvast oproepen tijdig te beginnen met het werkplan voor 2013. 2012 is al besproken. Gezien het lange voortraject dat er is en de impact die het heeft, zou het namelijk handig zijn dat tijdig in gang te zetten.

De fractie van de VVD vindt de Europastrategie die nu voorligt een stuk dat vrij algemeen van aard is. Toch zien wij wel twee positieve kanten. Enerzijds doordat het uitgaat vanuit een tweeledige insteek voor de provincie Utrecht: aan de ene kant als lid van de P4-provincies en anderzijds als een provinciale beïnvloeding vanuit de provincie Utrecht zelf. Wij onderschrijven deze extra dimensie aan inbreng en de dubbele aanpak met het doel gelden naar Utrecht te halen.

Wat de fractie van de VVD verder positief waardeert is het strategiestuk, is dat het insteekt op een aantal belangrijke pijlers, zoals wij die al in de provincie Utrecht vastgesteld hebben in de Economische Visie, namelijk kennis en innovatie, duurzame leefomgeving en creatieve industrie. Wij hebben eerder aangegeven dat wij dat voor de provincie Utrecht belangrijke pijlers vinden en belangrijke sectoren voor de toekomst. Wij zijn blij dat wij dat in de Europastrategie terugzien.

Daarnet noemde ik al even de werkplannen. Die zijn belangrijker voor de provincie om daaraan voor onszelf een goede invulling te geven. Wij roepen dus op tijdig te starten, maar ook om de doelstellingen daarin SMART (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch, Tijdgebonden) te gaan formuleren, want alleen als je wat smartere doelstellingen hebt, kun je beter zien of je je doelstellingen haalt en of je gaat bereiken waar je naartoe wilt.

Dus, maak een goed plan van aanpak, beschrijf de weg er naartoe en beschrijf ook de financiering die je wilt binnenhalen en eventueel zelf nodig hebt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! In de commissie BEM vertelde de gedeputeerde dat hij van plan was wat meer te gaan brengen naar Brussel dan te halen. Ik heb daarover twee vragen. Kneep mevrouw Vlam zich toen ook in de arm om te kijken of zij niet in een boze droom belang was? Ten tweede: is de fractie van de VVD bereid erop toe te zien dat dat niet gebeurt?

Mevrouw VALM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De heer Dercksen stelt zijn vraag eigenlijk als een vraag aan de gedeputeerde. Ik wacht dus graag het antwoord van de gedeputeerde af in hoeverre hij zijn doelstellingen daarin ziet en in hoeverre het 'het halen en brengen' uit Brussel ziet.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Vlam heeft die opmerking zelf ook gehoord. Wat is haar reactie daarop? Neemt zij die opmerking voor kennisgeving aan en laat zij het gebeuren dat er nog meer gebracht gaat worden naar Brussel of komt er nog een kritische kanttekening in de tweede termijn?

Mevrouw VLAM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij kijken naar welke mogelijkheden er zijn om gelden te halen vanuit Brussel. Laat wel zijn: de gelden die wij binnenhalen, zijn voornamelijk onderdeel van cofinanciering. Het is dus niet alleen datgene wat wij vanuit Brussel moeten gaan halen, maar ook wat er aan eventueel particuliere investering in zit en zal deelname van de provincie zelf afhangen van de plannen. Dus, het is cofinanciering en zonder concreet plan en zonder andere investeerders, haal je niets uit Brussel. De insteek zal daarom ook moeten zijn andere partners te vinden voor de ontwikkelingen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Je hoeft zeker niet elke dag de krant te lezen, maar wel naar het achtuurjournaal te kijken om te beseffen dat Europa alom aanwezig is en niet meer weg te denken is uit ons dagelijks leven. Soms zijn wij daar blij mee, bijvoorbeeld als in Europa de laatste restjes van een beetje humaan asielbeleid overeind gehouden worden of als Eu-

ropa zo'n beetje het laatste bastion is tegen de 'Blekers' van dit kabinet. Misschien helpt Europa ook wel een beetje om ons financieel bij de les te houden. Soms, zeg ik er eerlijk bij, zijn wij er ook wat minder blij mee, want Europa brengt ook heel veel bureaucratie en veel ondoorzichtige en oncontroleerbare besluitvorming met zich mee.

Het is echter goed, denken wij, in de richting van Europa sterk te staan en de algemene ambitie om te kijken waar geld en steun uit Europa vergaard kan worden, goed op te pakken. Zo is het voor de PvdA volstrekt duidelijk, dat het een noodzaak is onze relatie met Europa goed te doordenken. Welke mogelijkheden zien wij ter versterking van onze doelen? Hoe boren wij die mogelijkheden aan?

Samen met wie gaan wij dat doen? Aan de andere kant, uiteraard, is de vraag wat wij zelf Europa te bieden hebben. Ook dat is niet gering.

Het is belangrijk dat de zaken duurzaam opgepakt worden. In de Europastrategie zien wij dat gelukkig ook op meerdere fronten. Als wij het hebben over het gemeenschappelijk landbouwbeleid, duurzame leefomgeving, de Kaderrichtlijn Water en de Richtlijn Luchtkwaliteit, dan vinden wij daarvoor voldoende aanknopingspunten terug.

Wij staan dus positief tegenover de geformuleerde strategieën, zowel die binnen het kader van het IPO en de Randstad als die vanuit Utrecht als zelfstandige provincie zelf. Waar mogelijk zullen, wat ons betreft, onze Europese activiteiten samen met anderen moeten worden ondernomen. De Randstad heeft nu eenmaal toch een net iets andere uitstraling dan de provincie Utrecht. Het is uiteraard ook efficiënter en goedkoper.

Als wij hier en daar een specifiek Utrechts belang oppakken, want dat zal ongetwijfeld hier en daar spelen, dan is dat belangrijk en dan is het goed daarbij een specifieke activiteit te ontplooiën.

Zoals gezegd, steunen wij de geformuleerde strategieën, maar wij zien deze uiteraard graag verder en concreter uitgewerkt. Wij willen de gewenste resultaatdoelstelling en ook graag een evaluatie opgenomen zien. De werkplannen die jaarlijks opgesteld worden, zullen ruimte geven voor die concretisering en voor die verdere uitwerking.

Daar zijn wij blij mee.

Wij steunen het voorstel dat hier ligt en de daarin opgenomen beide strategieën.

De heer BUITING (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik hecht eraan deze strategie te plaatsen in een wat langjariger beleidslijn van de provincie hier, van: hoe verhouden wij ons tot Europa? Ik wil, terugkijkend, het college complimenten maken over de afgelopen jaren, waarin de provincie zo Europa-proof is geworden. Als je kijkt naar een paar jaar terug, dan was het zo dat heel veel dingen hier in de provincie, in het ambtelijk apparaat, bij het college en misschien ook wel bij onze Staten, niet in lijn werden gelegd met wat de mogelijkheden waren in Europa. Dus, daarvoor hulde.

Deze strategie bouwt daarop voort en kiest een aantal focuspunten, waarop wij, al dan niet in Randstadverband, zullen inzetten.

Een aantal opmerkingen wil ik maken. De Staten die mij al wat langer kennen, zal het niet verbazen, dat ik ook zou willen inzetten, niet alleen op de Randstad als totaal, op de specifieke Utrechtse accenten, omdat ik denk dat Utrecht binnen de Randstad een echt eigen karakter heeft. Het kan gemakkelijk gebeuren dat dat Utrechtse profiel in het totaal van het Randstadprofiel wat op de achtergrond raakt. Daarom heb ik een aantal overwegingen als gedachten om misschien bij de volgende jaarplannen te betrekken. Dan wil ik meteen even ingaan op wat zojuist door de PVV werd ingebracht rond het spel van halen en brengen. Ik zou eigenlijk niet zozeer willen ingaan op het halen. Als je procesmatig naar het halen kijkt, moet dat aansluiten bij de agenda van Europa en dan kijk je hoe dat past binnen een aantal ontwikkelingen in de regio en of je daarvoor bijvoorbeeld subsidie kunt krijgen. Nu, doe dat vooral. Het is hartstikke mooi en het kan ons op verschillende wijzen verrijken.

Het brengen gaat er wat mij betreft niet om dat wij ergens geld naartoe zouden moeten brengen. Het gaat er eigenlijk om dat wij helderder op het Europese netvlies zouden moeten staan met specifieke Utrechtse kennis. Eigenlijk zou je het zo kunnen zeggen: hoe kun je Utrecht meer exporteren in Europa? Ik vind Brussel daarbij niet zo vreselijk belangrijk. Dat is maar een beetje belangrijk. Het gaat er vooral om hoe Utrecht meer gekend kan worden in Europa. Dat kent een andere dynamiek. Dat is niet een dynamiek van aansluiten en de timing op de programma's die in Europa zijn.

Het kent veel meer een dynamiek van: hoe kunnen wij 'the brand Utrecht', dus wat Utrecht zo bijzonder maakt, meer op de voorgrond zetten, hoe kan dat meer gekend zijn in het buitenland en hoe kunnen wij specifieke kennis vanuit Utrecht exporteren? Nu, ik zou aandacht willen vragen bij het college om dat eens wat meer uit te werken met het ambtelijk apparaat. Dat is namelijk op heel veel punten relevant.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Hoe rijmt de heer Buiting deze opstelling met de uitspraak van de minister van Financiën, de heer De Jager. Hij zegt dat het eigenlijk een onzinnige regeling is om geld van Den Haag naar Brussel te sturen, om dat vervolgens in structuurfondsen deels terug te krijgen. De heer Buiting vertelt een heel ander verhaal.

De heer BUITING (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil ook een andere insteek. Het gaat mij er hier op dit moment niet om hoe wij als Nederland bijdragen aan de Europese Unie. Het gaat mij er eigenlijk om hoe wij de kansen voor onze Utrechtse regio in Europa kunnen vergroten. Dan is het van belang dat wij eerst goed op het netvlies staan van Europa, niet alleen van de Europese Unie, maar van andere landen, zodat wij gekend worden in Europa. Op die manier, vanuit die investering, kunnen wij veel beter kijken naar wat wij eigenlijk kunnen doen voor onze economie, voor de mensen die hier werken, et cetera. Natuurlijk, met alle respect, is het goed naar China te wijzen. Dat is regelmatig ook gebeurd vanuit deze provincie. Ook in Europa is er echter heel veel te organiseren voor onze eigen achterban. Ik zit dus op een andere dimensie dan alleen die financiële dimensie van subsidiepotten, zoals men in Den Haag stelt. Daar heb ik het hier niet over.

Dan aansluitend een opmerking daarbij. Als je dan kijkt naar dat brengen van die specifieke Utrechtse kennis, dan ken dat, zoals ik net zei, een andere dynamiek. Die dynamiek begint bij 'branding', maar begint er ook mee dat je voorin het traject, dus nog voordat er als het ware fondsen worden toegekend, eigenlijk al probeert aan beleidsbeïnvloeding te doen. Dat sluit ook goed aan bij wat in de commissie is gezegd: zouden wij uiteindelijk ook iets in 2016 hier in Utrecht kunnen doen?

Ik vind het niet zo vreselijk belangrijk dat hier in Utrecht een conferentie plaatsvindt, al is dat natuurlijk aardig voor de conferentieoorden. Het zou echter veel interessanter kunnen zijn om te zeggen: wat zijn nu de elementen die binnen de langdurige innovatieagenda van Europa interessant zijn en waarop wij nu kunnen voorsorteren en die er uiteindelijk toe kunnen leiden dat mensen zeggen dat je daarvoor in Utrecht moet zijn, want dat is 'the place to be' voor dat belangrijke thema. Op die manier werk je een paar jaar van te voren om daarna, wellicht passend bij een gedachte van de PVV, nog veel meer uit Europa te kunnen halen.

De heer PETERS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij spreken vandaag over de Europastrategie van de provincie Utrecht en van de Randstad. Wij doen dat in een tijd waarin Europa het best moeilijk heeft, waarin Europa en de wereld gebukt gaan onder een zware crisis. Wij vinden dat Nederland op zichzelf te klein is om alleen deze financiële crisis op te lossen, overigens net als elk ander afzonderlijk Europees land. Volgens ons vormt daarom een sterk Nederland in een sterk Europa de beste basis om hier iets aan te doen. Alleen als Europa met één mond spreekt, kunnen wij echt een rol van betekenis spelen op het wereldtoneel en wat ik net gezegd heb, wordt ons inziens ook ondersteund door de Europastrategie, waarover wij vandaag praten. De fractie van D66 vindt het een prima strategie om de Europese belangen van Utrecht en de andere Randstadprovincies te dienen. Ook als Randstadprovincies staan wij samen sterker en zo is ook onze mooie provincie Utrecht gediend met netwerken, kennisoverdracht en regelgeving, die niet alleen de provinciale maar ook de landelijke grenzen overstijgen. Immers, luchtvervuiling, economie en kennisdeling stoppen niet bij de grens. Zelfs wij in Utrecht en wij in Nederland weten niet altijd alles het beste.

Wij zijn verheugd over de wijze waarop de gedeputeerde en zijn ambtenaren naar de werkgroep Europa hebben geluisterd en de commentaren ter harte hebben genomen. Het voorliggende stuk is een stuk waarmee wij verder kunnen. Vooral het jaarplan zien wij als positief, omdat dat al behoorlijk concreet aangeeft wat onze doelen zijn. En ja, natuurlijk, het kan altijd nog beter en concreter. Wat ons betreft laat het gevolgde proces zien, dat

de werkgroep Europa nut en toegevoegde waarde heeft. Mijn fractie kijkt dan ook uit naar een verdere samenwerking in deze werkgroep, ook in Randstadverband.

Aan de andere kant moeten wij blijven opletten en ervoor zorgen onze tijd en ons geld daar te besteden waar het het meest oplevert. Ons inziens is dat zoveel mogelijk extern gericht, dus met mensen die ons nieuwe kennis, vruchtbare samenwerking en ook Europese subsidies kunnen aanbieden. Laten wij opletten zo min mogelijk tijd en geld intern te verbranden.

Ik rond af. Het is een prima strategie voor een prima zaak. D66 staat voor een sterke Randstad, als motor van de Nederlandse economie, in een sterk Nederland, in een sterk Europa. Geen lappendeken dus van kleine provincies en landjes die elkaar de loef zullen afsteken. Wij willen een Europa van landen met een eensgezinde visie, die met één mond spreken om zo een vuist te kunnen maken op het wereldtoneel. Mensen die denken hun eigen belangen het beste te dienen door alleen maar te denken aan hun eigen belang, hebben het mis. In een mondiale context met economische reuzen, zoals India, China en Brazilië, is het eigen belang van Europa de bepalende factor voor het eigen belang van Nederland. Een zwak Europa betekent immers niet automatisch een sterk Nederland. Integendeel. Dus ook daarom zegt D66 ja tegen Europa en ja tegen deze strategie.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! D66 en onze partij staan in de regel nogal haaks op elkaar. Sterker nog, ik heb het idee dat D66 er zelfs zijn bestaansrechten aan ontleent. In de werkgroep Europa kwamen wij echter toch een beetje bij elkaar, in die zin dat wij allebei vonden dat wij op een zo efficiënt mogelijke manier zoveel mogelijk van die structuurfondsen naar onze provincie zouden moeten halen. Nu heb ik dat in de stukken niet echt heel concreet teruggevonden. Ik ben dan ook heel benieuwd – wij komen straks met een motie met die strekking – of de fractie van D66 bereid is de daad bij het woord te voegen en onze motie wil ondersteunen?

De heer PETERS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal de motie natuurlijk eerst moeten lezen. Ook wij willen natuurlijk zoveel mogelijk structuurfond-

sen hier naar toe halen. Echter, wij kijken wel breder dan alleen maar naar: wat geven wij, wij kost Europa ons en krijgen wij ervoor terug? Wij geven een paar honderd euro per hoofd van de bevolking aan Europese kosten. De fractie van de PVV gaat dat vergelijken: krijgen wij nu net iets meer of iets minder terug? Wij kijken naar wat Europa ons in totaliteit oplevert. Dat is meerdere malen berekend en dan zit je op een paar duizend euro per Nederlander. Dat is al zoveel meer. Wij gaan dus niet naar eendimensionale targets kijken, zo van: wij geven een paar honderd euro en wij krijgen er ook een paar honderd terug. Nee, wij zien het breder. Ik zou echter eerst de motie moeten lezen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Er zijn natuurlijk nogal wat verschillende visies op wat Europa ons nu precies heeft opgeleverd of juist niet heeft opgeleverd. Terug naar dit specifieke punt. De heer Peters vindt Europa helemaal geweldig en vindt dat wij daar alles aan zouden moeten doen. Ik wil echter inzoomen op de financiën. Het kost ons vele miljarden per jaar. Ik hoop dan ook dat D66 concreet wil kijken naar de motie, zodat de ambitie om in elk geval wat meer financiële middelen binnen te halen dan in het verleden gewoon wat helderder op de kaart komt dan in het stuk dat er nu ligt.

De heer PETERS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij zullen concreet kijken naar die motie.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De Europastrategie. Nederlanders reisden en handelden al over de hele wereld, ver voordat de EU was bedacht. Wij verdienden altijd al een belangrijk deel van onze inkomsten in het buitenland en zeker niet alleen binnen Europa. Wij zijn dat niet gaan doen door de euro of sinds de EU bestaat. Er is geen enkele reden, zoals wij vorige week hebben kunnen vaststellen, om dat zelfs maar aan de EU op te hangen.

De PVV is niet tegen Europa. Een Europa, dat economisch samenwerkt. Een interne markt is prima - zeg maar, een modernere en grotere EEG (Europese Economische Gemeenschap), zoals wij die vroeger hadden -, maar dan wel op basis van volledige autonomie, op basis van volledige soevereiniteit, zodat niet de bureaucraten in Brus-

sel voor ons gaan beslissen, zodat zij bijvoorbeeld gaan beslissen dat wij onze camera's aan de grenzen moeten weghalen. Die camera's hangen er om criminelen van de weg te plukken. Dat mag natuurlijk niet van de EU; criminelen moet zo min mogelijk in de weg worden gelegd. En zij komen in grote getale, gebruikmakend van de gezegende Europese grenzen van de EU en gebruikmakend van de lage straffen in Nederland. De EU aan de basis van de criminaliteit in Nederland. Zeg er maar niks van, anders discrimineer je.

Dan de Europastrategie. Ik moest even terugdenken aan wat onze fractievoorzitter in de Tweede Kamer in 2008 zei over de miljoenennota: "Een flutstuk van het slechtste kabinet ooit". Nu wil ik het college niet gaan vergelijken met het kabinet en ook niet, ik ben de beroerdste niet, met het slechtste kabinet, maar een document waarin eigenlijk niet meer staat dan dat er gelobbyd gaat worden, is natuurlijk nauwelijks serieus te nemen. Het is een document van de elite, die ook haar eigen vocabulaire heeft ontwikkeld - beleidsfiches, enveloppen, houtskoolschetsen –om het maar zo abstract mogelijk te maken. Wij zouden maar eens kunnen ontdekken dat het nergens over gaat.

In alle wijsheid stemde een meerderheid van Provinciale Staten, iets minder dan een jaar geleden, tegen onze motie om op alle terreinen te komen met SMART-geformuleerde doelstellingen. Dat was niet zo nodig, volgens het college en ook niet volgens Provinciale Staten, althans niet in meerderheid, want die SMART-geformuleerde zouden wel komen bij de startnotities. Wij wachten nog steeds op de visie op de jeugdzorg en de Europastrategie komt niet veel verder dan lobbyen. Waarop kunnen wij dit college afrekenen?

Laten wij er eens een niet SMART-geformuleerde doelstelling uithalen. De gedeputeerde meent dan wel dat ik niet kan lezen, maar ik ga toch citeren: "Vooral op het gebied van grote wegenprojecten en regionale afspraken gebeuren er dingen in de provincie, waarmee wij ons op de kaart kunnen zetten". Er gebeuren dingen in de provincie, waarmee wij ons op de kaart kunnen zetten? Nu, soms zou je willen dat je niet kon lezen.

De gedeputeerde spreekt ook met grote regelmaat over Europees geld. Europees geld bestaat echter niet zolang je verreweg de grootste nettobetaler

bent aan de EU. Belastinggeld, Nederlands belastinggeld dat bijeengebracht wordt door verplegers en agenten, die dag en nacht klaarstaan om onze maatschappij te dienen. En waarvoor? Voor het onzinnige grijs tussen Straatsburg en Brussel. Er worden miljoenen uitgegeven aan subsidies. Ik heb er een aantal bij elkaar geharkt: voor de zichtbaarheid en de herkenbaarheid van hiphop, voor de bevordering van onderlinge contacten van hiphoppers, een half miljoen voor een dansproject in Burkina Faso, een concert van Elton John in Italië, de Zweedse koning Carl-Gustaf krijgt € 1.6 miljoen voor zijn boerderij en, mensen, met je vijftigste kan je als EU-ambtenaar al met pensioen. Daar kunnen zelfs de Grieken nog een puntje aan zuigen.

Ik kan een uur vullen met deze diepgewortelde minachting voor hardwerkend Nederland. Tot overmaat van ramp meende de gedeputeerde in de commissie BEM dan ook nog dat wij meer moesten gaan brengen in plaats van halen. Het moet niet veel gekker worden.

Wij zijn er natuurlijk voor zoveel mogelijk van ons eigen geld terug te halen uit Brussel. Daartoe wil ik een motie indienen. De handtekeningen van alle oppositiepartijen staan eronder.

Motie M6 (PVV, ChristenUnie): SMART-doelstelling Europastrategie

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 maart 201, kennis genomen hebbende van de P4 Europastrategie;

overwegende:

dat in de strategie geen concrete doelstellingen worden geformuleerd met betrekking tot het aantrekken van middelen uit de structuurfondsen;

dragen Gedeputeerde Staten op:

zich maximaal in te spannen om op een zo efficiënt mogelijke wijze te streven naar een zo groot mogelijke opbrengst voor de provincie uit de structuurfondsen, waarbij als uitgangspunt geldt dat procentueel gezien de opbrengst minimaal gelijk dient te zijn aan de opbrengst uit de structuurfondsen in de voorgaande periode.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende onderkend en maakt derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wat zou het eenvoudig zijn als de gedeputeerde kon bellen naar Den Haag, en vele goedkoper ook, om daar zijn projecten gefinancierd te krijgen. Goed, maar dan kom je natuurlijk aan de euro ...

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie. Niet om het een of ander, maar reeds enige tijd is de tijd verstreken.

De VOORZITTER: Dat zie ik, mijnheer Bekkers. Als ik had moeten ingrijpen, dan was het al heel vaak gebeurd.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben aan mijn laatste alinea bezig. Wij willen zoveel mogelijk geld terug uit Brussel. Het zou veel gemakkelijker zijn als dat gewoon geregeld kon worden met de minister van Financiën in Den Haag. Uit de structuurfondsen komen, als je het vergelijkt met onze financiële opgave in Brussel, er natuurlijk kruimels naar ons toe, die wij dan ook nog een keer moeten vergezellen van provinciaal belastinggeld. Dat kost ons een paar miljard, maar dan kunnen we de Europese vlag voor het provinciehuis uithangen. Als ons dan toch iets zou moeten herinneren aan de relatie met Brussel, dan is het misschien een idee om in het nieuwe provinciehuis, in die mooie grote ontvangsthuis, een bodemloze put neer te zetten. Misschien dat dan het besef doordringt dat wij van de moloch in Brussel af moeten.

Mevrouw BOELHOUWER (GL): Mijnheer de Voorzitter! Hoe verleidelijk en actueel ook, ik wil niet het hele Europese dossier hier opentrekken. De voorliggende Randstad Strategie Europa (RSE) en de Utrecht Strategie Europa (USE) zijn voor GroenLinks een prima vertrekpunt. Zowel in de werkgroep Europa als in de bespreking in de commissie heb ik aangegeven dat het wat de fractie van GroenLinks betreft wel wat concreter mag. Wij zijn echter niet van 'the art of smart'. De doelstellingen zijn wat ons betreft stabiel, ze geven de

ambitie aan, ze gelden voor een langere termijn, ze blijven overeind, ondanks voortdurende veranderingen in de samenleving, en bieden ruimte om flexibel te zijn in hoe je het doel gaat bereiken. Wij zien het dus ook meer als een stip op de horizon, die verleidt tot optimale inzet en gepassioneerd werken. SMART – nogmaals, het betekent: Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistische en Tijdgeboden - is wat ons betreft meer iets voor specificaties. Daar gaat het niet om in deze strategie. Inhoudelijk kon de fractie van GroenLinks zich vinden in de algemene prioriteiten van de Randstadstrategie en in het bijzonder in die van de provincie:

- Utrecht als Europees knooppunt van kennis en innovatie.
- Utrecht als Europese regio met stedelijke opgaven en een vitaal platteland.
- Utrecht als Culturele Hoofdstad 2018.

De beoogde resultaten zijn daarbij wat ons betreft helder genoeg weergegeven.

Voor GroenLinks is duurzame ontwikkeling belangrijk. Dat wil zeggen: met oog voor de langere termijn en in het belang van komende generaties. De heer De Kruijf zei het al: die ontwikkeling wordt enorm beïnvloed door onder andere de Europastrategie. Denk bijvoorbeeld aan het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, de Kaderrichtlijn Water en de Richtlijn Luchtkwaliteit. Wij vinden het dan ook uitermate verstandig om deze strategie qua uitvoering te koppelen aan de strategie Utrecht 2040, zoals ook is besproken en voorgesteld in de werkgroep Europa. Mijn vraag aan Gedeputeerde Staten is hoe dat verder vorm krijgt. Verder is een doorvertaling naar de vakcommissies cruciaal, zodat tijdig de noodzakelijke bespreking op de inhoud kan plaatsvinden en daarmee dus ook de beïnvloeding. Dan komen wij meer in de buurt van wat wij werkelijk willen, integraal beleid in woord en daad.

Het idee is dat Provinciale Staten inhoudelijke informatie krijgen. Is dat dan nu geregeld, gedeputeerde, zodat wij invloed hebben om de doelen te bereiken en geld uit Brussel te halen voor die doelen en om kennis en ervaring te delen met vergelijkbare regio's?

Tot slot. De invloed van de werkgroep Europa Utrecht, ook in P4-verband, is misschien nog wat beperkt, maar ik zie dat als een resultaat van

een groeiproses. De fractie van GroenLinks vindt desondanks dat wij voldoende geïnformeerd en geconsulteerd zijn, al kunnen wij daar als Staten zeker in de toekomst nog meer gebruik van maken.

De heer LUTFULA (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb waardering voor iedereen die meegewerkt heeft aan het opstellen van dit document. De visie van Gedeputeerde Staten wat Europa betreft wordt duidelijk gemaakt. Het is duidelijk dat GS voor meer lobby, lobby, lobby kiezen in de Europese strategie. Meer lobbyen, nog meer, om zich zichtbaar te maken binnen Europa dat uit 27 regio's bestaat.

Het voorstel spreekt over de analyse van beleidsstrategieën voor de komende vier jaar, maar ik zie in dit document niets over de risicoanalyse aan de huidige economische en financiële problemen waarover wij dagelijks horen. Ik vraag mij af of het college in de analyse van de huidige situatie ook de financiële en economische feiten heeft meegenomen, die wij elke dag meemaken. Ik zie het niet terug in de gekozen strategie. De feiten worden niet gezien. Wij missen de financiële en economische analyse hierin. Dan zal het zeker niet verbazen dat de SP met een andere bril naar dit document kijkt, want wij hebben een andere visie dan Gedeputeerde Staten als het over Europa gaat.

Nederland draagt miljarden af aan de EU. Een deel van dit geld wordt apart gezet voor de Europese structuurfondsen en het regionale beleid van Europa. De overheid, gemeenten en provincies lobbyen om een deel van dit geld als subsidie te krijgen. Dus eerst naar de bron toe en dan proberen om het weer terug te krijgen. Dat is echt geld rondpompen. Als dit niet gebeurt en dat dit geld direct naar het Provinciefonds en de gemeenten komt, dan kunnen wij het hele lobbystuk schrappen. Ons standpunt is dat als iedereen voor zichzelf gaat lobbyen en daarin extra geld in stopt. Het macro-effect is dat deze kosten de beschikbare EU-subsidie ontstijgen. Het is zeer onverstandig dat de provincie op dit moment kiest voor meer lobbyen, naast wat er allemaal al bestaat. De Randstadprovincies werken al langer samen bij de subsidies voor het Europese fonds voor regionale ontwikkelingen. Nederland is voor dat fonds opgedeeld in vier gebieden. De samenwerking is dus

niets nieuws, maar voorkomen moet worden dat er, als de fondsen steeds kleiner worden, er steeds meer geld in de uitvoering gaat zitten. Echter, samenwerking moet erop gericht zijn om samen op te trekken en daarmee de kosten voor de lobby te beperken en om te voorkomen dat de overheden elkaar beconcurreren om hetzelfde geld. Nu gebeurt dat dubbelop. Provincies, de gemeenten en de G4-steden hebben hun eigen lobbyisten in Brussel.

Zolang het rondpompen van het geld niet bij EU-subsidies bestaat, verzetten wij ons er niet tegen dat gemeenten en provincies er gebruik van maken. Wel willen wij het principiële punt maken met het feit dat de provincie vaak bezig is met witwassen van de lokale projecten als Europese projecten, vooral doordat door de bezuinigingen de gemeenten en provincies meer subsidies bij de EU zoeken om hun tekort te compenseren.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Het valt mij ten eerste op dat de heer Bekkers nu niet oplet. (Hilariteit.) Ten tweede zou ik de heer Lutfula willen vragen of het hem bekend is dat de SP in het college zit van Zuid-Holland en daarmee mede-opsteller is van dit stuk en daarvoor mede-verantwoordelijk is. De heer Lutfula kan er nu wel op afgeven, maar de handtekening van de SP-gedeputeerde staat eronder.

De heer LUTFULA (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dat zou kunnen, met de kennis van nu en de informatie die wij hebben, kunnen wij alleen maar over dit stuk, waarover wij de beschikking hebben, beslissen. Ik kan nu niet voor de gedeputeerde van Zuid-Holland een beslissing nemen. Wij kunnen beter een kleine groep ambtenaren hebben die opkomt voor de belangen van alle gemeenten en provincies dan dat er allerlei clubjes zijn die langs elkaar heen werken en elkaar beconcurreren.

Ik wil tot slot een opmerking maken over leefomgeving in de Randstadprovincies. De provincie Utrecht zit in de lobbygroep om de milieuwetgeving te versoepelen of, zoals het ook wordt genoemd, uitvoerbaar te maken. Vandaag staat er een artikel in de Nieuwe Utrechter: De titel van het artikel is: "Utrecht, de smerigste plek van Nederland". Als wij het toelaten, het versoepelen van de milieuwet, dan wordt Utrecht nog smeriger.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Louise Fresco, columnist in de NRC, signaleerde in een van haar columns dat ons leven aan elkaar hangt van samenwerken. De burens hebben de sleutel en die letten tijdens de vakantie een beetje op onze woning en zorgen voor de kat. Wij hebben met elkaar spelregels bedacht in het verkeer om te voorkomen dat wij tegen elkaar aan botsen.

Landen beslissen samen over van alles: van de maximale hoeveelheid bestrijdingsmiddelen in de appelmoes tot het afschaffen van nucleaire wapens. In een tijd, waarin deze wereld de hele planeet omvat, is samenwerking de kern van internationale betrekkingen. Die notie van de noodzaak tot samenwerking zien wij ook terug in de Randstad Strategie voor Europa, die de toepasselijke naam draagt: "De krachten gebundeld". Het gaat hier primair om de samenwerking tussen de vier Randstadprovincies richting Brussel. Een samenwerking die wat ons betreft versterkt kan worden door ook, waar mogelijk en wenselijk, de vier grote steden, het bedrijfsleven en kennisinstellingen hierbij te betrekken. Het Climate Kic (Knowledge and Innovation Community) is daarvan een mooi voorbeeld.

Uit de inhoud van de strategie blijkt dat ook de samenwerking tussen de Europese regio's een doelstelling is. De ChristenUnie ondersteunt de deelname aan Europese netwerken van harte. Niet alleen draagt dit bij aan het realiseren van onze eigen doelstellingen in Utrecht en de Randstad, maar door het delen van kennis en kunde wordt ook Europa als totaal sterker.

Net als de andere fracties hebben wij opgemerkt, dat de strategie onvoldoende concreet is en dat daarbij veel afhangt van de jaarlijkse werkplannen. Ook zien wij uit naar de koppeling van de Europa Strategie met de Strategie Utrecht 2040, waarvan nu ambtelijk wordt gewerkt. De fractie van de ChristenUnie vraagt het college met de werkgroep Europa na te gaan op welke momenten Provinciale Staten aangehaakt moeten worden. Het is belangrijk dat Provinciale Staten in een vroeg stadium geïnformeerd worden over Europese besluitvorming en die waar mogelijk te beïnvloeden in Randstad- en IPO-verband. De herziening van het gemeenschappelijk landbouwbeleid is daarvan een voorbeeld. De fractie van de ChristenUnie wil dit

onderwerp graag op korte termijn agenderen. In het Europa van de regio's is Utrecht een stipje op de kaart en het is goed samenwerking te zoeken binnen de Randstad, binnen het IPO en met andere Europese regio's en de krachten te bundelen om er samen sterker uit te komen. Dat zien wij terug in deze strategie. De fractie van de ChristenUnie kan daarmee van harte instemmen.

Zojuist heb ik in het debat een aantal keren een opmerking gehoord over het rondpompen van geld. De ChristenUnie is daarvan absoluut geen voorstander. Ik vrees dat wij dat hier in Utrechts verband met elkaar niet kunnen oplossen. Ik denk dat zolang die Europese structuurfondsen bestaan, het heel legitiem is daarvan maximaal gebruik te maken. De fractie van de PVV heeft daarvoor een motie opgesteld. Ook onze handtekening staat daaronder. Ik denk dat Utrecht met die Europese structuurfondsen haar voordeel kan doen, daarmee kunnen wij versterken waar Utrecht goed in is, wij brengen onze doelstellingen dichterbij en die kennis kunnen wij vervolgens weer delen in Europa.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Europa bestaat. Dat is een feit. De Europese Unie bestaat ook. Kunnen wij als provincie Utrecht daar iets aan doen op dit moment? Nee. Dus welke keuzes hebben wij? Het voorstel dat er op dit moment ligt zo goed mogelijk in te passen. Dat is de lijn die de fractie van de SGP verder wil volgen. Als wij dan praten over het goed inpassen, dan betekent het dat je kijkt naar de doelstellingen en wat je ermee bereikt. Als je kijkt naar de doelstellingen, beïnvloeding, benutting, kennisdeling, profilering, zijn dat op zich allemaal items waar je niet tegen kunt zijn. Als je dan even verder bladerd en je ziet de doelstellingen die er verder nog staan, dan zijn dat allemaal algemene doelstellingen. En, zoals wij in de commissie al verwoord hebben: daar kunnen wij zo weinig mee. Wij pompen er geld in en wij willen weten wat wij ervoor terug krijgen. Om een heel concreet voorbeeld te geven. Om de reikwijdte van wat je opschrijft proberen in beeld te krijgen, als het gaat om milieudoelstellingen, dan staat er één in, onder de titel Duurzame leefomgeving: "Het zorgdragen voor behoud en biodiversiteit in het agrarische gebied en Natura-2000 gebieden". Als je dat even op je

laat inwerken, dan zeg je: ja. Dan komt de grote vraag: tegen welke prijs, wat lever je daarvoor in? Daar lezen wij in het hele stuk niets van. Nu, dat is wat ons betreft onbestaanbaar. Er moeten doelstellingen geconcretiseerd worden. Dan zeg je: op welk moment ga je dat doen? De argumentatie van de gedeputeerde in de commissie was: dat moeten wij in de uitwerkingsplannen 2012, 2013 en 2014 concreet gaan doen.

Ik kan nu niet op alles ingaan. Er zit natuurlijk ook een aantal inhoudelijke punten in de uitwerkingsprogramma's, die ook weer in de Randstadoelstellingen staan. Men weet inmiddels goed dat de SGP daarvan geen voorstander is. In grote lijnen ziet de SGP echter ook wel dat er hier en daar een belang is. Wij zouden met elkaar kunnen afspreken dat er van elk werkplan straks, voor zover als mogelijk is, concrete doelstellingen geformuleerd worden. Je zegt dan: dit is mijn investering, al is dat natuurlijk wel een brede investering, maar is het niet alleen zo dat wij er geld in stoppen. Nee, ook ambtelijke capaciteit; alles wordt daarin meegerekend. En je zegt dan: en dit is wat wij ervoor terugkrijgen. Ik realiseer mij daarbij dat er elementen zullen zijn, waar hopelijk een plusje op zit en dat er elementen bij zullen zijn waarvan je zegt dat die niet helemaal te kwantificeren zijn, maar in grote lijnen wel. Als wij die toezegging van de gedeputeerde kunnen krijgen, dan zijn wij een stap verder.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dank aan de Staten voor hun bijdragen aan dit debat in de eerste termijn. Ja, de Europastrategie is een werk van de P4, de provincies in de Randstad, die gezamenlijk opgetrokken zijn om te komen tot een afstemming van hun beleid in de richting van Brussel, in de richting van Europa. Ik denk dat het in dit verband goed is te benadrukken dat het belangrijk is dat wij dit in P4-verband doen. Ik ben toevallig net bij een bijeenkomst geweest van het comité van de regio's, waaraan de provincie Utrecht deelneemt namens het IPO. Dan zie je, als je kijkt naar het Europa van de regio's, dat daar in een breder verband met elkaar wordt gediscussieerd. Dan zie je dat Europa juist heel sterk kijkt naar regio's. Het gaat om het Europa van de regio's, waar met name de Europese Unie zich op dit moment op richt, juist bij die uitwer-

king van de structuurfondsen. Dat betekent dus dat wij ons als regio in Brussel moeten presenteren. Dat kun je eigenlijk alleen maar doen als je samenwerkt en laat zien dat je een gedeeld belang hebt en dat je gedeelde doelstellingen hebt met elkaar. Ervoor zorgen dat je ook de doelstellingen die de Europese Unie bijvoorbeeld heeft op het gebied van innovatie, kennisoverdracht, het sterker maken van de Europese economie ten opzichte van de opkomende economieën, kun je alleen maar doen in gezamenlijkheid. Vandaar dat ik heel blij ben dat wij dit in P4-verband doen. Dat laat overigens onverlet dat ook zeker de aansluiting wordt gezocht met de vier grote steden en met andere provincies binnen het IPO. Het is niet zo dat wij als een soort eiland functioneren. Alleen, kijkend naar de opgave die wij hier met name in onze omgeving zien, ligt de samenwerking met Noord-Holland, Zuid-Holland en Flevoland het meest voor de hand.

Kijkend naar de verdere uitwerking, dan hebben de Staten kunnen zien dat wij een jaarplan hebben gemaakt voor het verhaal van de P4. Daarin hebben wij een wat concretere slag willen maken ten aanzien van de doelstellingen in de strategie. Aansluitend daarop hebben wij eigenlijk een vertaalslag gemaakt: wat hebben wij in ons eigen coalitieakkoord opgenomen ten aanzien van de doelstellingen die wij als college willen maken en hoe kun je dat doorvertalen naar een Europese strategie? Dat is dus het Utrechtse gedeelte, dat als tweede deel bij dit verhaal staat.

Waar ik blij mee ben, is het feit dat wij met name heel goed hebben gekeken naar wat wij als college als doelstellingen hebben opgenomen en hoe wij die vertaalslag kunnen maken om het meer integraal in te bedden in ons totale beleid, waarin Europa een rol kan spelen.

Vanaf het eerste moment dat Europa een grotere rol is gaan spelen binnen dit provinciehuis – ik heb dat zelf mogen meemaken vanaf 2003, toen wij zijn gaan nadenken over de vraag hoe wij het beter kunnen verankeren – is er gezocht naar een integrale benadering, waarbij het Europaproof-zijn van de organisatie heel belangrijk was. Dat houdt in dat binnen de organisatie vooral bekeken wordt hoe wij ervoor kunnen zorgen, als wij bezig zijn met ontwikkelingen, die bijvoorbeeld versterking

van het economische beleid inhouden – collega Van Lunteren heeft een paar maanden geleden de economische visie daarop gestoeld – om binnen netwerken in samenwerking met de Europese Unie wat betreft structuurfondsen ons voordeel daarmee kunnen doen. Dat vindt men terug in dat Utrechtse deel. In een handreiking richting de Staten heb ik met de voorzitter van de werkgroep afgesproken dat het werkplan, zoals dat voor de Utrechtse strategie is opgesteld, binnenkort naar de werkgroep toegaat en daarna naar de commissie BEM, zodat de Staten er kennis van kunnen nemen hoe wij die concretere slag willen maken voor wat betreft het Utrechtse gedeelte in deze strategie.

Er is een aantal opmerkingen gemaakt over de vraag: is het concreet genoeg, is het voldoende uitgewerkt? Verschillende fracties hebben daaraan gerefereerd. Ik denk dat een strategie met name bedoeld is om de hoofdlijnen aan te geven voor de komende vier jaar. Wij hebben heel duidelijk gekozen dat te doen in P4-verband. Dat betekent dat je niet altijd tot in detail de zaken kunt uitwerken, want het gaat om een compromis: je zoekt naar een gezamenlijkheid, waarin je dat wilt vormgeven.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde zegt dat er een werkplan komt om het in de toekomst allemaal wat concreter te maken. Wij hebben echter toch gewoon een werkplan 2012? Waarom heeft de gedeputeerde dat niet concreet gemaakt?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het werkplan dat de Staten nu hebben, is het werkplan van de P4. De Staten krijgen nog een werkplan, dat speciaal is toegespitst op de Utrechtse situatie. Dat is een precisering van onze inzet, die ook is teruggekomen in het tweede deel.

Misschien is het goed dat ik even de woordvoeringen van de verschillende fracties langsloop en antwoord geef op de gestelde vragen. Mevrouw Vlam zei dat het belangrijk is dat het tijdig oppakken, juist van die werkplannen, in samenspraak met de Staten gebeurt. Vanzelfsprekend wil ik toezeggen om zo snel mogelijk met de werkgroep rond de tafel te gaan zitten om te

kijken hoe wij de jaarschijven zo kunnen invullen, dat deze én de doelstellingen verwoorden, zoals wij die nu in de strategie met elkaar bespreken, én dat wij dat terug zien komen in de manier waarop wij dat de komende jaren invulling kunnen geven. Dan is het verzoek om daarmee 'smarter' om te gaan. Ik moet zeggen dat het soms lastig om een lobby heel SMART te formuleren. Een aantal fracties heeft gerefereerd aan het feit dat de strategie te veel een lobbydocument in zich zou herbergen. Ik denk dat dat voor een deel ook waar is: voor een deel wordt er namelijk gezocht naar een lobby, juist om Europese processen te beïnvloeden. Aan de andere kant zie ik ook heel concrete voorstellen staan, juist om de samenwerking te zoeken in netwerken en daarmee ons voordeel te doen, bijvoorbeeld op het gebied van kennis en innovatie. En, natuurlijk, moet er aangehaakt worden bij de bestaande structuurfondsen, die ons kunnen helpen bepaalde projecten van de grond te krijgen en er daarmee op basis van cofinanciering voor te zorgen dat wij ontwikkelingen in gang kunnen zetten in onze provincie.

De heer De Kruijf van de fractie van de PvdA geeft aan dat Europa soms goed is en soms wat minder goed is. Dat herken ik; dat is zo. Als je werkt in een samenwerkingsverband van 27 landen, dan zul je soms moeten inschikken en dan zul je soms je voordeel daarmee doen. Dat laat natuurlijk onverlet dat Europa wat dat betreft natuurlijk wel een realiteit is - de heer Van Wikselaar heeft er ook al aan gerefereerd – waarmee wij dienen om te gaan en waarmee wij ook heel goed om kunnen gaan in het veld, waarin de provincie zich bevindt.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Graag wat helderheid. Hoor ik de gedeputeerde zeggen dat hij niet in staat is de werkplannen zo goed mogelijk SMART te formuleren – daar heb ik om gevraagd -, omdat het voor het grootste deel een lobbymechanisme is?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dan heeft de heer Van Wikselaar mij niet goed verstaan. Het is wel heel goed mogelijk een werkplan te maken, waarin een aantal SMART-doelstellingen wordt opgenomen, maar het feit van de lobby aan sich is vaak heel lastig SMART te formuleren. Je kunt namelijk niet altijd

één op één terugkoppelen wat bijvoorbeeld een bezoek aan Brussel heeft opgeleverd en dat er bijvoorbeeld een regeling of een witboek veranderd wordt. Als wij het bijvoorbeeld hebben over onze inzet in de netwerken, zoals die ook worden genoemd in de strategie, dan kun je wel heel duidelijk aangeven wat wij daarvan verwachten. Climate Kic is al genoemd als voorbeeld, waarin je samenwerkt met andere regio's op het gebied van klimaat en innovatie. Nu, daar kun je het resultaat uit terugzien, zoals onderzoeken die ter sprake komen of onderzoeken die we weer kunnen gebruiken om hier bijvoorbeeld klimaatbestendige maatregelen te kunnen nemen. Dat zijn resultaten, waarvan ik zeg dat je die wél veel gericht kunt formuleren dan sec een lobby richting Brussel. Dat is wat ik bedoel.

Ik heb al iets gezegd over de concrete uitwerking van de werkplannen. Dat sluit precies aan bij wat ik net tegen de heer Van Wikselaar zei.

De heer De Kruijf gaf aan dat het belangrijk is om onze Europese activiteiten te bundelen via dat Randstadverhaal. Nu, dat heb ik ook gezegd. Ook de G4 en ook de universiteiten spelen daarbij absoluut een rol. Het is juist de bundeling die de provincie Utrecht krachtig maakt.

De heer Buiting van de fractie van het CDA zei dat hij het goed vindt dat wij naast de Randstad ook inzetten op die bredere Utrechtse agenda. Nu, ik heb gezegd dat onze horizon niet beperkt blijft tot de Randstad, maar dat wij ook samenwerking zoeken met andere provincies. Een voorbeeld: de Kaderrichtlijn Water is natuurlijk niet iets wat stopt bij de Lek richting Arnhem. Dat zullen wij ook met Gelderland moeten opnemen. Wij werken juist samen in die stroomgebieden, waarin wij met verschillende provincies kijken hoe wij in die opgave van de Kaderrichtlijn Water ons aandeel kunnen hebben.

Datzelfde geldt natuurlijk voor de discussie over het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, dat zojuist ook is genoemd. Dat zal moeten betekenen dat wij met de noordelijke provincies en de wat meer landelijk gesitueerde provincies een discussie zullen moeten aangaan over de vraag hoe die verdeling er uiteindelijk gaat uitzien en wat dat concreet betekent voor de diverse provincies. Ik wil mevrouw Dik dan ook toezeggen dat wij dat soort onderwerpen in de commissies terug wil-

len laten komen, omdat ik zelf het gevoel heb dat dat helpt om meer een beeld te krijgen van welke overwegingen daarbij gemaakt worden in Brussel en welke impact zulk soort afwegingen hebben, bijvoorbeeld voor onze eigen provincie als het gaat over middelen die hier naartoe komen.

De heer Buiting had het over halen en brengen. Die discussie is ook in de commissie al aan bod gekomen. Ik kan zijn redenering wat dat betreft heel goed volgen. Het is voor mij ook echt een verhaal van niet alleen maar halen, omdat wij structuurgeld willen binnenhalen om daarmee ons voordeel te kunnen doen. Nee, wij willen juist ook participeren in die netwerken, omdat wij daarin al onze kennis en kunde die wij hier hebben met alle instituten die hier gesitueerd zijn, bijvoorbeeld op het Utrecht Science Park, kunnen inbrengen in die netwerken en daarmee ons voordeel kunnen doen en de Utrechtse economie kunnen versterken. Dat is wat ik bedoel met het brengen: je bijdrage leveren aan het Europese project door ook je eigen kennis en kunde daarbij aan de orde te stellen.

De heer Peters gaf aan dat Europa niet, zoals ik het vertaal, een soort baten- en lastenrekening moet zijn met wat minnetjes en plusjes. Nee, Europa is een breder verhaal, dat zich niet beperkt tot een optelsom.

De heer Peters zei voorts dat het belangrijk is dat wij hier intern in dit huis niet alleen maar tijd en geld inzetten, maar dat wij juist naar buiten moeten gaan. Nu, dat doen wij graag, ook via het Huis van de Nederlandse Provincies. Dat haakt aan bij een opmerking van de heer Lutfula, die daarover sprak en vroeg in hoeverre wij onze eigen lobbyisten alleen voor onszelf inzetten. Nu, dat is absoluut niet het geval. Het is juist zo dat in het Huis van de Nederlandse Provincies samengewerkt wordt. Juist de verschillende dossiers worden door de verschillende lobbyisten gehanteerd. Het is dus zo dat onze man in Brussel – als ik het zo mag noemen – zich bijvoorbeeld inzet voor de toekomst van de cohesiefondsen en dat een ander, bijvoorbeeld van de provincie Zuid-Holland, zich bemoeit met de Smart Specialisations Strategy. Dus, er wordt verdeeld, maar wij maken allemaal gebruik van de informatie en de inzet van deze mensen in het Huis van de Nederlandse Provincies. Dat wordt met elkaar afgestemd.

De heer Dercksen zei, en daar ben ik heel blij mee, dat hij niet tegen samenwerking in de EU is en zeker niet tegen de interne markt. Nu, dat ben ik ook absoluut niet. Het enige waarover wij dan wel verschillen, is dat dat volledig op basis van volledige autonomie moet plaatsvinden. Dat betekent feitelijk, dat de natie, de staat, zoals wij die nu kennen – Nederland moet over alle dingen zelf kunnen beslissen – nog steeds voor een belangrijk deel aan de orde is. Het is alleen wel zo dat het integratieproces van Europa nu eenmaal vergt dat sommige beslissingen eerder op een Europees niveau plaatsvinden dan dat wij dat op een nationaal niveau nog kunnen doen.

De heer Dercksen zei dat hij de Europastrategie veel te abstract vond. Ik heb al uitgelegd dat dat voor een deel de bedoeling is, want het is tenslotte een verhaal voor vier jaar. De verdere concretisering willen wij laten terugkomen in de verschillende werkplannen. De heer Dercksen zei dat hij daarin meer die SMART-geformuleerde doelstellingen terug wil zien. Daarover heb ik al het een en ander gezegd.

Verder heeft de heer Dercksen een motie ingediend, waarop ik alvast wil reageren. De oproep in de motie is zo, sec lezend, dat dat geen centje oplevert. Aan de andere kant is het zo dat hij ernstig vooruitloopt op iets wat ik nog niet weet. Ik weet nog niet hoeveel geld wij straks uit Europa kunnen verwachten. Dat is pas in maart 2013 bekend: dan pas wordt de verdeling van de structuurfondsen bekend. Op voorhand is er geen gelabeld geld beschikbaar voor Europa binnen de provincie. Wij zullen dus per project, per mogelijkheid, moeten kijken waar wij kunnen aanhaken en waar wij cofinanciering kunnen inzetten om onze doelstellingen te halen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik de gedeputeerde vragen iets meer sec te lezen? Daarom staan in de motie geen absolute getallen. Er staat een percentage in om van dit abstracte verhaal meer ambitie te doen uitgaan.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Waar ik nogal over val, is dat er staat dat de opbrengst minimaal gelijk dient te zijn aan de opbrengst uit de structuurfondsen in de voorgaande periode. Dat kan ik niet toezeggen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! In de motie staat "procentueel".

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dan nog kan ik mij daaraan niet verbinden, omdat dat iets van mij vergt waarover ik nu nog geen zekerheid heb.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wat het van de gedeputeerde vergt, is dat hij zijn uiterste best doet om minimaal hetzelfde resultaat te halen als in de vorige periode. Ik denk dat ik daarmee niet te veel vraag. Ik verwijs er maar naar dat alle oppositiepartijen – toch niet mijn grootste vrienden – deze motie ... Nee, men hoeft geen medelijden met mij te hebben. Wij vragen echter om ambitie. Dan wordt er gezegd: ja, dit of dat staat er sec, ik kan het niet, ik weet het niet. Wij willen echter ambitie. Gedeputeerde, ga uw best doen om het procentueel nog beter te doen – laat ik positief blijven – dan het vorige college.

De VOORZITTER: Mijnheer De Kruijf, u wilt ingaan op dit punt?

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ja, want door de opmerking van 'diegene die niet mijn beste vriend is', begrijp ik, en door de context waarin hij deze motie zet, werd ik zelf een beetje aan het twijfelen gezet. Als je echter goed naar de motie kijkt, dan staat er "maximaal in te spannen" en "zo groot mogelijke opbrengst" en een bepaalde opbrengst "als uitgangspunt". Dat geeft alle ruimte voor een redelijke afweging. Dat is voor ons de reden geweest om te zeggen: dat kunnen wij uiteraard steunen.

Mevrouw BOELHOUWER (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga hier vooral staan om te kijken of het voor de heer Dercksen leuk is of hoe het voelt om tussen de PvdA en GroenLinks in te staan. Daar ben ik eigenlijk wel benieuwd naar.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik loop zeker niet weg.

Mevrouw BOELHOUWER (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dat is dan alweer mooi meegenomen. Ik zie de motie nu voor het eerst en wat mij op-

valt – dat sluit misschien wel een beetje aan bij de vraag van de heer Dercksen – is dat de motie er vooral op gericht is om zoveel mogelijk uit Brussel te halen. Dat kan op zichzelf geen kwaad, want er gaat ook veel geld naartoe. Ik verbaas mij echter wel een beetje dat de PvdA en de SP, partijen waarvan ik denk dat zij solidariteit een belangrijk begrip vinden, daar vrij gemakkelijk hun handtekening onder zetten. Hoewel, misschien was het juist wel heel moeilijk. Daar ben ik dus benieuwd naar.

Verder wil ik er nog iets anders over zeggen. Ik zie in de strategie een paar keer genoemd staan dat er naar gestreefd wordt om voor het bereiken van de doelen zoveel mogelijk geld uit Europa gehaald wordt. Ik zie eigenlijk de noodzaak van zo'n motie niet.

De heer LUTFULA (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik vraag mij af wat het betekent als wij een motie ondersteunen dat de belastingbetaler een deel van het geld terugkrijgt.

Mevrouw BOELHOUWER (GL): Mijnheer de Voorzitter! Nederland heeft zo'n jaar of tien meer geld ontvangen dan betaald aan Europa. De laatste tien jaar betaalt Nederland daar meer aan dan een aantal andere landen. Ik denk dat wij als Utrecht, een van de rijkste regio's, dat niet zo erg zouden moeten vinden. Althans, als de discussie daar over zou gaan. Daar gaat het niet om, maar ik wil het hier wel inbrengen. Ik dacht: waarom zet de SP zo makkelijk haar handtekening onder de motie?

De heer LUTFULA (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het gaat hier eigenlijk om gelden die naar Brussel gaan en het systeem hoe daar met het geld wordt omgegaan. Het gaat er niet om dat wij als rijkste provincie niet solidair zouden moeten zijn om geld uit te geven waar het nodig is. Wij zijn juist tegen het systeem hoe men in Brussel met het geld omgaat.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoorde het woord "solidariteit" en "solidair". Daar wil ik op in haken. Wij zijn als Nederland inderdaad netto-betaler voor Brussel. Ik denk dat daaruit al een heel stuk solidariteit spreekt. Ik vind het zonde om geld op de plank te laten liggen; als het geld er is, moet je het gebruiken. Ondanks

dat wij de visie op Europa van de PVV geheel niet delen – dat wil ik hier ook gezegd hebben – is het punt in deze motie, om de structuurfondsen maximaal te gebruiken, wel een punt dat wij kunnen delen. Juist omdat er wordt gesproken over een inspanning en niet over verplichting, denk ik dat ook de coalitiepartijen dit makkelijk zouden moeten kunnen ondersteunen.

De VOORZITTER: Ik denk dat het standpunt helder is. Gedeputeerde De Vries, wenst u nog iets toe te voegen aan de beantwoording?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat hier voldoende over is gezegd. Nogmaals, ik heb de motie gezien. In het stuk staat al dat ik mij maximaal inspan. Het gaat altijd over cofinanciering. Ik beschik nu niet over de middelen om een dergelijke toezegging te kunnen doen, dus ik zal de motie ontraden.

Mevrouw Boelhouwer van de fractie van Groen-Links zei dat zij blij was met de duurzaamheidsdoelstellingen die in het expliciet worden genoemd. Zij vroeg met nadruk naar de koppeling met Utrecht 2040. Dat stuk hebben wij toevallig net vanochtend gekregen en besproken. Dat komt binnenkort naar de werkgroep toe. Wij maken daarin inzichtelijk wat de doelen en de opgaven voor Utrecht 2040 zijn in combinatie met het coalitieakkoord. Daarna komt er een overzicht van hoe dat in de EU Strategie zijn plek heeft kunnen krijgen. Ik denk dat het heel inzichtelijk zal zijn voor de commissie om daar straks kennis van te nemen.

Er werd ook gevraagd hoe ik ervoor ga zorgen dat Provinciale Staten meer inhoudelijk betrokken worden bij het Europadossier. Nu, ik heb al aangegeven dat wij daarover in de werkgroep al regelmatig hebben gesproken. Mijn inzet is met name gericht op de majeure dossiers die in Europa spelen, zoals het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, de Kaderrichtlijn Water, de luchtkwaliteit. Het lijkt mij heel geschikt dat terug te laten komen in de vakcommissies om te laten zien wat nu precies de impact van Europa is of wat wij hier in de provincie wel of niet kunnen en hoe wij daarmee op een zo optimale manier omgaan.

De heer Lutfula zei dat hij het allemaal te veel gericht vond op de lobby. Ik heb al geprobeerd dat te weerleggen door te zeggen dat het niet alleen om lobby gaat, maar juist ook om structuurfondsen en om het verhaal van netwerken, waarvoor wij ons willen inzetten.

De heer Lutfula zei ook dat hij het jammer vond dat wij te weinig aandacht hadden voor de economische crisis die op dit moment plaatsvindt en wat er daardoor allemaal aan de hand is. Voor een deel kun je dat natuurlijk hierin verwerken, maar aan de andere kant is dit een strategie voor de komende vier jaar. Ik weet aan het eind van deze periode niet hoe wij er dan voor staan. Ik wil met name het verhaal neerzetten – dat mag ik misschien ook wel zeggen namens de collega's uit de Randstad – van hoe wij denken dat wij op een zo optimaal mogelijke manier Europa met ons beleid kunnen verweven. Natuurlijk, zo'n crisis heeft zijn effect. Ik denk echter niet dat dat dominant moet zijn ten aanzien van hoe je Europa in je beleid wilt verwerken.

De heer LUTFULA (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga ervan uit dat bij de analyse van welke situatie dan ook de gedeputeerde uitgaat van de feiten. Dan heeft hij een idee, vooral als hij een strategie maakt voor de komende vier jaren. Dan gaat hij ook een analyse maken hoe bepaalde problemen zich ontwikkelen voor de komende periode. Hoe kijkt de gedeputeerde daarnaar?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik moet zeggen dat dat misschien een omissie is in het verhaal. Aan de andere kant denk ik dat de strategie er juist op gericht is om niet alleen te kijken naar de situatie zoals die op dit moment is. Dat zou je eigenlijk op een betere manier in die werkplannen per jaar kunnen verwerken. Je kunt dan per jaar kijken wat de ontwikkelingen zijn en wat voor invloed die op ons hebben. Aan de andere kant denk ik dat de economische crisis, zoals die nu woedt, geen heel grote invloed heeft op de manier waarop je je strategie zou willen invullen als provincie. De agenda die wij hebben, en dat komt ook vanuit het coalitieakkoord, is heel duidelijk gericht op innovatie, kenniseconomie en het versterken van de regio binnen Europa. Natuurlijk krijgt dat een terugslag vanwege de economische crisis, maar ik denk dat de strategie

die door collega Van Lunteren wat dat betreft is ingebracht in de Staten, daarbij leiden zou moeten zijn. Ik ben dus bang dat als je dat erin zit en je bent drie jaar verder, de strategie misschien is achterhaald door de feiten die op dat moment aan de orde zijn. Daarom hebben wij daar niet voor gekozen.

De heer LUTFULA (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dan ga ik ervan uit dat de gedeputeerde het risico niet heeft meegenomen. Vooral de huidige situatie en de problemen van nu heeft hij in zijn analyse niet meegenomen. Is dat waar?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het is een constatering.

De heer Lutfula gaf ook aan dat hij het belangrijk vond de leefomgeving terug te zien komen in het verhaal van de Europastrategie. Ik denk dat dat erin zit. Wij gaan binnenkort nog een keer praten over luchtkwaliteit en hoe wij daarmee als provincie omgaan. Ik denk dat dat goed geborgd is. Natuurlijk kunnen wij van mening verschillen over hoe dat ingestoken wordt, maar ik wil de Staten echt meegeven dat de inzet van deze gedeputeerde en van alle gedeputeerden in P4-verband er echt op gericht is om juist verbetering van de luchtkwaliteit tot stand te brengen, bijvoorbeeld binnen zo'n netwerk als AIR (Memorandum of Understanding AIR) en er absoluut niet op gericht is dat te verslechteren. Het gaat om het in gezamenlijkheid oppakken van de problematiek die zich in heel Europa voordoet.

Mevrouw Dik zei dat deelname aan de netwerken belangrijk is. Dat deel ik.

Over het aanhaken van Provinciale Staten bij de Europese besluitvorming heb ik al het een en ander gezegd en hoe ik dat zou willen vormgeven. De heer Van Wikselaar van de fractie van de SGP zei terecht dat Europa een feit is. Hij sprak ook over Natura-2000. Natura-2000 is een internationale Europese verplichting die wij met elkaar zijn aangegaan. Voor een deel is dat natuurlijk teruggekomen in het Natuurakkoord. De nationale overheid blijft eindverantwoordelijk, maar wij staan aan de lat voor de uitvoering daarvan. Dat is iets wat je ook terug ziet komen in zo'n Europastrategie, aangezien het een Europese verplichting is. Dat kun je laten terugkomen in je werkplan: ga je

al die doelen ook echt halen? Het zal uiteindelijk echter moeten terugkomen in de commissie RGW als wij spreken over het Natuurakkoord en de verdere uitwerking daarvan.

De heer LUTFULA (SP): Mijnheer de Voorzitter! Heeft de gedeputeerde tijdens het opstellen van dit document of van zijn analyse voor de komende vier jaar, de gemeenten benaderd en gevraagd hoe samengewerkt kan worden met de gemeenten om zo min mogelijk geld uit te geven aan de lobby?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wij overleggen sowieso met gemeenten om hen te ondersteunen, bijvoorbeeld als zij projecten willen doen met Europees geld. Daarvoor hebben het Europa Team, dat de kennis en de expertise heeft en dat wij aan de gemeenten aanbieden. Die contacten zijn er zeker. Wij willen de gemeenten graag blijven ondersteunen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik tel mijn zegeningen. Wij krijgen een compleet provinciaal werkplan. Wij zullen dat te zijner tijd langs de PVV-meetlat leggen. Eigenlijk zegt de gedeputeerde dat wij nu een Europastrategie hebben bepaald, die zo vaag is dat de Staten die niet kunnen controleren. Dat is echter onze taak. Wij worden dus voorlopig met een kluitje in het riet gestuurd voor wat betreft onze controlerende taak. Is het dan niet een SMART-doelstelling? Ik ben dan benieuwd wat het betekent dat er dingen op een kaart kunnen komen. Mijn vraag is waarom de gedeputeerde opschrijft dat er op het gebied van grote-wegenprojecten dingen gebeuren in de provincie die op een kaart kunnen. Ik begrijp werkelijk niet waarom iemand dat opschrijft.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat heeft onder andere te maken met Trans-European Networks, waarvan Nederland een heel belangrijk onderdeel is. Dat gaat bijvoorbeeld over het verbinden van de verschillende spoorverbindingen, maar ook over grote-wegenverbindingen. Toevalligerwijs hebben wij daarover recent een presentatie gehad bij het Comité van de Regio's, waarin duidelijk werd gemaakt dat Europa bij investeringen en het verbinden van de regels een goede motor bij zou kunnen zijn om ervoor te zorgen, dat als wij nadenken over bijvoorbeeld

transport in Europa, wij met elkaar afstemmen waar wij dat precies doen en waar de belangrijkste transportroutes komen te lopen. Een voorbeeld is natuurlijk de IJzeren Rijn, die niet van de grond komt, omdat wij die niet zien zitten en wij intussen de Betuwelijn hebben. De Betuwelijn ziet Duitsland niet zitten en de aansluiting in Duitsland is niet voldoende.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Is het misschien een idee om dat in het vervolg zo op te schrijven?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat zou een plek kunnen krijgen in een van de werkplannen.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn?

De heer PETERS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij willen graag een korte schorsing voordat wij aan de tweede termijn beginnen.

De VOORZITTER: Wij hebben afgesproken dat wij om zes uur aan tafel zouden gaan. Wij hebben straks ook nog even een schorsing nodig voor de stemmingen. Wij kunnen dus nu schorsen en aan tafel gaan en straks verder gaan met de vergadering. Ik zie veel ja en ik zie veel nee.

Ik constateer dat u de vergadering voor het diner wenst af te ronden.

Ik schors de vergadering.

Schorsing van 18.13 uur tot 18.20 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en vraag opnieuw wie er behoefte heeft aan een tweede termijn.

Mevrouw VLAM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de VVD dankt de gedeputeerde voor de beantwoording van de vragen in de eerste termijn en ook voor zijn toezegging dat wij als Provinciale Staten verder betrokken worden bij de uitwerking van het werkplan.

Ik had nog een vraag gesteld over de visie op de strategie, zoals die voor de volgende periode vastgesteld moet gaan worden, namelijk vanaf 2016, en of het dan ook mogelijk is daarop als Provinci-

ale Staten meer invloed te hebben. Dit is nu namelijk iets wat als 'twee voor twaalf' bij de Staten binnenkwam en inbreng niet meer mogelijk c.q. gewenst was. Om dat de volgende keer te voorkomen, denk ik dat het handiger is om het tijdig te agenderen. Die vraag staat nog open en ik hoop dat de gedeputeerde daarop antwoord kan geven.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Na de discussie over de motie heb ik de behoefte om iets óver die motie te zeggen. Het zal volstrekt helder zijn dat de PVV heel anders in Europa staat dan de PvdA. De heer Dercksen heeft gelijk: wat dat betreft zullen wij nooit vrienden worden. Het zij zo. Als je dan beseft dat dat de context is waarin die motie is gepresenteerd, dan merken ook wij dat wij enige schroom voelen om toch onze steun aan de motie te blijven geven. Tegelijkertijd, als je sec naar de tekst van de motie kijkt, dan gaat het om het bereiken van provinciale doelen, het zoeken van maximale steun daarbij en een zo groot mogelijke inspanning, met als uitgangspunt een opbrengst die gelijk is aan vorige jaren. Daar is naar onze opvatting helemaal niets mis mee. Vandaar ook dat wij de motie blijven steunen.

De heer BUITING (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dank voor de beantwoording van de vragen. Ik wil ook nog even ingaan op de motie. Onze fractie worstelt nog een beetje met de tekst van de motie en de beantwoording van de gedeputeerde. Ik ken de gedeputeerde. Afgelopen jaren was hij een heel warm voorvechter voor Europa, die zich maximaal inspant om dit soort zaken op te pakken en de structuurfondsen daarin zo te benaderen dat het de provincie zoveel mogelijk ten goede komt. Dat staat even los van al het andere beleid dat in de strategienota wordt besproken. Ik hoor aan de ene kant de gedeputeerde zeggen: wij gaan ons maximaal inspannen. Dat is ook wat de motie vraagt. Ik zie even niet waar het licht zit. Dus misschien kan er een overbrugging komen, zodat wij op een bepaald punt kunnen zeggen: hier staan wij allemaal achter.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal eerst de vraag van mevrouw Vlam, of wij in 2016 Provinciale Staten eerder kunnen betrekken bij een nieuwe strategie die er dan

aankomt, beantwoorden. Dat lijkt mij vanzelfsprekend. Ik denk dat het verstandig is dat wij halverwege 2015 daarmee een start gaan maken. Het is wel zo dat je in een overlapsituatie met de nieuwe Staten. En u weet, wij mogen nooit over ons graf heen regeren. Wij moeten dus even goed bekijken hoe wij dat precies kunnen inpassen. Ik denk dat het absoluut geen probleem is daarmee tijdig met de werkgroep aan de slag te gaan.

Dan de motie, zoals die nu geformuleerd is. Ik heb aangegeven dat ik mij natuurlijk maximaal inspan om goed bezig te zijn voor Europa en voor de provincie Utrecht. Dat is niet het probleem, zeg ik tegen de heer Dercksen. Het probleem zit 'em erin dat ik op dit moment niet weet over hoeveel beschikbare provinciale middelen ik beschik. Ik zou de indieners van de motie willen voorstellen om tot een vergelijk te komen. Dat is altijd heel prettig in de politiek. Ik stel voor te motie als volgt aan te passen. Dan heb ik er verder geen bezwaar tegen; ik zou de motie zelfs kunnen aanraden. Het gaat om het volgende. Ik zou willen toevoegen, dat het gaat om de opbrengst van het totaal dat minimaal gelijk dient te zijn aan de opbrengst uit de structuurfondsen en er als laatste aan toe te voegen: "en gebaseerd op de beschikbare provinciale middelen voor cofinanciering". Daarmee haal ik de angel er uit voor mij, omdat ik dat zicht nu nog niet heb. Als de heer Dercksen daarmee zou kunnen instemmen, dan staat niets meer in de weg de motie op deze manier in stemming te brengen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat tweede wat de gedeputeerde zegt, is gebakken in het woord "procentueel". Dat is dus geen toevoeging waar wij wat aan hebben. Dat is namelijk precies hetzelfde. Ik zou de gedeputeerde willen vragen zijn eerste opmerking nog een keer te herhalen.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat gaat over de zin: "waarbij als uitgangspunt geldt dat procentueel gezien de opbrengst van het totaal minimaal gelijk dient te zijn aan de opbrengst uit de structuurfondsen in de voorgaande periode". "Van het totaal" is hier de toevoeging.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij wordt de motie hiervan alleen maar onduidelijker. Het is namelijk de opbrengst van de provincie. Misschien is het goed daarvan te maken: "provincie Utrecht". Ik had het daarover net even met de heer Peters. Volgens mij is dat de intentie van de medeondertekenaars. Wij hebben het hier over de provincie Utrecht; die belangen willen wij met deze motie dienen. Die toevoeging kan er dus wel bij. Ik heb nog steeds niet scherp wat de gedeputeerde met zijn eerste opmerking wil.

De heer PETERS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Misschien mag ik het proberen? Het hangt ook af van de hoeveelheid geld die wij beschikbaar zullen krijgen voor cofinanciering. Dat is een factor die daar overheen moet. Die kennen wij nu nog niet. Dat is wat de gedeputeerde bedoelt. De heer Dercksen geeft het aan met "procentueel". Dat kan ook een percentage van een ander groot geheel zijn. Het gaat specifiek om de beschikbare hoeveelheid geld voor cofinanciering.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het heeft te maken met wat wij als Nederland begin 2013 überhaupt in totaal mogen verwachten aan structuurmiddelen. Dat is nu nog niet inzichtelijk, aangezien de onderhandelingen nog moeten gaan lopen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De heer Peters zegt wat anders. Misschien kan de heer Peters het beter uitleggen, zo is mijn indruk. De heer Peters zegt: de cofinanciering van het binnenland wil hij daarvan afhankelijk maken. Kijk, dat wij de gelden voor de structuurfondsen nog niet kennen, is volgens mij voor iedereen wel helder. Vandaar dat wij het woord "procentueel" hebben opgeschreven. De heer Peters laat het nu ook afhankelijk zijn van de cofinanciering van de provincie Utrecht. Ik stel voor dat de tekst wordt rondgedeeld, anders begrijpt niemand meer waarover het gaat.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat was mijn voorstel. Als de motie op die manier aangepast zou kunnen worden, dan hoeft de motie geen enkel probleem op te leveren. Voor mij zijn die randvoorwaarden – als je die zo mag noemen – essentieel.

De VOORZITTER: Als voorzitter wil ik proberen het te volgen. Wat ik begrijp is dat er een verzoek gedaan wordt met een uitgangspunt – niet een múst – om je maximaal in te spannen om zoveel mogelijk geld uit de structuurfondsen te halen. Op zich is daar niets mis mee, voor zover ik dat als voorzitter mag zeggen. Het college zit er echter mee dat er een voorwaarde aanhangt, namelijk dat je op provinciaal niveau – en niet op landelijk niveau - cofinanciering erbij doet. Als je die cofinanciering niet in je algemene middelen hebt zitten, dan kun je dat geld wel uit Europa willen halen, maar vanwege het ontbreken van de cofinanciering krijg je het niet. Dan komt de gedeputeerde in de problemen, waarop hij afgerekend zou kunnen worden. Dat kan ik heel goed begrijpen. Dus in die zin zeg ik dat de strekking van de motie is om te proberen zoveel mogelijk uit Europa te halen binnen de randvoorwaarden die wij hier gewoon met z'n allen hebben. Dan is er niets aan de hand als je dat afsprekt met elkaar.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil er één opmerking aan toevoegen. Dat is mijn vertaalslag. Op het moment dat wij in beeld hebben dat wij die cofinanciering niet geregeld kunnen krijgen, zullen wij de inspanning om een project binnen te halen, ook naar beneden moeten draaien; die is dan in feite zinloos. Dat zit weer in de lijn met het procentuele. Dan heb je dezelfde inspanningsverplichting weer.

De VOORZITTER: Dat is een betere uitleg. Dank u wel.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag even met mijn fractie overleggen.

De VOORZITTER: Akkoord. Wij zijn aan het einde van de beraadslagingen. Het afleggen van de stemverklaringen en de stemmingen resten ons nog.

De heer Dercksen heeft even beraad nodig. Heeft een uwer beraad nodig, voordat wij over kunnen gaan tot de stemverklaringen en de stemmingen?

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De vraag is of wij nog een alternatieve tekst van de motie aangeleverd krijgen. Wat gebeurt er nu precies?

De VOORZITTER: Dat is in beraad bij de fractie van de PVV.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nee, ik heb het over de coalitie. Komt de coalitie met een aanvullende tekst?

De VOORZITTER: Nu begrijpen wij elkaar niet meer. De indiener van de motie is de heer Dercksen. Hij is de enige die aan de tekst kan sleutelen. Ik schors de vergadering.

Schorsing van 18.31 uur tot 18.37 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Wij gaan even terug naar motie M6. Ik geef daarover het woord aan de heer Dercksen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Een korte mededeling. Wij kunnen leven met de toevoeging die de gedeputeerde heeft gedaan op onze motie. Voor het geval dat niet iedereen die toevoeging gehoord heeft, zal ik de tekst voorlezen: "dragen Gedeputeerde Staten op: zich maximaal in te spannen om op een zo efficiënt mogelijke wijze te streven naar een zo groot mogelijke opbrengst voor de provincie uit de structuurfondsen, waarbij als uitgangspunt geldt dat procentueel gezien de opbrengst van het totaal minimaal gelijk dient te zijn aan de opbrengst uit de structuurfondsen in de voorgaande periode en gebaseerd op de beschikbare provinciale middelen voor cofinanciering".

De VOORZITTER: Dan kunnen wij deze motie zo lezen en hoeven wij die niet opnieuw te kopiëren en rond te delen. Het is ons allemaal duidelijk, na deze intensieve discussie.

Stemverklaringen.

De VOORZITTER: Ik kijk even naar de heer Meijer. Hij zou nog nadenken over motie M2.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil een paar stemverklaringen na elkaar uitbrengen.

Wat betreft motie M2, "Provincie neem OV-aanbesteding over in BRU-gebied!", hebben wij goed geluisterd naar wat de gedeputeerde gezegd heeft. Wat wij heel belangrijk vinden, is dat hij gezegd heeft dat hij vindt de provincie een voor de hand liggend alternatief voor het BRU, waar het gaat om het zijn van OV-autoriteit en hij wil per se niet – dat is voor ons heel belangrijk – de Randstadvariant of de noordvleugelvariant proberen wat betreft het zijn van OV-autoriteit vanwege het gebrek aan democratische legitimatie.

Verder is duidelijk dat de gedeputeerde van de urgentie doordrongen is. Dat was voor ons eigenlijk de aanleiding de motie in te dienen. Dus wij vinden, zoals wij onze eigen motie geïnterpreteerd hebben, dat de gedeputeerde eigenlijk meer dan voldoende tegemoet gekomen is aan datgene wat wij wilden. Wij gaan de motie intrekken.

De VOORZITTER: Daarmee is motie M2 van tafel. Ik kijk even of er moties zijn die naar aanleiding van de beraadslagingen gewijzigd worden. Zijn er nog anderen die iets over hun motie willen zeggen?

De VOORZITTER: Dan is ons allemaal duidelijk welke moties en amendementen zo dadelijk in stemming komen. Dan de stemverklaringen.

De heer GRAAF (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Een korte stemverklaring over motie M3. Wij zullen tegen de motie stemmen, al vinden wij het wel een sympathieke motie. Het is op dit moment echter te vroeg om precies de consequenties hiervan te overzien. Motie M4 zullen wij wel steunen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben één stemverklaring bij motie M6. Wij delen de intentie om alle beschikbare middelen uit Europa voor onze doelen maximaal te benutten. Zoals de motie nu is gesteld, kunnen

wij ermee instemmen. Wij willen benadrukken dat Europa geen flappentap is, maar dat Europa zoveel meer is dan geld alleen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ten eerste motie M1 van de fractie van het CDA. Volgens mij is het eind zoek als wij Gedeputeerde Staten gaan opdragen om te doen wat zij al doen. Desalniettemin steunen wij de motie, omdat er verder ook geen kwaad in de zin is.

Motie M3 gaat over de fietsverbinding. Het is een goede motie, maar wij zullen tegenstemmen, omdat die nog te prematuur is.

Ten slotte het statenvoorstel Europastrategie. Uit mijn betoog heeft u al kunnen opmaken dat wij tegen zijn.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Wij zullen stemmen met in gedachten de opmerkingen die de gedeputeerde gemaakt heeft bij motie M3 en bij motie M4.

Motie M5 zullen wij niet steunen, omdat deze motie naar ons idee valse hoop oproept. Daar zijn wij nooit voor.

Motie M6. Wij vinden het zeer vanzelfsprekend.

De heer Dercksen zei net dat wij Gedeputeerde Staten niet datgene moeten opdragen wat zij al doen. Ik dacht dat doen wij dan ook maar niet. Wij zullen tegen de motie stemmen. Wij vinden daarnaast dat de toon van het verhaal op ons veel te veel overkomt als halen. Op zichzelf is halen af en toe niet erg, maar het gaat in Europa ook om brengen. Het begrip van de solidariteit staat voorop.

De amendementen. Wij zullen stemmen tegen het besluit over de inpassing. Wij vinden het dan ook niet gepast voor amendementen te stemmen die het besluit beïnvloeden. Wij willen nog aantekenen dat wat betreft amendement A1, de geluidsmetingen en dergelijke, in de commissie zal terugkomen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Een paar punten. Vanuit de argumentatie om motie M2, de OV-aanbesteding, in te trekken, willen wij op dit moment tegen motie M1 stemmen. Wij vinden dat de accenten hier toch weer te veel op de noordvleugel komen te liggen. Gezien de timing van het moment, is dat toch een klein beetje een knipoog om te kijken of je toch niet in OV-verband

iets kunt doen. Dat willen wij absoluut uitsluiten en zullen daartegen stemmen.

Dat de fractie van de SP tegen het inpassingsplan zal stemmen, zal waarschijnlijk niet alle voorpagina's halen. Ik denk wel dat het goed is aan te geven dat wij de motie over de fietsverbinding zullen steunen. De motie van de fractie van de ChristenUnie moet je eigenlijk meer zien als een vorm van damage control. Als het voorstel het uiteindelijk toch zal halen en ons amendement wordt afgewezen, dan zien wij daarin toch een mogelijkheid om nog enige bezinning tot haar recht te laten komen.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Een stemverklaring bij motie M6. De kaart die nu voorligt is het feit dat het nu integraal opgenomen is in het werkplan van de P4. Daarin staat ook een stukje uitwerking van Utrecht. De rest van Utrecht moet nog komen. Als wij die balans opmaken met de doelstellingen – hoe concreet maak je het en hoe SMART formuleer je ze? – dan is het voor ons op dit moment te vroeg om groen licht te geven. Derhalve zullen wij tegen het statenvoorstel stemmen.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Amendement A1. Wij zullen tegen het statenvoorstel stemmen voor wat betreft het Inpassingsplan Verbindingsweg Houten-A12. In het verlengde daarvan stemmen wij tegen amendement A1. Wij willen daarbij opmerken dat wij geluidsoverlast een zeer serieus te nemen probleem vinden. Wij hebben van de gedeputeerde gehoord dat dat ook voor hem geldt. Het inpassingsplan laat ruimte om maatregelen te treffen. Het onderwerp komt nog terug in de commissie. Daar zijn wij zeer verheugd over. Wij zullen dus wel, ondanks de importantie van het onderwerp tegen het amendement stemmen.

Motie M3, de fietsverbinding over de A12, vinden wij een heel sympathieke motie. De gedeputeerde heeft ons ervan overtuigd dat je dat integraal moet afwegen. Daarom zullen wij tegen de motie stemmen.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Wij zullen voor het voorstel Europastrategie stemmen met de kanttekening dat wij de daarin vermelde ambities rondom Culturele Hoofdstad en een bepaalde passage met betrek-

king tot biomassa niet delen.

Wij zullen voor motie M5 stemmen. Wij sluiten ons voorts aan bij de woorden van de heer Meijer van de fractie van de SP hierover.

Stemmingen.

De VOORZITTER: Ik wijs erop dat er 45 leden aanwezig zijn. Ik stel voor kort aan te geven of u voor- of tegen stemt.

Bij agendapunt 8 is de volgorde zo, dat wij eerst amendement A2 in stemming brengen. Als wij de afspraak hanteren die gemaakt is, zonder daarover een heel formele discussie te voeren, dan is dat amendement verstrekkender dan amendement A1.

Zonder hoofdelijke stemming aanvaardden Provinciale Staten motie M1. Tegen de motie heeft gestemd de fractie van de SP.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake ad hoc commissie Evaluatie vergader- en werkwijze Provinciale Staten (PS2011PS01).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake besluit toepassing provinciaal belang en WRO-co voor het project Ruimte voor de rivier bij Elst (PS2012RGW03).

De VOORZITTER: Aan de orde is amendement A2, ingediend door de fractie van de SP. Eigenlijk moet u daarin lezen een totale heroverweging van het standpunt.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten amendement A2. Voor het amendement hebben gestemd de fracties van SP en PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten amendement A1. Voor het amendement hebben gestemd de fracties van PVV, SP, SGP, 50Plus en PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel inzake vaststelling Inpassingsplan Verbindingsweg Houten-A12 (PS2012RGW04), met de aantekening dat

de fracties van GroenLinks, SP, ChristenUnie en PvdD geacht worden tegengestemd te hebben.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M3. Voor de motie hebben gestemd de fracties van PvdA, GroenLinks, SP, 50Plus en PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming aanvaardden Provinciale Staten motie M4 met algemene stemmen.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M5. Voor de motie hebben gestemd de fracties van SP, ChristenUnie en PvdD.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake de aanvullende wijziging van de tarieventabel behorend bij de precariobelastingen legesverordening provincie Utrecht 2012 met ingang van 1 januari 2012 (PS2012BEM02).

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake de Europastrategie 2012-2015, bestaande uit: deel 1 Randstad Strategie Europa 2012-2015 en deel 2 Utrecht Strategie Europa 2012-2015 (PS2012BEM03), waarbij de fracties van PVV, SP en SGP geacht worden tegengestemd te hebben.

Zonder hoofdelijke stemming aanvaardden Provinciale Staten motie M6. Tegen de motie heeft gestemd de fractie van GroenLinks.

Sluiting.

De VOORZITTER: Wij zijn aan het eind gekomen van deze statenvergadering. Wij worden zodadelijk verwacht in het Wapen. U heeft er ongetwijfeld bij u zelf al een beetje over gedacht dat dit de laatste statenvergadering is in dit huis, tenminste als de planning normaal verloopt. Het wordt ook tijd, want ik zie dat de lamp boven het CDA los begint te laten. Dus het wordt tijd dat wij hier vertrekken. Ik kan mij nog herinneren dat wij op 7 februari 1996 de eerste statenvergadering hadden. Ik had hier eerder al gezegd dat ik daarbij aanwezig was geweest, maar uit de notulen bleek dat ik griep had en verhinderd was, evenals de voorzitter destijds, die gevallen was op het ijs en met een

handicap thuis zat. Dus was het toen aan de loco-voorzitter, dat was nog in het monistische stelsel, om de vergadering voor te zitten. Wij zaten nog in het monistische stelsel en kenden het dualisme nog niet. Ik hoop wel dat wij de eerste vergadering straks allemaal kunnen bijwonen. Dat geldt ook voor het college en hopelijk is gedeputeerde Krol zo ver hersteld is dat hij er weer bij kan zijn. Het gaat goed met hem. Hij is herstellende.

Als ik nog even naar die notulen kijk – ik houd het kort – dan lees ik allerlei zaken over: het mooie gebouw, grote openheid, goede bereikbaarheid, een markant gebouw. Nu, ik zou zeggen dat als wij straks overgegaan zijn, er niet zoveel veranderd is.

Ik heb ook nog even gekeken naar de onderwerpen die behandeld werden. Er is toen uitgebreid gesproken over de bestuurlijke organisatie, over de rondweg Inpassingsplan rond Harmelen in verband met de komst van Leidsche Rijn. Dus wat betreft de onderwerpen is er ook niet zo gek veel veranderd. Het was wel mooi dat wij in de pauze, u ziet het nog wel voor u, elektronisch konden gaan stemmen. Althans, dat was het voornemen. Ik heb begrepen dat dat in de pauze geprobeerd is, maar dat het geen succes geworden is. Ik heb hier overigens niet meegemaakt dat wij elektronisch gestemd hebben. Ik denk dat dat in het nieuwe gebouw niet meer aangebracht gaat worden.

Ten slotte kondigde de voorzitter aan dat de Koningin definitief op 3 april 1996 het gebouw kwam openen. Nu, wij gaan het nieuwe gebouw op 20 juni in aanwezigheid van Hare Majesteit openen. Dus ook dat is eigenlijk niet zo gek veel veranderd.

Afgezien van het feit dat wij hier grotendeels nog steeds over dezelfde onderwerpen spreken, maar wel vanaf een andere plek, stemt het ons gelukkig. Ik zie wel dat de iPad een echte verandering is vergeleken met de statenvergadering van toen. Ik zie dat velen die nu gebruiken, ook bij het spreekgestoelte. Dat geeft hoop en belooft veel voor de toekomst.

Kortom, het was onze laatste vergadering hier, als het allemaal loopt zoals wij denken. Wij zien elkaar de volgende keer aan de overkant terug.

Rest mij nog maar één ding. Dat is Fieke van de griffie heel hartelijk te bedanken voor het vele werk dat zij de afgelopen jaren heeft gedaan voor ons. Zij gaat op 1 april beginnen als communicatieadviseur in het mooie project Hart voor de Heuvelrug. Namens de Staten en namens het college heel veel dank voor alles wat je betekent hebt bij de verkiezingen en bij het vele werk dat wij hier hebben. Succes bij je nieuwe project. Ik wil die dank graag laten vergezellen van een boeket bloemen.

Ik zou zeggen: welkom zo dadelijk in het Wapen. Ik sluit de vergadering.

(Einde van de vergadering om 18.56 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Utrecht van 23 april 2012.

De voorzitter,

De griffier,